

inom varje nivå av partiadministrationen samt alla övriga politiska system och rättssystem.

[82] "Klassursprung" (eller blodsband eller härkomst), teori som hävdar att vars och ens natur bestäms av vilken klass man är född in i.

[83] Från sången ur den moderna operan *Röda lyktans legend*, en populär officiell "mönsteropera" som utvecklades under Kulturrevolutionen (1966-76).

[84] *Mu* är ett kinesiskt ytmått. 1 mu = 1/16 hektar.

[85] De "Tre Representantionerna" hävdar att partiet alltid måste representera utvecklingstrenden hos Kinas avancerade produktionskraft, orienteringen hos Kinas avancerade kultur och de grundläggande intressena hos den överväldigande majoriteten av det

kinesiska folket.

[86] Öppningsanförande vid Folkrepubliken Kinas Första möte vid Första Folkkongressen, 15 september 1954.

[87] "Rödögdsyndromet" motsvarar det västerländska uttrycket "grönögd". Rödögd används här för att beskriva en person som, när han ser att andra gör bättre ifrån sig än han själv, känner sig ojämlig och illa till mods.

[88] En populär officiell "mönsterpjäs" utvecklad under Kulturrevolutionen (1966-76). I folklegenden är den vithäriga flickan en kvinnlig odödlig som bodde i en grotta och hade de övernaturliga förmågorna att kunna belöna dygd och bestraffa synd, stötta de rättfärdiga och tygla de onda. Men i denna kinesiska "moderna" opera beskrevs hon som en flicka som tvingades fly till en grotta efter att hennes fader hade blivit ihjäl-

slagen för att ha vägrat gifta bort henne till en gammal godsherre. Hon blev vithårig av näringsbrist. Detta blev ett av de mest välkända "moderna" dramerna i Kina och uppvigade till klasshat mot godsherrarna.

[89] *Tunnelkrigföring* (*Didao Zhan*), en svartvit film från 1965 i vilken KKP hävdar att dess gerillasoldater i centrala Kina bekämpade japanska inkräktare genom diverse underjordiska tunnlar på 1940-talet.

[90] *Minkrig* (*Dilei Zhan*), en svartvit film från 1962 i vilken KKP hävdar att dess gerillasoldater i Hebeiprovinns bekämpade japanska inkräktare med hjälp av hemmagjorda minor på 1940-talet.

[91] En uppsatsform som användes vid den kejserliga civilförvaltningens examinationer. Den var känd för sin stela form

och idéfattigdom.

[92] Den stora svälten i Kina 1959-61 är den största svältkatastrofen i mänsklighetens historia. Uppskattade siffror av "onormala dödsfall" under svälten varierar mellan 18 och 43 miljoner.

[93] Se [7].

[94] Av Mao Zedong (1942).

[95] Fjärde-majrörelsen var den första massrörelsen i modern kinesisk historia, den började den fjärde maj 1919.

[96] Chen Guili, *Huaiheflodens varning* (1995).

[97] Från Prolog till *Möta Li Yuan för att återvända till Pangu av Han Yu* (768-824 e Kr) en av de "Åtta stora prosamästarna från Tang- och Songdynastierna".

[98] Tao Yanming (365-427 e Kr), även känd som Tao Qian, en stor kinesisk poet.

7. Sjunde kommentaren

Om dödandet i det kinesiska kommunistpartiets historia

Förord

Den kinesiska kommunistregimens 55-åriga historia är skriven med blod och lögn. Bakgrunden till denna blodiga historia är inte bara ytterst tragisk utan också för de flesta okänd. Efter att 60 till 80 miljoner oskyldiga människor har dödats och lämnat efter sig ännu fler splittrade familjer, tänker fortfarande många av dagens kineser: varför dödar det kinesiska kommunistpartiet (KKP) människor? Dagens KKP fortsätter att döda Falun Gong-utövare. Till och med när de använde vapen för att trycka ner protestaktioner i början av november i Hanyuan, undrade många människor om KKP en dag kan sluta döda människor och lära sig tala med munnen i stället för med vapen.

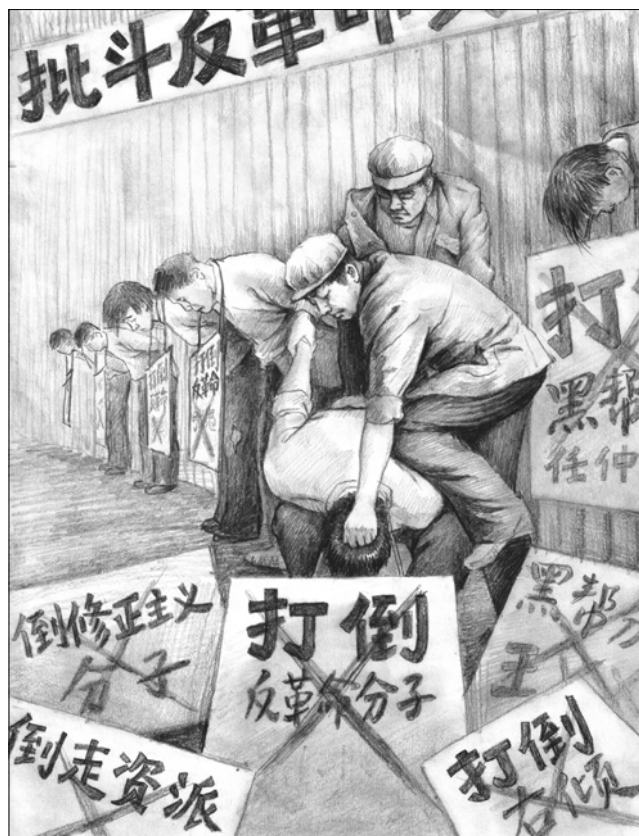
Mao Zedong sammanfattade syftet med Kulturrevolutionen: "... efter kaoset uppnås fred i världen, men efter sju eller åtta år behöver kaos uppstå igen." [1] Med andra ord skulle det krävas en politisk revolution vart sjunde till åttonde år och en grupp människor skulle behöva dödas vart sjunde eller vart åttonde år.

Kommunistpartiets slaktande baserades på egen ideologi och på praktiska behov.

Ideologiskt tror KKP på "proletariatets diktatur" och på "ständig revolution under proletariatets diktatur". Efter att KKP tog över Kina dödade man därför jordägarna för att lösa problem med produktionsförhållandena i städerna. Efter att dessa två klasser hade eliminerats var de problem som hängde samman med den ekonomiska basen i grund och botten lösta.

På liknande sätt krävde också de problem som hängde samman med överbyggnaden [2] [människo-] slakt. I kuvandet av Hu Fengs antipartigrupp [3] och av antihögeranhängarna, eliminerades de intellektuella. Genom att döda kristna, taoister, buddhister och andra andliga grupper löstes problemet med religioner. Massmord under Kulturrevolutionen etablerade, kulturellt och politiskt, KKP:s oinskränkta ledarskap. Massakern på Himmelska Fredens Torg användes för att undvika politisk kris och lösa problemet med kraven på demokrati. Förföljelsen av Falun Gong avser att lösa frågor om tro och traditionell läkekonst. Alla dessa handlingar var nödvändiga för att KKP skulle stärka sin makt och upprätthålla sitt styre när man ställdes inför ständiga ekonomiska kriser (priserna på konsumtionsvaror sköt i höjden efter att KKP tog makten och Kinas ekonomi kollapsade nästan efter Kulturrevolutionen), politiska kriser (människor som inte lydde partiet och andra som ville dela den politiska makten med partiet) och troskriser (upplösningen av det forna Sovjetunionen, politiska förändringar i Östeuropa och Falun Gong-frågan). Förutom när det gäller Falun Gong-frågan, har nästan alla de tidigare politiska rörelserna använts för att ladda det ondskefulla KKP-spökets batterier och väcka dess begär efter revolution. KKP använde också dessa politiska rörelser för att testa medlemmarna i partiet och eliminera dem som inte uppfyllde partiets krav.

Att döda är också nödvändigt av praktiska skäl. KKP började som en grupp ligister och skurkar som dödade för att skaffa sig makt. När de väl hade börjat kunde de

inte sluta. Konstant terror behövdes för att skrämman människor och tvinga dem att av rädsla acceptera KKP:s totalitära styre.

Sett på ytan kan det verka som om partiet varit "tvunget att döda", att olika incidenter bara råkat irritera det onda KKP-spöket och oavsiktligt utlösa dess mordmekanism. I själva verket syftade dessa händelser till att dölja partiets behov av att döda och att periodiskt dödande är ett måste för KKP. Utan dessa smärtsamma läxor skulle folket kunna tro att KKP höll på att förbättras och sålunda börja kräva demokrati, precis som de idealistiska studenterna gjorde i demokrati-rörelsen 1989. Återkommande slakt vart sjunde eller åttonde år avser att påminna folk om terrorn och varna den yngre generationen – vem som än arbetar mot KKP, vem som

än vill utmana KKP:s absoluta ledarskap, eller försöker berätta sanningen om Kinas historia, kommer att få känna på "järnhanden från proletariatets diktatur".

Dödande har blivit ett av de viktigaste sätten för KKP att upprätthålla sin makt. Om man lade ner sin slaktarkniv skulle människor uppmuntras att hämnas på KKP:s brottsliga gärningar när blodsskulden ökade. Därför behövde KKP inte enbart ett storskaligt och genomgripande dödande, utan det var också nödvändigt att slakten utfördes på det brutalaste sättet för att effektivt skrämman befolkningen, särskilt i de tidiga skederna när KKP etablerade sitt herravälde.

Eftersom syftet med dödandet var att skapa största möjliga terror, valde KKP ut de mål som skulle förstöras godtyckligt

och utan rationell grund. I varje politisk rörelse användes folkmoordsstrategin. Ta "kuvandet av kontrarevolutionärer" som ett exempel. KKP kuvade egentligen inte de kontrarevolutionära "beteendena", utan snarare de människor som de kallade kontrarevolutionärer. Om man hade låtit värva sig till och tjänstgjort några dagar i den nationalistiska armén (Kuomintang, KMT) men inte deltagit i några som helst politiska aktiviteter efter att KKP tagit makten, så skulle den personen ändå dödas på grund av sin "kontrarevolutionära historia". Under jordreformsprocessen dödade KKP ofta en jordägares hela familj för att "eliminera roten till problemet".

Sedan 1949 har KKP förföljt mer än hälften av Kinas befolkning. Uppskattningsvis 60 till 80 miljoner människor har dött en onaturlig död. Denna siffra överstiger det totala antalet döda i båda världskrigen.

Likt andra kommunistiska länder innefattar KKP:s nyckfulla dödande också att det brutalt dräper sina egna medlemmar för att få bort dissidenter som sätter humanitet före partiets natur. KKP:s terrorstyre riktar lika mycket mot befolkningen som mot dess medlemmar i ett försök att upprätthålla ett "osynligt fort".

I ett normalt samhälle visar människor omsorg och kärlek gentemot varandra, visar respekt och vördnad för livet och tackar Gud. I Östern säger människor: "Gör inte mot andra vad du inte vill att de skall göra mot dig" [4]. I Väst säger människor: "Älska din nästa såsom dig själv" [5]. Tvärtom anser KKP att "historien för alla hittills existerande samhällen är en historia av klasskamp" [6]. För att kunna hålla "kampen" vid liv i samhället måste man generera hat. KKP inte bara tar liv, det uppmuntrar också människor att döda varandra. Man strävar efter att göra människor okänsliga inför andras lidande genom att omge dem med ständigt dödande. Man vill att de ska bli okänsliga av att ofta bli exponerade för omänsklig brutalitet och utveckla mentaliteten att "det bästa man kan hoppas på är att undvika att bli förföljd". Alla dessa lektioner i form av brutalt förtryck gör det möjligt för det kinesiska kommunistpartiet att upprätthålla sin makt.

Utöver förintelse av oräkneliga liv förstör också KKP det kinesiska folkets själ. Många människor uppvisar en betingad reaktion. Så fort KKP höjer slaktarkniven överger dessa människor alla sina principer och sin urskilningsförmåga. Ur ett perspektiv har dessa människors själar dött – något än mer skrämmande än den fysiska döden.

I. Fasansfull massaker

Innan KKP hade tagit makten skrev Mao Zedong: "Vi tillämpar definitivt inte en välvillig politik gentemot kontrarevolutionärer och de kontrarevolutionära klassernas kontrarevolutionära aktiviteter [7]." Med andra ord, redan innan KKP tog över Peking hade man bestämt sig för att agera tyranniskt under den förskönande omskrivningen "Folkets Demokratiska Diktatur". Nedan följer några exempel.

Förtryck av kontrarevolutionärerna samt jordreformer

I mars 1950 tillkännagav KKP "Order för strikt kuvande av kontrarevolutionärer

element", vilket historiskt är känt som rörelsen för "kuvande av kontrarevolutionärerna".

Till skillnad från alla kejsare som beviljade amnesti till hela landet efter att de hade blivit krönta, började KKP döda samma minut som det tog makten. Mao Zedong sade i ett dokument: "Det finns fortfarande många platser där folk är förskrämda och inte vågar döda kontrarevolutionärer öppet i stor skala." [8] I februari 1951 sade KKP:s centralregering att förutom i Zhejiangprovinsen och södra Anhuiprovinsen "skall man i övriga områden där man inte dödar tillräckligt, särskilt i de större och mellanstora städerna, fortsätta att arrestera och döda i stor skala och skall inte sluta för tidigt". Mao rekommenderade till och med att "beträffande kontrarevolutionärerna på landsorten ska fler än en tusendel av befolkningen dödas ... i städerna ska det vara färre än en tusendel". [9] Kinas befolkning var på den tiden ungefär 600 miljoner, vilket innebär att denna "kungliga order" från Mao skulle ha orsakat minst 600 000 dödade. Ingen vet var kvoten en tusendel kom ifrån. Kanske var det en ren nyck när Mao beslutade att dessa 600 000 liv skulle vara tillräckligt för att lägga grunden till att skapa skräck bland folket och sålunda gav ordern om att detta skulle ske.

Huruvida de dödade förtjänade att dö eller inte var något som KKP inte brydde sig om. "Folkrepubliken Kinas regler för att straffa kontrarevolutionärerna" som tillkännagavs 1951 sade till och med att de som spred rykten kunde "avrättas omedelbart".

Samtidigt som förtrycket av kontrarevolutionärer intensivt sattes i verket ägde också jordreformer rum i stor skala. KKP hade faktiskt redan påbörjat jordreformer inom sina ockuperade områden i slutet av 1920-talet. På ytan verkade jordreformerna propagera för ett ideal liknande det som förespråkades under "Det himmelska riket i Taiping" [10], det vill säga att alla skulle ha mark att bruka, men i verkligheten var det bara en ursäkt för att döda. Tao Zhu, som efteråt rankades som nummer fyra i KKP, hade en slogan för jordreformen: "Varje by blöder, varje hushåll krigar", vilket indikerade att jordägarna måste dö i varje by.

Jordreformer kunde ha genomförts utan dödande. Det kunde ha gjorts på samma sätt som då Taiwans regering införde jordreformer, genom att köpa egendom från markägarna. Eftersom KKP ursprungligen var ett gäng banditer och trasproletärer, visste man emellertid bara hur man stal. Av rädsla för att utsättas för hämnd efter rånet behövde KKP naturligtvis döda offren och tillintetgöra källan till oro.

Det vanligaste sättet att döda under jordreformen kallades "kampmötet". KKP fabricerade brott och anklagade markägare eller rika bönder. Allmänheten tillfrågades om hur de skulle straffas. Vissa KKP-medlemmar eller -aktivister var redan utplacerade i folkmassan för att de skulle skrika "Vi ska döda dem!" och markägarna och de rika bönderna avrättades sedan på fläcken. På den tiden klassificerades vem som än ägde mark i byarna som översittare. De som ofta utnyttjade bönderna kallades för grymma översittare; de som ofta hjälpte till att reparera allmänna inrättningar, de som donerade pengar till skolor och till att underlätta efter naturkatastrofer kallades för "snälla översittare"; och de som inte gjorde något

kallades "lugna eller tysta översittare". Klassificeringen var dock meningslös eftersom alla "översittare" blev avrättade omedelbart oavsett vilken kategori de tillhörde.

I slutet av 1952 publicerade KKP uppgifter om att antalet avrättade "kontrarevolutionära element" var omkring 2,4 miljoner. I själva verket var det totala antalet dödade före detta KMT-regerings-ämbetsmän under länsnivå, samt markägare, minst 5 miljoner.

Förtrycket av kontrarevolutionärer och genomförandet av jordreformerna hade tre direkta resultat. För det första eliminerades de lokala ämbetsmän som hade blivit utvalda genom klaners självstyre. KKP dödade all personal som varit ledande i det tidigare systemet och skaffade sig total kontroll över jordbruksområdena genom att inrätta en partiavdelning i varje by. För det andra skaffade man sig stora rikedomar genom stöld och rån under jordreformen och förtrycket av kontrarevolutionärerna. För det tredje blev civilpersoner terroriserade genom det brutala förtrycket av markägare och rika bönder.

Den "Trefaldiga antikampanjen" och den "Femfaldiga antikampanjen"

Jordreformerna och förtrycket av kontrarevolutionärerna riktade sig huvudsakligen mot landsbygden, medan de påföljande "Trefaldiga antikampanjen" och "Femfaldiga antikampanjen" kunde ses som motsvarande folkmord i städerna.

Den "Trefaldiga antikampanjen" inleddes i december 1951 och riktades mot korruption, slöseri och byråkrati bland kadern i KKP. En del korrupta tjänstemän avrättades. Kort efter det skyldes KKP-korruptionen bland dess regeringstjänstemän på frestelser från kapitalister. Följaktligen startades i januari 1952 den "Femfaldiga antikampanjen" mot mutor, skatteflykt, stöld av statlig egendom, fuskbyggen och ekonomiskt spionage mot staten.

Den "Femfaldiga antikampanjen" innebar i grunden att stjäla "kapitalisternas" egendom, eller till och med mörda dem för att komma åt deras pengar. Chen Yi, som då var borgmästare i Shanghai, blev underrättad varje kväll i sin soffa med en kopp te i handen. Han brukade makligt fråga: "Hur många fallskärmsjägare var det idag?", vilket betydde "Hur många afärsmän har hoppat från höga byggnader för att begå självmord?" Inga kapitalister kunde undkomma den "Femfaldiga antikampanjen". De krävdes på "undanhållna" skatter för en period så långt tillbaka som Guangxuperioden (1875-1908) under Qingdynastin (1644-1911), vid den tid då Shanghais kommersiella marknad först etablerades. Kapitalisterna kunde omöjligt ha råd att betala sådana "skatter" ens med hela sin förmögenhet. De hade inget annat val än att ända sina liv, men de vågade inte hoppa i Huangpufloden. Om deras kroppar inte hittades skulle KKP ha anklagat dem för att ha flytt till Hongkong och deras familjemedlemmar skulle då ändå hållas ansvariga för skatterna. Istället hoppade de från höga byggnader och efterlämnade sina lik så att KKP skulle få bevis på deras död. Det sades att folk inte vågade gå nära höga byggnader i Shanghai under den perioden av rädsla för att bli krossade av människor som hoppade från fönstren ovanför.

Enligt *Fakta om de politiska kampan-*

jerna efter grundandet av Folkrepubliken Kina, som 1996 sampublicerades av fyra regeringsorgan, inklusive KKP:s Historieforskningscenter, arresterades fler än 323 100 människor under den "Trefaldiga antikampanjen" och den "Femfaldiga antikampanjen". Över 280 begick självmord eller försvann. Under "Anti-Hu-Fang-kampanjen" 1955 blev fler än 5 000 falskt anklagade, fler än 5 000 arresterade, fler än 60 begick självmord och tolv dog en onaturlig död. I det påföljande förtrycket av kontrarevolutionärer blev över 21 300 människor avrättade och över 4 300 begick självmord eller försvann [11].

Den stora hungersnöden

Den högsta dödsstatistiken noterades under Kinas stora hungersnöd strax efter "Det stora språnget" [9]. Artikeln "Den stora hungersnöden" i boken *Folkrepubliken Kinas historiska dokument* konstaterar: "Antalet onaturliga dödsfall och minskade födslar från 1959 till 1961 beräknas till c:a 40 miljoner ... Kinas befolkningsminskning med 40 miljoner är sannolikt den största hungersnöden i världen under detta sekel." [13]

Den stora hungersnöden kallades förljuget av KKP för en "treårig naturkatastrof". Faktum är att under dessa tre år var väderförhållandena bra, utan vare sig stora naturkatastrofer såsom översvämningar, torka, orkaner, tsunamis, jordbävningar, frost, kyla, hagel eller besvärliga gräs- och poppsvärmar. "Katastrofen" var helt och hållet skapad av människor. Kampanjen "Det stora språnget" krävde att alla i Kina tog del i stålproduktionen, vilket tvingade bönder att låta skörden ruttna på fälten. Trots detta ställde ämbetsmän i alla regioner allt större krav på avkastningen. He Yiran, förste sekreterare i partikommittén i Liuzhous prefektur, lade personligen fram det chockerande avkastningskravet på "65 000 kilo ris per mu" [14] i länet Huanjiang. Det var precis efter sammanträdet i Lushan, då KKP:s antihöger rörelse spreds över hela landet. För att kunna visa att KKP alltid hade rätt, tvångslöste regeringen skördarna som ett slags beskattning i överensstämmelse med dessa överdrivna avkastningar. Följaktligen konfiskerades böndernas alla ransoner av sädeskorn, utsäde och basvaror. När efterfrågan fortfarande inte kunde tillgodoses anklagades bönderna för att gömma skördarna.

He Yiran sade en gång att de måste sträva för att de första plats i konkurrensen om den högsta avkastningen, oavsett hur många människor som skulle dö i Liuzhou. En del bönder berövades allt, med bara några nävar ris kvar gömda i uteddasset. Partikommittén i Xunledistriktet i länet Huanjiang utfärdade till och med ett förbud mot att laga mat för att hindra bönderna från att äta skörden. Milissoldater patrullerade på nätterna. Om de såg skenet från en eld genomfördes husransakan och razzia. Många bönder vågade inte ens koka åtliga vilda örter eller bark, utan svalt ihjäl.

Under tiden av svält tidigare i historien brukade regeringen erbjuda risgröt, fördela skörden och låta offren fly från svälten. Men KKP betraktade flykt från svälten som en vanära för partiet och beordrade milissoldater att blockera vägar för att hindra offren att fly. När bönderna var så hungriga att de snodde åt sig gryn från sädespederna gav KKP order om att skjuta

mot massan för att kuva rånandet och stämplade sedan de dödade som kontrarevolutionära element. Ett stort antal bönder svalt ihjäl i många provinser, däribland Gansu, Shandong, Henan, Anhui, Hubei, Hunan, Sichuan och Guangxi. Trots det tvingades de hungriga bönderna att delta i bevattningsarbete, dammkonstruktioner och stålproduktion. Många föll ihop medan de arbetade och reste sig aldrig igen. De som till slut överlevde hade ingen kraft att begrava de döda. Många byar dog ut helt när den ena familjen efter den andra svalt ihjäl.

Under de allvarligaste perioderna av hungersnöd i Kinas historia före KKP, förekom det att familjer bytte barn med varandra för att äta dem, men det hade inte tidigare förekommit att man åt sina egna barn. Men under KKP:s styre drevs folk till att äta dem som dog, slakta dem som flydde från andra regioner och till och med döda och äta sina egna barn. Författaren Sha Qing skildrade följande scen i sin bok *Yi Xi Da Wan (Ett obskyr sumpland)*: i en bondes familj blev fadern kvar med bara sin son och dotter under den stora hungersnöden. En dag kördes dottern ut ur huset av fadern. När hon kom tillbaka kunde hon inte hitta sin yngre bror, men hon såg något som såg ut som ister flyta i kitteln och en hög med ben jämte ugnen. Flera dagar senare fyllde pappan på mer vatten i kitteln och bad sin dotter komma närmare. Flickan blev rädd och vädjade till fadern från andra sidan dörren, "Snälla pappa, ät inte upp mig. Jag kan samla ved och laga mat till dig.. Om du äter mig kan ingen göra det åt dig."

Den slutliga omfattningen och det totala antalet tragedier sådana som denna är okänt. Men KKP förvånade dem och fick dem att framstå som något ädelt och hedervärt. Partiet hävdade att KKP ledde folket att modigt bekämpa "naturkatastroferna" och fortsatte att slå sig för bröstet i skönmålandet av sig självt som "fantastiskt, ärorikt och korrekt".

Efter att mötet i Lushan hållits 1959 fråntogs general Peng Dehuai [15] sin makt eftersom han ställt upp för folket. En grupp regeringsambetsmän och kadrer som vågade säga sanningen blev avlägsnade från sina poster, internerade och föremål för utredning. Efter det vågade ingen säga sanningen. Istället för att rapportera sanningen under den stora hungersnöden, dölde människor, för att skydda sina positioner, fakta kring dödsfall till följd av svälten. Gansuprovin sen vägrade till och med att ta emot matsändningar från Shanxi-provin sen, och påstod att Gansu hade ett för stort matöverskott.

Den stora hungersnöden var också ett kvalifikationstest för KKP:s kadrer. Enligt partiets kriterier var de kadrer som hade stått emot att säga sanningen, trots att tiotals miljoner människor svalt ihjäl, säkerligen "kvalificerade". Med detta test bakom sig kom KKP att stärka sin tro på att ingenting, såsom mänskliga känslor eller himmelska principer, skulle kunna bli psykologiska bördor som hindrade dessa kadrer från att följa partilinj en. Efter den stora hungersnöden deltog de ansvariga ämbetsmännen i olika provinser i självkritiken endast som en formalitet. Li Jingquan, KKP:s sekreterare i Sichuan-provin sen, där miljontals människor svalt ihjäl, befordrades till förste partisekreterare i KKP:s sydvästra ämbetsdistrikt.

Från Kulturrevolutionen och massakern på Himmelska Fridens Torg till Falun Gong

Kulturrevolutionen inleddes officiellt den 16 maj 1966 och varade till 1976. Denna period kallades till och med av KKP för den "tioåriga katastrofen". Senare sade Hu Yaobang, före detta partisekreterare, i en intervju med en jugoslavisk journalist: "På den tiden var nästan 100 miljoner människor berörda, vilket var en tiondel av Kinas befolkning."

I publikationen *Fakta från de politiska kampanjerna efter grundandet av Folkrepubliken Kina* rapporterades följande: "1 maj 1984, efter 31 månaders intensiv utredning, verifiering och omkalkylering av KKP:s Centralkommitté, var de siffror som var kopplade till Kulturrevolutionen följande: fler än 4,2 miljoner människor internerades och blev föremål för utredning, fler än 1 728 000 människor dog en onaturlig död, 135 000 stämplades som kontrarevolutionärer och avrättades, 237 000 döddes, 7 030 000 blev invaliderade efter väpnade attacker och 71 200 familjer utdraderades." Statistik sammanställd från länsannaler visar att 7,73 miljoner människor dog en onaturlig död under Kulturrevolutionen.

Förutom att människor misshandlades till döds, utlöste starten på Kulturrevolutionen en våg av självmord. Många berömda intellektuella, däribland Lao She, Fu Lei, Jian Bozan, Wu Han och Chu Anping, ändade sina egna liv i början av Kulturrevolutionen.

Kulturrevolutionen var den mest vanvettiga vänsterperioden i Kina. Att döda blev ett tävlingsinriktat sätt att visa sin ståndpunkt när det gällde revolutionen, så slakten av "klassfiender" var extremt grym och brutal.

Policyn om "reform och öppenhet" ökade kraftigt cirkulationen av information, vilket gjorde det möjligt för många utländska reportrar att bevitna massakern på Himmelska Fridens Torg 1989 och sända tv-rapporter som visade hur stridsvagnar jagade och krossade högskolestudenter till döds.

Tio år senare, den 20 juli 1999, påbörjade Jiang Zemin förföljelsen av Falun Gong. I slutet av 2002 bekräftade intern information från kinesiska regeringskällor att de dolda dödsfallen i häkten, tvångsarbetsläger, fängelse och mentalsjukhus översteg 7 000, vilket innebär ett genomsnitt på sju dödsfall per dag.

Nuförtiden tenderar KKP att döda mycket mindre än i det förflutna, då miljoner eller tiotals miljoner mördades. Det finns två viktiga orsaker till detta. För det första har partiet förvranget sinna hos det kinesiska folket genom partikulturen så att de nu är mer fogliga och cyniska. För det andra har Kinas ekonomi på grund av omätlig korruption och partitjänstemännens förskingring blivit ett slags "transfusions ekonomi" som är beroende av utländskt kapital för att bibehålla ekonomisk tillväxt och social stabilitet. KKP minns tydligt de ekonomiska sanktioner som följde på massakern på Himmelska Fridens Torg och de vet att öppet dödande skulle resultera i ett tillbakadragande av utländskt kapital, vilket i sin tur skulle försätta den totalitära regimen i fara.

Trots det har KKP aldrig gett upp slaktandet bakom kulisserna, men dagens KKP spar inte någon möda när det gäller att dölja de blodiga bevisen.

II. Extremt grymma sätt att döda

Allt som KKP gör tjänar bara ett syfte: att vinna och bibehålla makt. Dödandet är ett mycket viktigt sätt för KKP att bibehålla sin makt. Ju fler människor som döddes och ju grymmare mordet var, desto större var skrämseverkan. Detta slags terror startade redan före kriget mellan Kina och Japan.

Massaker i norra Kina under kriget mellan Kina och Japan

När USA:s tidigare president Hoover rekommenderade boken *Enemy Within (Den inre fienden)* av Fader Raymond J. De Jaegher [16], sade han att boken avslöjade kommuniströrelsens nakna terror. Han rekommenderade den till alla som ville förstå en så ond kraft i denna värld.

I boken berättade De Jaegher om hur KKP använde våld för att skrämmaniskorn till underkastelse. En dag krävde till exempel KKP att alla skulle gå till byns torg. Lärare ledde barnen till torget från skolan. Syftet med samlingen var att se på när 13 patriotiska unga män skulle dödas. Efter att ha tillkännagivit påhittade anklagelser mot offren beordrade KKP de skräckslagna lärarna att leda barnen till att sjunga patriotiska sånger. Under det att sångerna sjöngs framträdde inga dansare på scenen, men däremot en bödel som höll en vass kniv i sina händer. Bödeln var en vildsint, robust ung kommunist soldat med starka armar. Soldaten gick bakom det första offret, lyfte snabbt den stora vassa kniven och högg nedåt, och det första huvudet föll till marken. Blod sprutade som en fontän medan huvudet rullade på marken. Barnens hysteriska sång förvandlades till kaotiska skrik och gråt. Läraren höll takten och försökte hålla sångerna igång; hennes klocka hördes ringa om och om igen i kaoset.

Bödeln högg 13 gånger och 13 huvuden föll till marken. Efter det kom många kommunist soldater fram och skar upp offrens bröst och tog ut deras hjärtan för att festa på. All denna brutalitet utfördes framför barnen. Barnen blev helt bleka av terrorn, och några började kräkas. Läraren skällde ut soldaterna och ställde upp barnen på linje för att återvända till skolan.

Efter det såg De Jaegher ofta barn som tvingades bevittna dödande. Barnen vandes vid de blodiga scenerna och blev känslolösa inför dödandet; några började till och med att tycka om spänningen.

När KKP tyckte att vanligt dödande inte var tillräckligt skräckinjagande och spännande uppfann de alla sorters grymma tortyrmeter. Man tvingade till exempel någon att svälja en stor mängd salt utan att låta honom dricka något vatten – offret led tills han dog av törst; någon kläddes av naken och tvingades rulla på krossat glas; någon kastades i ett hål som man vintertid gjort i en frusen flod – offret antingen frös ihjäl eller drunknade.

De Jaegher skrev att en KKP-medlem i Shanxi-provin sen uppfann en hemsk tortyrmeter. En dag när denne man vandrade omkring i staden stannade han framför en restaurang och stirrade på ett stort kokkärl. Senare köpte han flera gigantiska kärl och arresterade omedelbart några människor som var emot KKP. Under den hastiga rättegången fylldes kärnen med vatten och upphettades till kokning. Tre offer kläddes

av nakna och slängdes i kärnen för att sedan kokas ihjäl efter rättegången. I Pingshan bevitnade De Jaegher en far som flåddes levande. KKP-medlemmarna tvingade sonen att se på och delta i den omänskliga tortyren, att se sin far dö i oändlig smärta och lyssna till sin fars skrik. KKP-medlemmarna hällde vinäger och syra på faderns kropp och sedan flåddes han snabbt helt och hållet. De började från ryggen, sedan upp till skulderna och snart var hela hans kropps flådd, kvar var endast huvudets skinn. Fadern dog inom några minuter.

Den röda terrorn under "Röda augusti" och kannibalismen i Guangxi

Efter att ha fått total kontroll över landet slutade KKP inte alls med sitt våld. Under Kulturrevolutionen blev det värre.

Den 18 augusti mötte Mao Zedong rödgardisternas representanter i torget vid Himmelska Fridens Torg. Song Binbin, dotter till kommunistledaren Song Renqiong, satte rödgardisternas armbindel på Maos arm. När Mao fick höra Song Binbins namn, vilket betyder vänlig och artig, sa han: "Vi behöver mer våld". Song bytte därför namn till Song Yaowu (betyder bokstavligt "vill ha våld").

Snart spreds våldsamma och beväpnade attacker snabbt över hela landet. Den yngre generationen som var utbildad inom kommunistisk ateism hade inga samvetskval och ingen fruktan. Under direkt ledning av KKP och vägledade av Maos instruktioner, började rödgardisterna, vilka var fanatiska och okunniga, och placerade sig själva över lagen, att slå människor och plundra deras hem över hela landet. I enlighet med en folkmordspolicy utplånades i många områden alla de "fem svarta klasserna" (godsägare, rika bönder, kontrarevolutionärer, dåliga element och högeranhängare) och deras familjemedlemmar. Ett typiskt exempel var i Daxing nära Peking, där totalt 325 personer döddes i 48 brigader tillhörande 13 folkkommuner under perioden 27 augusti till första september, 1966. Den äldsta som döddes var 80 år och den yngsta var bara 38 dagar. 22 hela hushåll döddes – ingen skonades.

Att en människa slogs till döds var en vanlig syn. På Shatan-gatan torterade en grupp rödgardister en gammal kvinna med metallkedjor och läderbälten tills hon inte kunde röra sig längre, likväl hoppade en kvinnlig rödgardist på hennes kropp och stampade på hennes mage. Den gamla kvinnan dog på platsen... När rödgardisterna genomskötte en "godsägarfrus" (en ensam änka) hem nära Chongwenmeng, tvingade de alla grannar att ta med varsin kastrull med kokande vatten till platsen. De hällde sedan det kokande vattnet innanför den gamla damens krage tills hennes kropp var kokt. Flera dagar senare hittades den gamla damen död i rummet och hennes kropp var täckt av maskar... Det fanns många olika sätt att döda, till exempel att slå ihjäl med batonger, att skära med skärar och att strypa till döds med rep... Det mest brutala var det sätt på vilket spädbarn döddes: mördaren stod på ett av spädbarnets ben och drog i det andra benet så att barnet slets itu i två halvor. (*Undersökning av Daxing-massakern* av Yu Luowen) [17]

Kannibalismen i Guangxi var till och med mer omänsklig än Daxing-massakern. Skribenten Zheng Yi, författare till boken *Scarlet Memorial*, beskrev hur kan-

nibalismen utvecklades i tre stadier [18].

Det första var inledningsstadiet när terrorn var hemlig och dunkel. Länsannaler dokumenterade en typisk scen: vid midnatt smög mördarna på tår för att hitta stift offer och skära upp honom för att ta ut hjärta och lever. Eftersom de var oerfarna och var tvungna att gå tillbaka igen. När de väl hade kokat hjärtat och levern tog några med sig sprit hemifrån, några tog med sig kryddor och sedan åt alla mördarna människoorganen under tystnad i ljuset från ugnsliden.

Det andra stadiet var kulmen, när terrorn blev öppen och offentlig. Under detta stadium hade rutinerade mördare fått erfarenhet av att ta ut hjärta och lever medan offret fortfarande levde. De lärde andra och förfinade sin teknik till perfektion. När mördarna till exempel skar upp en levande människas behövde de bara skära ett kors i offrets mage, trampa på kroppen (om offret var fastbundet vid ett träd knäde mördarna offret i nedre delen av buken) och hjärtat och andra organ föll helt enkelt ut. Den mördare som var i ledarställning var berättigad till hjärtat, levern och genitalierna, medan de andra fick ta det som blev över. Dessa makabra scener pryddes med hissade flaggor och slogans.

Det tredje stadiet var galenskap. Kannibalism blev en omfattande och vida spridd rörelse. I länet Wuxuan åt människor på ett sinnessjukt vis andra människor, likt vilda hundar som äter lik under en epidemi. Ofta blev offren först "officiellt kritiserade", vilket alltid åtföljdes av dödande och därpå kannibalism. Så fort som ett offer föll till marken, dött eller levande, tog folk fram knivarna som de hade förberett, omringade offret och skar av den kroppsdelen de kunde få tag på. Vid det här stadiet var vanliga medborgare helt involverade i kannibalism. "Klasskampens" orkan blåste bort all känsla för synd och mänsklig natur från människornas sinnen. Kannibalismen spred sig som en epidemi och människor njöt av kannibaliska festmåltider. Vilken kroppsdelen som helst var ätlig, inklusive hjärta, kött, lever, njurar, armbågar, fötter och senor. Människokroppar tillagades på många sätt, exempelvis kokning, ångkokning, wokning, ugnsbakning, stekning och grillning... Folk drack sprit eller vin och spelade spel medan de åt människokroppar. Under kulmen av denna rörelse erbjöd till och med kafeterian hos den högsta statsorganisationen, Wuxuan läns revolutionskommitté, maträtter med människor.

Läsare bör inte missta sig och tro att sådana kannibaliska fester var ett helt oorganiserat beteende hos folket. KKP var en totalitär organisation som kontrollerade varje cell i samhället. Utan KKP:s uppmaning och manipulation hade kannibalerens aldrig kunnat existera.

En sång som skrevs av KKP för att prisas sig självt lyder: "Det gamla samhället [19] förvandlade människor till spöken, det nya samhället förvandlade spöken till människor." Detta dödande och dessa kannibaliska fester visar oss dock att KKP kunde förvandla en människa till ett monster eller en djävul, eftersom KKP i sig självt är grymmare än vilket monster eller vilken djävul som helst.

Förföljelsen av Falun Gong

Under det att det kinesiska folket har gått in i en era av datorer och rymdresor och

kan tala i smyg om mänskliga rättigheter, frihet och demokrati, tror många att de kusliga och avskyvärda grymheterna hör till det förflutna. Att KKP har iklätt sig civila kläder och är redo att förena sig med omvärlden.

Men det är långt ifrån sanningen. När KKP upptäckte att det finns en grupp människor som inte räds deras grymma tortyr och dödande, blev de metoder de använder än mer vansinniga. Den grupp som har förföljts på det här sättet är Falun Gong.

Rödgardisternas våld och kannibalism i Guanxiprovinsen inriktade sig på att eliminera offrets kropp och att döda en människa långsamt under flera minuter eller flera timmar. Falun Gong-utövare följdes för att tvinga dem att ge upp sin tro på Sanning, Godhet och Tålmod. Dessutom varar den grymma tortyren i flera dagar, flera månader eller till och med flera år. Det uppskattas att fler än 10 000 Falun Gong-utövare har dött till följd av tortyr.

Falun Gong-utövare som har lidit av alla sorters tortyr och lyckats fly från dödens käftar har dokumenterat fler än 100 grymma tortyrmetoder. Följande är bara några få exempel.

Grym misshandel är den mest använda tortyrmetoden för att kränka Falun Gong-utövare. Polis och ledarfångar slår utövare och eggar andra fångar att slå utövare. Många utövare har blivit döva av misshandeln, deras yttre öronvävnader har slitits av, deras önglober har krossats, deras tänder har krossats, skalle, ryggrad, bröstorg, nyckelben, bäckenben, armar och ben har brutits; armar och ben har det, på grund av slagen, blivit nödvändigt att amputera. En del torterare nypor hänsynslöst och krossar manliga utövaras testiklar och sparkar på kvinnliga utövaras könsorgan. Om utövarna inte ger upp fortsätter torterarna att slå tills utövarnas hud slits av med gapande öppna kötsår. Utövaras kroppar blir fullständigt deformerade av tortyren och täckta av blod. Trots detta håller vakterna saltvatten på dem och fortsätter att ge dem stötar med elektriska batonger. Lukt av blod och bränt kött blandas och de kvalfyllda skriken är försvivade. Samtidigt använder torterarna plastpåsar för att täcka utövarnas huvuden och försöker få dem att ge upp av rädsla för att kvävas.

Elchocker är en annan metod som ofta används för att tortera Falun Gong-utövare i kinesiska tvångsarbetsläger. Polis använder sig av elbatonger för att chocka utövaras känsliga kroppsdelar som till exempel mun, skalle, bröst, genitalier, höfter, lår, fotsulor, kvinnliga utövaras bröst, och manliga utövaras penis. En del poliser chockar utövare med flera elbatonger samtidigt tills man kan känna lukten av bränt kött och de skadade kroppsdelarna blivit svarta och lila. Ibland elchockas huvud och anus samtidigt. Polis använder ofta tio eller fler batonger samtidigt för att slå utövare under en längre tid. En elbatong har normalt tiotusentals volts spänning. När den används avger den ett blått ljus och ett statiskt ljud. När den elektriska strömmen går igenom en människas kropp känns det som om man blir bränd eller biten av ormar. Varje chock är mycket plågsam, som ett ormbett. Offrets hud blir röd, söndrig, bränd och såren varar sig. Det finns också mer kraftfulla batonger med högre spänning som gör att offret känner det som om han blir slagen i huvudet med en hammare.

Polis använder också tända cigaretter för att bränna utövaras händer, ansikten,

fotsulor, bröst, ryggar, bröstvårtor och så vidare. De använder cigarettändare till att bränna utövaras händer och könsorgan. Specialgjorda järnstänger hettas upp i elugnar tills de är rödglödiga. Sedan används de för att bränna utövaras ben. Polis använder även träkol för att bränna utövaras ansikten. En utövare som efter att redan ha utstått grym tortyr fortfarande hade puls och andning brändes ihjäl av polis. Polisen påstod sedan att han dog av självbränning.

Polis slår på kvinnliga utövaras bröst och könsorgan. De våldtar och gruppvåldtar kvinnliga utövare. Dessutom klär poliser av kvinnliga utövare och kastar in dem i fängelseceller med manliga fångar som sedan våldtar dem. De använder elbatonger för att chocka deras bröst och könsorgan. De använder cigarettändare för att bränna deras bröstvårtor, stoppar in elbatonger i utövaras vagina för att chocka dem. De knyter ihop fyra tandborstar, stoppar in dem i kvinnliga utövaras vagina, och gnider och vrider tandborstarna. De krokrokar fast kvinnliga utövaras könsdelar i järnkrokar. Kvinnliga utövaras händer sätts i handfängsel bakom ryggen och utövaras bröstvårtor hakas upp i linor som man kör elström igenom.

De tvingar Falun Gong-utövare att bära "tvångströjor" [20] och korsbinder sedan deras armar bakom ryggen. De drar upp deras armar över skulderna till framsidan av bröstet, binder utövarnas ben och hänger dem utanför fönstret. Samtidigt trycker de in tygtrasor i utövarnas munnar, sätter på dem hörlurar och spelar oupphörligt meddelanden som förtalar Falun Gong. Enligt ett ögonvittne får de som utstår denna sorts tortyr snabbt brutna armar, senor, skuldror, handleder och armbågar. Den som torteras så här under en längre tid får sin ryggrad avbruten och dör i kvalfylld smärta.

De slänger också ner utövare i fängelsehålor som är fyllda med avloppsvatten. De hamnar i bambustickor under utövarnas fingernaglar och tvingar dem att bo i fuktiga rum fulla med rött, grönt, gult, vitt och annat mögel i tak, golv och väggar, vilket orsakar varbildningar i deras skadade kroppsdelar. De låter hundar, ormar och skorpioner bita utövare, och de injicerar utövarnas med droger som skadar nervsystemet. Detta är bara några av de sätt som används för att tortera Falun Gong-utövare i arbetslägren.

III. Grym kamp inom partiet

Eftersom KKP enar sina medlemmar med partiets natur, snarare än moral och rättvisa som grund, så är medlemmarnas, särskilt de äldre funktionärernas, lojalitet mot den högste ledaren en central fråga. Partiet måste skapa en atmosfär av skräck genom att döda sina medlemmar. De överlevande ser då att när diktatorn vill att någon ska dö så dör också den personen på ett mycket tragiskt sätt.

De inre striderna inom kommunistpartiet är välkända. Alla medlemmar i det ryska kommunistpartiets politbyrå under de två första mandatperioderna, förutom Lenin, som hade dött, och Stalin själv, avrättades eller begick självmord. Tre av fem marskalkar avrättades, tre av fem överbefälhavare avrättades, alla tio ställföreträdande överbefälhavare avrättades, 57 av 85 armékårsbefälhavare avrättades

och 110 av 195 divisionsbefälhavare avrättades.

KKP förespråkar "brutal kamp och obarmhärtiga attacker". Den taktiken gäller inte bara personer utanför partiet. Redan under den revolutionära perioden i Jiangxiprovinsen hade KKP dödat så många medlemmar i den Antibolsjevnikskå kåren [21] att bara ett fåtal överlevde och kunde slåss i kriget. I Yan'an genomförde partiet en "Korrigeringskampanj". Senare, efter att partiet etablerat sig politiskt, eliminerades Gao Gang, Rao Shushi [22], Hu Feng och Peng Dehuai. Vid tiden för Kulturrevolutionen hade nästan alla höga medlemmar eliminerats. Ingen av KKP:s generalsekreterare gick ett gott slut till mötes.

Liu Shaoqi, före detta kinesisk president, en gång i tiden "nummer två" i landet, dog på ett miserabelt sätt. På hans 70-årsdag gav Mao Zedong och Zhou Enlai [23] en order till Wang Dongxing (Maos främste livvakt) om att ge Liu Shaoqi en radio i födelsedagspresent så att han skulle kunna höra den officiella rapporten från den tolfte Centralkommitténs åttonde plenum som sade: "Uteslut för alltid förrädaren, spionen och överlöparen Liu Shaoqi från partiet och fortsätt avslöja och kritisera Liu Shaoqi och hans medbrottslingars brottliga svek och förräderi."

Liu Shaoqi bröts omedelbart ner mentalt och hans sjukdom förvärrades snabbt. Eftersom han var sängbunden under lång tid och inte kunde röra sig, drabbades han av smärtsamma, variga liggsår. När han hade svåra smärtor brukade han ta tag i kläder, föremål, eller i andra människors armar, och inte släppa taget och därför placerade man helt enkelt en hårdplastflaska i vardera handen. När han dog hade hans grepp gjort att dessa plastflaskor fått formen av timglas.

I oktober 1969 hade Liu Shaoqis kropp redan börjat ruttna överallt och luktede illa. Han var tunn som en sticka och dödande. Men den särskilde inspektören från partiets Centralkommitté lät honom inte duscha eller vända på kroppen för att byta kläder. I stället tog de av honom alla kläder, svepte in honom i ett täcke, skickade honom med flyg från Peking till Kaifeng och låste in honom i källaren i en fästning. När han hade hög feber underlät de inte bara att ge honom medicin utan skickade också bort medicinsk personal. När Liu Shaoqi dog hade hans kropp degenererat fullständigt och han hade halvmeterlångt, ovärdat, vitt hår. Två dagar senare kremades han som en person med en mycket smittsam sjukdom. Sängkläder, kudde och andra saker som han lämnade efter sig brändes likaså. På Lius dödsbevis står det; Namn: Liu Weihuang, Yrke: arbetslös, Dödsorsak: sjukdom. KKP torterade landets president till döds på detta sätt utan att ens ange ett tydligt skäl.

IV. Export av revolutionen, mord på människor utomlands

Förutom att med en rad olika metoder och med stor lust döda människor i Kina och inom partiet deltog KKP, genom att exportera "revolutionen", också i mord på människor utomlands, däribland kineser boende i andra länder. Röda khmererna är ett typiskt exempel.

Pol Pots Röda khmerer existerade bara under fyra år i Kambodja. Inte desto min-

dre dödades från 1975 till 1978 fler än två miljoner människor, varav 200 000 kineser, i detta lilla land som hade en befolkning på bara åtta miljoner.

Röda khmerernas brött är oräknliga, men vi skall inte diskutera dem här. Däremot måste vi diskutera deras förhållande till KKP.

Pol Pot dyrkade Mao Zedong. Med början 1965 besökte han Kina vid fyra tillfällen för att personligen lyssna till Mao Zedongs undervisning. Redan 1965 tillbringade Pol Pot tre månader i Kina. Med honom diskuterade Chen Boda och Zhang Chunqiao teorier såsom "politisk makt växer ur gevärspipor", "klasskamp", "proletariats diktatur" och så vidare. Dessa teorier utgjorde sedan grunden för hans styre av Kambodja. Efter att ha återvänt till Kambodja bytte Pol Pot namn på sitt parti till Kambodjanska kommunistpartiet och etablerade många revolutionära baser enligt KKP:s modell för att omringa städer från landsbygden.

År 1968 etablerade Kambodjanska kommunistpartiet officiellt en armé. I slutet av 1969 bestod den av drygt 3 000 man, men 1975, före attacken och belägringen av Phnom Penh, hade den blivit en välutrustad stridsmaskin om 80 000 soldater. Detta var helt och hållet tack vare KKP:s stöd. I boken *Dokumentär om att stödja Vietnam och bekämpa Amerika* av Wang Xiangen [24] uppges att Kina år 1970 gav Pol Pot vapenutrustning till 30 000 soldater. I april 1975 intog Pol Pot den kambodjanska huvudstaden och två månader senare reste han till Peking för att besöka KKP och ta emot instruktioner. Det är uppenbart att Röda khmerernas dödande inte hade kunnat genomföras om det inte hade understöts av KKP:s teorier och materiella bidrag.

Till exempel, efter att prins Sihanouks två söner dödades av det Kambodjanska kommunistpartiet, skickade partiet honom lydigt till Peking på order av Zhou Enlai. Det var allmänt känt att när Kambodjanska kommunistpartiet dödade människor så "dödade det till och med fostret" för att förebygga eventuella problem i framtiden. Pol Pot lydde dock Zhou Enlai utan protester.

Zhou Enlai kunde rädda Sihanouk med ett enda ord, men KKP protesterade inte mot att fler än 200 000 kineser dödades av den kambodjanska kommunistpartiet. Vid den tiden sökte sig de kinesiska kambodjanerna till den kinesiska ambassaden för att få hjälp, men ambassaden ignorerade dem.

I maj 1998, då etniska kineser dödades och våldtogs i stor skala i Indonesien, sade KKP inte ett ord. Man erbjöd ingen hjälp och blockerade till och med nyheter om detta i Kina. Det verkar som om KKP inte alls bryr sig om utlandskineser; man erbjöd inte ens humanitär hjälp.

V. Tillintetgörande av familjen

Det är omöjligt att veta hur många kineser som mist livet i KKP:s politiska kampanjer. På grund av informationsblockad och barriärer mellan olika regioner, etniska grupper och lokala dialekter så finns det ingen möjlighet att genomföra statistiska undersökningar. Den kommunistiska regimen skulle aldrig genomföra en sådan undersökning eftersom det då skulle gräva sin egen grav. KKP föredrar

att utelämnat detaljerna när det skriver sin egen historia.

Hur stort antal familjer som KKP har skadat är ännu svårare att få klarhet i. I en del fall dog en person och familjen lämnades splittrad. I andra fall dog hela familjen. I en del fall dödades ingen, men många tvingades till skilsmässa. Far och son, mor och dotter tvingades ta avstånd från varandra. Somliga blev invaliderade, en del blev galna och andra dog unga på grund av tortyr. Dokumentationen av dessa familjetragedier är mycket bristfällig.

Japanbaserade *Yomiuri News* rapporterade en gång att mer än halva den kinesiska befolkningen har utsatts för förföljelse av KKP. Om så är fallet uppgräver antalet familjer till över 100 miljoner.

Zhang Zhixin [25] har blivit ett känt namn hos den kinesiska allmänheten i och med den stora mängden artiklar som skrivits om hennes öde. Många vet att hon utsattes för fysisk och psykisk tortyr samt gruppvåldtäkter. Till slut drevs hon till vansinne och sköts ihjäl efter att man skurit av hennes tunga. Men många kanske inte vet att det finns ännu en grym historia bakom denna tragedi – "kurs för dödsdömdas familjemedlemmar".

Zhang Zhixins dotter Lin Lin minns följande händelse från våren 1975:

"En person från domstolen i Shenyang sade med hög röst: "Din mor är en hårdnackad kontrarevolutionär. Hon vägrar att låta sig reformeras och är oförfärligt envis. Hon är emot vår store ledare ordförande Mao, emot den oövervinnelige Mao Zedongs tankar och emot ordförande Maos proletära, revolutionära inriktning. Det ena brottet på det andra gör att vår regering överväger att skärpa straffet. Om hon avrättas, vilken är din inställning till det?" Jag blev överraskad och visste inte vad jag skulle svara. Mitt hjärta brast. Jag försökte hålla mig lugn och kämpade för att inte tårarna skulle rinna. Min far hade sagt åt mig att vi inte fick gråta inför andra eftersom vi då inte skulle ha någon möjlighet att ta avstånd från min mor. Min far svarade i mitt ställe: "Om så är fallet är regeringen fri att göra vad den finner nödvändigt."

Personen från domstolen frågade igen: "Kommer ni att hämta hennes kropp om hon avrättas? Kommer ni att hämta hennes tillhörigheter i fångelse? Jag sänkte blicken och sade ingenting. Min far svarade i mitt ställe igen: "Vi behöver ingenting" ... Min far höll mig och min bror i handen och vi lämnade motellet. Stapplande gick vi hem i den vinande snöstormen. Vi lagade ingen mat utan far delade bara ett hårt majsbröd och gav till mig och min bror. Han sade: "Åt upp och gå och lägg er tidigt." Jag lade mig tyst på sängen. Far satt på en stol och stirrade in i ljuset som i dimma. Efter ett tag tittade han på sängen och trodde att vi sov. Han reste sig upp, öppnade försiktigt en resväska vi tagit med oss från vårt gamla hem i Shenyang och tog fram ett foto av min mor. Han såg på det och kunde inte hålla tillbaka tårarna.

Jag klev ur sängen, lade mitt huvud i min fars armar och började gråta ljudligt. Min far klappade mig och sade:

"Gör inte så, vi får inte låta grannarna höra det." Min bror vaknade av min gråt. Far höll hårt om mig och min bror. Jag vet inte hur mycket vi grät den natten, men vi kunde inte gråta fritt. [26]

En universitetslektor hade en lycklig familj, som dock råkade ut för en katastrof under den period när man skulle gottgöra högeranhängarna. Vid tiden för anti-högererrörelsen hade hans hustru sällskapet med en man som var stämplad som högerman. Hennes älskade sändes sedermera till ett avlägset område och fick lida svårt. Eftersom hon som ung flicka inte kunde följa med gav hon upp sin kärlek och gifte sig med lektorn. När hennes älskade till slut kom tillbaka till sin hemstad kunde inte kvinnan, som nu var mor till flera barn, leva med sitt svek i det förlutna. Hon insisterade på att skilja sig från sin man för att lindra sitt dåliga samvete. Lektorn var då 50 år gammal. Han kunde inte acceptera denna plötsliga förändring och blev galen. Han klädde av sig alla kläder och rusade runt överallt för att finna en plats att starta på nytt. Till slut lämnade hans fru honom och barnen. De smärtsamma separationer som påbjudits av KKP är ett obösligt problem och en obotlig social sjukdom där den ena separationen avlöser den andra.

Familjen är den grundläggande enheten i det kinesiska samhället. Det är också den traditionella kulturens sista försvar mot partiets kultur. Därför är den skada som åsamkas familjen det grymmaste i KKP:s historia av dödande.

Eftersom KKP kontrollerar alla samhällsresurser får en person som blivit klassad som motståndare till diktaturen genast försörjningsproblem, anklagas av alla i samhället och förlorar sin värdighet. På grund av att de behandlas orättvist är för dessa oskyldiga människor familjen den enda tillflykten där de kan få tröst. Partiets policy att "släktingar drabbas" hindrar familjemedlemmarna från att ge sitt stöd eftersom också de då riskerar att bli stämplade som fiender till diktaturen. Zhang Zhixin, till exempel, tvingades till skilsmässa. För många är familjemedlemmars förräderi, angiveri, offentliga kritik eller avståndstagande det som till slut knäcker dem. Många har begått självmord till följd av detta.

VI. Dödandets mönster och konsekvenser

KKP:s ideologi om dödande

KKP har alltid utmålrat sig som talangfullt och kreativt i sitt utvecklande av marxism-leninismen, men i verkligheten utvecklade KKP, på ett kreativt sätt, en ondska som saknar motstycke i historien och runt om i världen. Partiet använder den kommunistiska ideologin om social enighet för att vilsleda allmänheten och de intellektuella. Det tar de möjligheter som vetenskap och teknologi erbjuder när det gäller att underminera människors tro och förespråka total ateism. Det använder kommunismen för att förneka privat äganderätt och använder Lenins teori om våldsam revolution för att styra landet. På samma gång förenar och förstärker det den ondskefullaste delen av kinesisk kultur, vilken avviker från huvudströmningen inom kinesisk tradition.

KKP uppfann en komplett teori och en organisation för "revolution" och "ständig revolution" under proletariats diktatur; det använde detta system för att förändra samhället och befäste partiets diktatur. Teorin har två beståndsdelar – ekonomisk bas och överbyggnad under proletariats diktatur, i vilken den ekonomiska basen bestämmer överbyggnaden, medan överbyggnaden i sin tur har återverknings på den ekonomiska basen. För att stärka överstrukturen, särskilt partiets makt, måste det starta revolutionen från den ekonomiska basen, vilket innefattar:

- 1) Dödande av jordägare för att lösa produktionsförhållandena [27] på landsbygden
- 2) Dödande av kapitalister för att lösa produktionsförhållandena i städerna

Inom överbyggnaden genomförs också dödandet gång på gång för att upprätthålla partiets absoluta ideologiska kontroll. Detta innefattar:

- 1) Att lösa problemet med intellektuella politiska attityd gentemot partiet.

KKP har under lång tid lanserat en mångfald kampanjer för att reformera de "intellektuella tankar". De har anklagat intellektuella för bourgeoisens individualism, bourgeoisens ideologier, icke-politiska ståndpunkter, klasslös ideologi, liberalism etc. KKP berövade de intellektuella deras värdighet genom att hjärtvänta dem och eliminera deras samvete. KKP var nära att fullständigt eliminera fritt tänkande och många andra goda egenskaper hos de intellektuella, däribland traditionen att ge en röst åt och hänga sig åt att upprätthålla rättvisan. Den traditionen lär ut: "Att inte vika av från sin föresats när man är fattig och obemärkt, inte kunna förmås att buga för övermakten, och inte heller låta sig ledas in i omätligheter när man är rik och hedrad" [28]; "Man skall vara den förste att bekymra sig om statens framtid och den siste att kräva sin andel av lyckan." [29] "Alla har ansvar för sin nations framgång och misslyckande" [30], och "I obemärkthet fulländar en gentleman sin egen person, men i bemärkthet fulländar han även hela landet" [31]

- 2) Att genomföra Kulturrevolutionen och döda människor för att KKP skulle vinna absolut kulturellt och politiskt ledarskap.

KKP mobiliserade masskampanjer inom och utanför partiet och började döda inom områdena litteratur, konst, teater, historia och utbildning. KKP riktade sina första attacker mot flera berömda personer såsom "Trefamiljsbyn" [32], Liu Shaoqi, Wu Han, Lao She och Jian Bozan. Senare ökade antalet dödade till att omfatta även "en liten grupp inom partiet" och "en liten grupp inom armén" och slutligen trappades dödandet upp från att gälla inom hela partiet och armén till att gälla alla människor över hela landet. Väpnad kamp eliminerade fysiska kroppar; kulturella attacker dödade människors själar. Det var en extremt kaotisk och våldsam period av partiets styre. Den mänskliga naturens onda sida hade förstärkts maximalt av partiets behov av att ge ny kraft till sin makt i kriser. Vem som helst kunde godtyckligt döda någon i "revolutionens namn" eller för att "försvara ordförande Maos revolutionära linje". Det var frågan

om en aldrig förut skådad landsomfattande övning i att eliminera den mänskliga naturen.

- 3) Att KKP sköt på studenterna på Himmelska Fridens Torg den fjärde juni 1989 som svar på kraven på demokrati efter Kulturrevolutionen.

Detta var första gången KKP dödade civila helt öppet för att trycka ned folkets protester mot förskingring, korruption och maskopi mellan regeringstjänstemän och affärsmän liksom kraven på pressfrihet, yttrandefrihet och mötesfrihet. Under massakern på Himmelska Fridens Torg arrangerade partiet till och med scener där människor brände militärfordon och dödade soldater, allt i syfte att anstifta hat mellan armén och folket, och därmed iscensattes den tragedi där folkets armé massakrerade sitt eget folk.

- 4) Att döda människor med trosuppfattningar av olika slag.

Trosfrågor är oerhört viktiga för KKP. I syfte att låta sina irrläror förleda dåtidens människor påbörjade partiet eliminandet av alla religioner och trossystem i början av sitt styre. När partiet ställdes inför en andlig tro i en ny tid – Falun Gong – tog partiet fram slaktarkniven igen. KKP:s strategi är att utnyttja Falun Gongs principer Sanning-Medkänsla-Tolerans och det faktum att utövarna inte ljuger, inte använder våld och vägrar att orsaka social instabilitet. Efter att ha skaffat sig erfarenhet genom förföljelsen av Falun Gong blev partiet ännu bättre på att eliminera människor med andra trosinriktningar. Den här gången gick Jiang Zemin och KKP själva i spetsen för dödandet istället för att använda andra människor eller grupper.

- 5) Att döda människor för att dölja sanningen.

Folkets rätt att veta är en annan svag sida hos KKP; partiet dödar också för att blockera information. Förr i tiden var "att lyssna på fiendens radiosändningar" ett brott som kunde ge fängelsestraff. På senare tid, som svar på flera incidenter med kapningar av statsägda tv-stationer för att klargöra sanningen om förföljelsen av Falun Gong, gav Jiang den hemliga ordern att "döda omedelbart utan nåd". Liu Chengjun, som genomförde en sådan sändning, torterades till döds. KKP har mobiliserat "610-byrån" (en organisation liknande Gestapo i Nazityskland, som skapades för att förfölja Falun Gong), polisen, åklagare, domstolar och ett omfattande övervakningssystem för att övervaka människors alla handlingar.

- 6) Att för egen vinning främja människor deras rätt att leva.

KKP:s teori om ständig revolution betyder i själva verket att det inte kommer att ge upp sin makt. Just nu har förskingring och korruption inom partiet utvecklat till konflikter mellan partiets absoluta ledarskap och människors rätt till liv. När människor organiserar sig för att på rättvis väg skydda sina rättigheter använder KKP våld och viftar med slaktarkniven mot dessa rörelser så kallade "gängledare". KKP har redan utbildat över en miljon beväpnade poliser för detta ändamål. Idag är partiet mycket bättre förberett för dödande än det var vid tiden för massakern på Himmelska Fridens Torg 1989, då det tvingades att tillfälligt mobilisera

sin armé. Genom att tvinga människor mot ruinens brant har partiet emellertid tvingat in sig självt i en återvändsgränd. KKP har kommit till en så extremt känslig fas att det till och med "ser träd och gräs som fiender när vinden blåser", som det kinesiska talesättet lyder.

Av ovanstående kan vi se att KKP till sin natur är ett ondskefullt spöke. Hur det än förändras sig vid en viss tid och plats för att behålla absolut kontroll så har det dödat förr, dödar just nu och kommer att döda i framtiden.

Dödandets olika mönster under olika omständigheter

A. Ledning genom propaganda

KKP har använt olika sätt att döda människor på under olika tidsperioder. I de flesta situationer skapade partiet propaganda innan det dödade. Partiet har ofta sagt att "bara dödande kunde blicka folkets ilska", som om folket hade bett KKP att döda. I själva verket har "folkets ilska" framkallats av KKP.

Till exempel användes dramat *Den vit-håriga flickan*, en total förvrängning av en folklegend, och de påhittade historierna om hyresindrivning och vattenfyllda fängelsehålor, som det berättas om i dramat *Liu Wencai*, båda som redskap för att "utbilda" folket till att hata godsägare. KKP demoniserar vanligen sina fiender, som t ex i fallet med Kinas före detta president Liu Shaoqi. För att få människor att hata Falun Gong iscensatte KKP särskilt en självbränningsincident på Himmelska Fridens Torg i januari 2001 och fördubblade därefter sin massiva folkmordskampanj mot Falun Gong. KKP har inte bara fortsatt med sina metoder att döda människor utan har också fulländat dem genom att använda ny informationsteknologi. Förr kunde KKP bara vilseleda kineser, men nu vilseleder man människor över hela världen.

B. Mobilisering av massorna för att döda människor

KKP dödar inte bara människor genom diktaturens maskineri, utan mobiliserar också aktivt människor till att döda varandra. Även om KKP hade följt vissa regler och lagar i början av dessa mobiliseringar så kunde ingenting stoppa slakten när det väl eggat upp folk till att delta. Till exempel, när KKP genomförde sin jordreform kunde en jordreformskommitté bestämma över liv och död för jordägarna.

C. Förtäande av själen innan den fysiska kroppen dödas

Ett annat mönster för dödandet är att man förtäar människans själ innan man dödar kroppen. Inte ens den grymmaste och våldsammaste dynastin i Kinas historia, Qin (221-207 f Kr), förtäade människors själar. KKP har aldrig givit människor en chans att dö som martyrer. De kungjorde policy såsom "överseende med dem som erkände och allvarliga straff för dem som stod emot", samt "att sänka huvudet och erkänna brottet är enda utvägen". KKP tvingar människor att ge upp sina egna tankar och sin egen tro och gör så att de

dör som hundar utan värdighet; en värdig död skulle uppmuntra efterföljare. Bara när människor dör i förnedring och skam kan KKP nå sitt syfte att "utbilda" de människor som beundrade offret. Anledningen till att KKP förföljer Falun Gong med extrem grymhet och extremt våld är att Falun Gong-utövare anser övertygelsen vara viktigare än livet. När KKP inte kunde förinta deras värdighet gjorde det allt det kunde för att tortera deras fysiska kroppar.

D. Att döda människor genom allianser och alienation

När KKP dödar människor använder det både morot och piska genom att bilda förbund med vissa människor och fjärma sig från andra. KKP försöker alltid attackera en "liten del" av befolkningen, och använder proportionen fem procent. Majoriteten av befolkningen är alltid god, alltid föremål för "fostran". Sådan fostran bygger på terror och omsorg. Fostran genom terror använder rädsla för att visa människor att de som står i opposition till partiet inte går ett gott slut till mötes, vilket får dem att hålla sig långt borta från dem som tidigare attackerats av partiet. Fostran genom "omsorg" låter människor se att om de kan vinna partiets förtroende, och stå tillsammans med partiet, så kommer de inte bara att vara trygga utan också ha stor chans att bli beförade eller vinna andra fördelar. Lin Biao [33] sade en gång: "En liten andel [förtryckt] idag och en liten andel i morgon, snart är det totalt sett en stor andel." De som glädde sig åt att ha överlevt en rörelse blev ofta offer i nästa.

E. Kväsande av potentiella hot i dess linda och dödande i hemlighet utanför lagens ramar

Under senare tid har KKP utvecklat ett mönster där man dödar för att kväva problem i dess linda och dödar i hemlighet utanför rättssvandet. Till exempel, när strejker och bondeprotester blir allt vanligare på olika platser eliminerar KKP dessa rörelser innan de hinner växa till sig genom att gripa de så kallade "gängledarna" och tilldöma dem stränga straff. Ett annat exempel är att, eftersom frihet och mänskliga rättigheter har blivit en mer och mer allmänt erkänd trend i världen så har KKP inte dömt Falun Gong-utövare till döden. Under Jiangs anstiftan "ingen hålls ansvarig för dödande av Falun Gong-utövare" har dock Falun Gong-utövare ofta torterats till döds på många olika platser i landet. Den kinesiska författningen ger medborgarna rätten att framföra en klagan om man har utsatts för orättvisa. Trots detta använder KKP civilklädda poliser eller anlitar lokala banditer till att stoppa, arrestera och sända hem de klagande och till och med skicka dem till traktens arbetsläger.

F. Att döda en för att varna andra

Förföljelserna av Zhang Zhixin, Yu Luoque och Lin Zhao [35] är några exempel på detta.

G. Att använda kuvande för att dölja sanningen om dödandet

Berömda människor med internationellt inflytande dödas vanligen inte utan kuvas av KKP. Syftet med detta är att dölja dödandet av dem vilkas död inte uppmärksammas av allmänheten. Till exempel, under kampanjen att kuva kontrarevolutionärerna dödade KKP inte höga KMT-generaler såsom Long Yun, Fu Zuoyi och Du Yuming, utan dödade istället lägre KMT-officerare och soldater.

KKP:s dödande har under lång tid förvrängt det kinesiska folkets själar. Numer är många kineser inte främmande för dödande. När terrorister attackerade USA den 11 september 2001 hurrade många kineser på anslagstavlor på Internet i Kina. Förespråkare för "totalkrig" hördes överallt, vilket fick människor att darra av skräck.

Slutsats

På grund av KKP:s informationsblockad kan vi inte veta exakt hur många människor som dött i de olika förföljelser som inträffat under dess styre. Minst 60 miljoner människor dog i de rörelser som nämnts ovan. Dessutom har KKP också dödat människor ur de etniska minoriteterna i Xinjiang, Tibet, Inre Mongoliet, Yunnan och på andra platser. Information om dessa händelser är svår att hitta. *Washington Post* uppskattade en gång antalet människor som förföljts till döds av KKP till hela 80 miljoner [36].

Förutom antalet döda har vi heller ingen möjlighet att få reda på hur många som blivit handikappade och mentalsjuka, hur många som har dött på grund av ursinne, skräck, och av allt elände som man tvingas hålla inom sig. Varje enskilt dödsfall är en smärtsam tragedi som lämnar kvar bestående ärr hos offrens familjer.

Som den Japanbaserade tidningen *Yomiuri News* en gång rapporterade [37], så genomförde den kinesiska Centralregeringen en undersökning rörande förluster under Kulturrevolutionen i 29 provinser och kommuner direkt underställda Centralregeringen. Resultatet visade att närmare 600 miljoner människor förföljdes eller misstänkliggjordes under Kulturrevolutionen, vilket omfattar omkring hälften av Kinas befolkning.

Stalin sade en gång att en mans död är en tragedi, men en miljon människors död är bara statistik. När Li Jingquan, dåvarande partisekreteraren för Sichuanprovinsen, fick berättat för sig att många människor svalt ihjäl i Sichuanprovinsen, anmärkte han: "Under vilken dynasti har inte människor dött?" Mao Zedong sade: "Förluster är oundvikliga i varje kamp. Dödsfall inträffar ofta." Detta är de ateistiska kommunisternas syn på livet. Därför dog 20 miljoner människor av förföljelse under Stalins regim, vilket utgjorde tio procent av det forna Sovjetunionens befolkning. KKP har dödat åtminstone 80 miljoner människor, vilket också är närmare tio procent av landets befolkning [vid slutet av Kulturrevolutionen]. Röda khmererna dödade två miljoner människor, eller en fjärdedel av Kambodjas befolkning vid den tiden. I Nordkorea uppskattas fler än en miljon ha svultit ihjäl. Allt detta är blodsskulder som kommunistpartierna har ådragit sig.

Onda sekter offerar människor och an-

vänder deras blod för att vörda onda spöken. Alltsedan sin början har kommunistpartiet fortsatt med att döda människor – när det inte kunde döda dem utanför partiet, dödade det till och med sina egna – för att hylla sina ”klasskamper”, sina ”interna partikamper” och andra villfarelser. Partiet lägger till och med sin egen generalsekreterare, sina befälhavare, generaler, ministrar och andra på den onda sekstens offeraltare.

Många anser att KKP borde ges tid till att förbättra sig självt och säger att partiet numera är ganska återhållsamt med sitt dödande. För det första är man en mördare även om man bara dödar en person. Och eftersom dödande är en av de metoder som KKP använder för att upprätthålla sin terrorregim, ökar och minskar KKP sitt dödande alltefter sina behov. KKP:s dödande är i allmänhet oförutsägbart. Om folk inte känner stark rädsla kan KKP döda fler för att öka terrorn. När männis-

kor redan är rädda kan dödande av ett fåtal upprätthålla terrorn. När människor inte kan lägga band på sin rädsla, räcker det att KKP tillkännager sin avsikt att döda, (utan att verkligen behöva döda någon), för att upprätthålla skräckväldet. Efter att ha genomlevt oräknliga politiska och dödsbringande rörelser har människor utvecklat en betingad reflex som svar på KKP:s terror. Det är därför inte ens nödvändigt för KKP att nämna dödande. Till och med propagandamaskinens ton av masskritik är nog för att återkalla människors skräckfyllda minnen.

Partiet justerar intensiteten i sitt dödande så fort människors känsla av terror förändras. Om man dödar många eller dödar få är i sig inte KKP:s mål, utan nyckeln är dess konsekventa dödande för att behålla makten. KKP har inte blivit mildare. Inte heller har det lagt ner sin slaktarkniv. Tvärtom är det folket som har blivit lydigare. Så snart människor reser sig och

kräver något som är bortom vad KKP kan tolerera, kommer partiet att döda utan att tveka.

Godtyckligt dödande ger det bästa resultatet när det gäller att uppnå målet att upprätthålla skräckväldet. I det storskaliga dödande som ägde rum tidigare höll KKP offrens identitet, brott och påföljderna avsettligt vaga. För att undvika att räknas in bland målen för dödandet begränsade sig folk ofta till en ”säker zon”, baserat på deras eget omdöme. Sådana ”säkra zoner” var ibland ännu smalare än vad KKP hade för avsikt att göra dem. Det är anledningen till att människor i varje enskild rörelse tenderar att agera som ”en vänsteranhängare snarare än som en högeranhängare”. Därför ”förstöras” ofta en rörelse bortom den tänkta skalan, eftersom människor på olika nivåer frivilligt belägger sig själva med restriktioner för att säkerställa den egna säkerheten. Ju lägre nivå, desto grymmare blir rörelsen.

Ett sådant frivilligt intensifierande av terrorn som omfattar hela samhället har sitt ursprung i KKP:s godtyckliga dödande.

I sin långa historia av dödande har KKP förvandlat sig självt till en moraliskt fördärvad seriemördare. Genom dödande tillfredsställer partiet sin perverterade känsla av att ha den ultimata makten att råda över människors liv och död. Genom att döda dämpar det sin egen innersta rädsla. Genom att döda undertrycker det social oro och missnöje orsakat av dess tidigare mord. Idag har KKP:s samlade blodsskuld gjort en välvillig lösning omöjlig. Det kan bara förlita sig på intensivt förtryck och totalitär styre för att upprätthålla sin existens fram till sin sista stund. Trots att det då och då maskerar sig genom att ge upprättelse åt mordoffren har KKP:s blodtörstiga natur aldrig ändrats. Det är ännu omöjligare att partiet ändrar sig i framtiden.

Anmärkningar

- [1] Mao Zedongs brev till sin hustru Jiang Qing (1966).
- [2] Överbryggnad syftar inom den marxistiska socialteorins område på det sätt som det mänskligt subjektiva samspelar med det materiella i samhället.
- [3] Hu Feng, lärd man och litteraturkritiker, opponerade sig mot KKP:s doktrinära litteraturpolicy. Han utsletts ur partiet 1955 och dömdes till 14 års fängelse.
- [4] Utdrag från *Samtal med Konfucius* (Lunyu)
- [5] Leviticus 19:18.
- [6] Marx, *Det kommunistiska manifestet* (1848).
- [7] Mao Zedong, *Folkets demokratiska diktatur* (1949).
- [8] Mao Zedong, ”Vi måste helt och hållet främja [kuvandet av kontrarevolutionärer] så att varje familj informeras” (30 mars, 1951).
- [9] Mao Zedong, ”Vi måste slå till kraftfullt och precis mot kontrarevolutionärerna” (1951)
- [10] *Det himmelska riket i Taiping* (1851-1864), även känt som Taiping-upproret, var en av de blodigaste konflikterna i Kinas historia. Det var en sammanstötning mellan det kejserliga Kinas armé och dem som inspirerats av en självutnämnd mystiker och konverterad kristen vid namn Hong Xiuquan från minoritetsfolket Hakka. Minst 30 miljoner människor tros ha dött.
- [11] Från ett utdrag ur en bok som publicerades av den Hongkongbaserade tidskriften *Chengming* (www.chengming-mag.com), oktobernumret, 1996.
- [12] ”Det stora språnget” (1958-1960) var kommunistpartiets kampanj för att ge Kinas industri, särskilt stålindustrin, en rivstart. Den uppfattas allmänt som en stor ekonomisk katastrof.
- [13] Publicerad i februari 1994 av Red Flag Publishing House. Citatet är översatt till engelska och sedan till svenska av översättarna.
- [14] Ett kinesiskt ytmått. En $mu = 1/16$ hektar
- [15] Peng Dehuai (1898-1974): Kommunistisk kinesisk general och politisk ledare. Peng var högste militäre chef i Koreakriget, vice premiärminister i Statsrådet, medlem i politbyrån och försvarsminister från 1954-1959. Han avsattes från sina officiella uppdrag efter att ha motsatt sig Maos vänstermetoder vid kommunistpartiets sammanträde i Lushan 1959.
- [16] De Jaegher, Raymond J., *Enemy Within*. Guild Books, Catholic Polls, Inc. (1968).

- [17] Massakern i Daxing inträffade i augusti 1966 under bytet av partisekreterare i Peking. Vid den tiden hölls ett tal av Xie Fuzhi, ministern för allmän säkerhet, vid ett möte med Byrån för allmän säkerhet i Peking angående att inte ingripa mot rödgardisternas aktioner mot de ”fem svarta klasserna”. Talet vidarebefordrades snart till ett möte inom Byrån för allmän säkerhet i Daxing. Efter mötet skred Daxingbyrån genast till verket och utarbetade en plan för att sporra folket i Daxing till att döda ”de fem mörka klasserna”.
- [18] Zheng Yi, *Scarlet Memorial* (Taipei: Chinese Television Publishing House, 1993). Denna bok finns också tillgänglig på engelska: *Scarlet Memorial: Tales of Cannibalism in Modern China*, by Yi Zheng, översatt och redigerad av T. P. Sym (Boulder, Colorado: Westview Press, 1998).
- [19] ”Det gamla samhället”, som kommunistpartiet kallar det, syftar på perioden före 1949 och ”det nya samhället” på perioden efter 1949 då KKP tog kontroll över landet.
- [20] Tvångströjan är ett tortyrredskap i form av en jacka. Offrets armar vrids och binds ihop bakom ryggen med ett rep och dras sedan framåt över huvudet. Denna tortyr kan omedelbart invalidisera personens armar. Därefter tvingar man på offret en tvångströja och offret hångs upp i armarna. Den omedelbara konsekvensen av denna grymma tortyr är frakturer i axlarna, armbågarna, handlederna och ryggen vilket gör att offret dör under outhärlig smärta. Flera Falun Gong-utövare har dött av denna tortyr. Se följande länkar för mer information: kinesiska: <http://search.minghui.org/mh/articles/2004/9/30/85430.html> engelska: <http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/10/52274.html>
- [21] 1930 beordrade Mao partiet att döda tusentals partimedlemmar, röda armésoldater och oskyldiga civila i Jiangxi-provinsen i ett försök att befästa sin makt i KKP-kontrollerade områden. Se följande länk för mer information: (kinesiska) <http://kanzhongguo.com/news/articles/4/4/27/64064.html>
- [22] Gao Gang och Rao Shushi var båda medlemmar i kommunistpartiets Centralkommitté. Efter ett misslyckat försök i en maktkamp 1954 anklagades de för att ha konspirerat för att splittra partiet och utsletts ur partiet.
- [23] Zhou Enlai (1898-1976) var den som stod närmast Mao i rang i KKP:s historia. Han var en ledande figur inom

- KKP och premiärminister i Folkrepubliken Kina från 1949 till sin död.
- [24] Wang Xiangen, *Documentary of Supporting Vietnam and Fighting with America* (Peking: International Cultural Publishing Company, 1990)
- [25] Zhang Zhixin var en intellektuell som torterades till döds av KKP under Kulturrevolutionen för att ha kritiserat Maos misslyckande i ”Det stora språnget” och för att öppet ha sagt sanningen. Fängelsevakter klädde många gånger av henne naken, handfångslade henne bakom ryggen och kastade i henne i celler med manliga fångar för att låta dem utsätta henne för gruppvåldtäkt tills hon blev galen. Eftersom fängelseledningen fruktade att hon skulle skriva slagord i protest när hon avrättades skar man upp halsen på henne innan avrättningen.
- [26] Rapport från Laogai Research Foundation, 12 oktober, 2004: <http://www.laogai.org/news2/newsdetail.php?id=391> (kinesiska).
- [27] Ett av de tre verktyg (produktionsmedel, produktionsmetod och produktionsförhållanden) som Marx använde för att analysera samhällsklasserna. Produktionsförhållanden syftar på förhållandet mellan de människor som äger produktionsmedlen och dem som inte gör det, t ex förhållandet mellan jordägare och lantarbetare eller mellan kapitalist och arbetare.
- [28] Från *Mencius, bok 3*. Penguin Classics series, översatt till engelska av D.C. Lau.
- [29] Av Fan Zhongyan (989-1052), framstående kinesisk lärare, författare och regeringsämbetsman från Norra Songdynastin. Citatet kommer från hans välkända prosa ”Bestigande av tornet i Yueyang.”
- [30] Av Gu Yanwu (1613-1682), en framstående lärd man i den tidiga Qingdynastin.
- [31] Från *Mencius, bok 7*. Penguin Classics series, översatt till engelska av D.C. Lau.
- [32] Trefamiljsbyn var pseudonymen för tre författare på 1960-talet, Deng Kuo, Wu Han och Liao Mosha. Wu var upphovsman till en teaterföreställning, ”*Hai Rui avgår från sin post*”, vilken Mao ansåg vara en politisk satir om hans förhållande till general Peng Dehuai.
- [33] Den vithåriga flickan är en kinesisk folklengend som handlar om en odödlig kvinna som bodde i en grotta och hade de övernaturliga förmågorna att kunna belöna dygder och bestraffa ondska,

- stödja det rättfärdiga och hålla tillbaka ondskan. I kinesiska ”moderna” dramer, operor och baletter beskrevs hon emellertid som en flicka som tvingades fly till en grotta efter att hennes far blivit slagen till döds för att ha vägrat gifta bort henne med en gammal godsägare. Hon blev vithårig på grund av näringsbrist. I händerna på KKP:s författare omvandlades den till en av de mest kända ”moderna” dramerna i Kina för att anstifta klasshat mot jordägare.
- [34] Lin Biao (1907-1971), en av de högre ledarna för KKP, tjänstgjorde under Mao Zedong som medlem av politbyrån, vice ordförande (1958) och försvarsminister (1959). Han anses vara arkitekten bakom Kulturrevolutionen. Han var tilltänkt som Maos efterträdare 1966 men föll i onåd 1970. När han adade sin undergång skall han ha blivit involverad i en misslyckad kupp och försökte fly till Sovjet efter att den påstådda konspirationen avslöjades. Hans plan kraschade i Mongoliet under hans flykt undan åtal, vilket resulterade i hans död.
- [35] Yu Luoke var en människorätts-tänkare och -kämpare som dömdes av KKP under Kulturrevolutionen. Hans storslagna essä *On Family Background* som skrevs den 18 januari 1967, var en av de essäer som fick störst spridning och som fick mest varaktigt inflytande av alla de essäer som uttryckte icke-kommunistiska tankegångar under Kulturrevolutionens år. Lin Zhao, en student på Pekings universitet med journalism som huvudämne, klassificerades som högeranhängare 1957 för sitt oberoende tänkande och sin uttalade kritik mot kommuniströrelsen. Hon anklagades för att ha konspirerat för att störta folkets demokratiska diktatur och arresterades 1960. År 1962 dömdes hon till 20 års fängelse. Hon dömdes av KKP den 29 april 1968, anklagad för att vara kontrarevolutionär.
- [36] Från <http://www.laojiao.org/64/article0211.html> (kinesiska).
- [37] Från ”Ett öppet brev från Song Meiling till Liao Chengzhi” (17 augusti, 1982). Källa: <http://www.blog.edu.cn/more.asp?name=fainter&id=16445> (på kinesiska).

8. Åttonde kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiets onda sektnatur

Förord

Det socialistiska blockets kollaps, som inleddes med Sovjetunionens fall tidigt på 1990-talet, markerade kommunismens misslyckande efter nästan ett århundrade. Det kinesiska kommunistpartiet (KKP) överlevde dock oväntat och kontrollerar fortfarande Kina, en nation med en femtedel av världens befolkning. En oundviklig fråga uppstår i sammanhanget: är dagens KKP verkligen kommunistiskt?

Ingen i dagens Kina, inklusive partimedlemmar, tror på kommunismen. Efter femtio år av socialism har KKP nu infört privat ägande och till och med en aktiemarknad. De söker utländska investerare för nya satsningar samtidigt som arbetare och bönder exploateras maximalt. Detta står i rak motsats till kommunismens ideal. Trots kompromisser med kapitalismen har KKP vidmakthållit enväldig kontroll över det kinesiska folket. Konstitutionen, som reviderades 2004, fastslår ännu strikt: "Kineser av olika etniska grupper kommer även fortsättningsvis att stå fast vid folkets demokratiska diktatur och socialistiska väg under ledning av det kinesiska kommunistpartiet samt under vägledning av marxism-leninism, Mao Zedongs ideologi, Deng Xiaopings teorier och de viktiga tankarna från de 'Tre representationerna'..."

"Leoparden är död men dess skinn finns fortfarande kvar" [1]. Av dagens KKP finns bara "dess skinn" kvar. KKP ärvde detta skinn och använder det för att bibehålla sitt styre över Kina.

Vad är detta skinnns natur, det vill säga själva KKP:s organisation?

I. KKP:s sektliknande egenskaper

Kommunistpartiet är i grund och botten en ondskefull sekt som skadar mänskligheten.

Fastän kommunistpartiet aldrig själv kallat sig för en religion, visar det upp varje enskild egenskap som utmärker en religion (se tabell 1). I början av dess tillkomst betraktade det marxismen som den absoluta sanningen i världen. Det dyrkade fromt Marx som sin andliga gud och uppmånade människor att ägna sig åt en livslång kamp med målet att bygga ett "kommunistiskt himmelrike på jorden".

Kommunistpartiet skiljer sig avsevärt från alla ortodoxa religioner. Alla ortodoxa religioner tror på Gud och godhet och har som syfte att undervisa mänskligheten om moral och frälsning. Kommunistpartiet tror inte på Gud och motsätter

sig traditionell moral.

Det kommunistpartiet har gjort bevisar att det är en ondskefull sekt. Kommunistpartiets doktriner baseras på klasskampen, blodig revolution och proletariatets diktatur och har resulterat i den så kallade "kommunistiska revolutionen", full av blod och våld. Kommunismens röda terror har varat i ungefär ett århundrade. Den har fört med sig katastrofer i dussintals länder och har kostat tiotals miljoner människor livet. Den kommunistiska övertygelsen, som har skapat ett helvete på jorden, är ingenting annat än världens mest ondskefulla sekt.

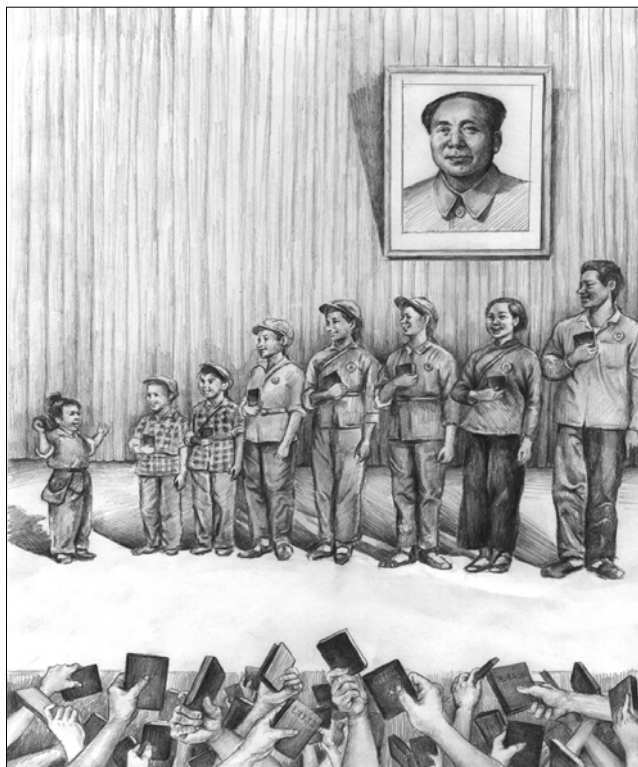
Kommunistpartiets sektliknande egenskaper kan sammanfattas med sex rubriker:

1. Ett hopkok av doktriner och eliminering av oliktankande

Kommunistpartiet framhåller marxismen som sin religiösa doktrin och skryter med den som "den oförstörbara sanningen". Kommunistpartiets doktriner saknar godhet och tolerans. De är i stället fulla av arrogans. Marxismen var en produkt av kapitalismens begynnelseperiod när produktiviteten var låg och vetenskapen underutvecklad. Den förstod varken sambanden mellan människan och samhället eller människan och naturen. Tyvärr utvecklades den här heretiska ideologin till en internationell kommunistisk rörelse och tillfogade skador i den mänskliga världen i över ett århundrade innan människorna förkastade den efter att ha upptäckt att den inte alls fungerade i praktiken.

Partiledarna efter Lenin har alltid gjort tillägg i sektens doktriner. Från Lenins teori om blodig revolution och Mao Zedongs teori om kontinuerlig revolution under proletariatets diktatur, till Jiang Zemin's "Tre representationer", är kommunistpartiets historia full av heretiska teorier och villfarelser. Trots att dessa teorier i praktiken har orsakat katastrofer gång på gång och är motstridiga, hävdar kommunistpartiet fortfarande att det har rätt om världen och tvingar människor att studera dess doktriner.

Att eliminera oliktankande är det effektivaste sättet för den ondskefulla kommunistiska sekten att sprida sina doktriner. Eftersom dess doktriner och beteende är alltför löjväckande måste kommunistpartiet tvinga människor att acceptera dem och förlita sig på våld för att eliminera oliktankande. Efter att det kinesiska kommunistpartiet grep makten

i Kina inledde det "jordreformer" för att eliminera jordägarklassen, "socialistiska reformer" inom industri och handel för att eliminera kapitalister, "rörelsen för att rensa bort reaktionärer" för att eliminera folkreligioner och ämbetsmän som satt på olika positioner innan kommunisterna tog makten, "anti-högeranhängarrörelsen" för att tysta intellektuella samt den "Stora kulturrevolutionen" för att utplåna den traditionella kinesiska kulturen. KKP lyckades ena Kina under den ondskefulla kommunistiska sekten och uppnå en situation där alla läste "Maos lilla röda", utförde "lojalitetsdansen" och "bad om partiets instruktioner på morgonen och rapporterade till partiet på kvällen". Under perioden efter Mao och Deng påstod KKP att Falun Gong, en traditionell kultiveringsmetod som tror på "Sanning, Godhet och Tålmod", skulle konkurrera om massorna och vidtog därför åtgärder för att utplåna Falun Gong. Det startade en folkmordskampanj mot Falun Gong som pågår än idag.

2. Främjande av ledarskapsdyrkan och åsikter om överhöghet

Kommunistledarnas porträtt visas stolt upp för dyrkan, från Marx till Jiang Zemin. Kommunistledarnas absoluta auktoritet förbjuder allt ifrågasättande. Mao Zedong framställdes som den "Röda solen" och den "Store befriaren". Partiet överdrev omåttligt om hans texter och påstod att "en mening motsvarar 10 000 vanliga meningar". Som en "vanlig partimedlem" dominerade Deng Xiaoping en gång kinesisk politik likt en storpamp. Jiang Zemins teori "Tre representationer" är knappt över 40 tecken lång inklusive kommatering, men KKP:s fjärde plenum blåste upp

den till något som "gav meningsfulla svar på frågor om vad socialism är, hur socialism skapas, vilken typ av parti vi bygger upp och hur man bygger upp partiet". Partiet gjorde också överdrivna uttalanden om tanken bakom de "Tre representationerna", fast de i detta fall i själva verket förlöjlade dem när de påstod att de var en fortsättning på och vidareutveckling av marxism-leninismen, Mao Zedongs tankegångar och Deng Xiaopings teori.

Stalins hänsynslösa slakt av oskyldiga människor, den katastrofala "Stora kulturrevolutionen" som startades av Mao Zedong, Deng Xiaopings order om massakern på Himmelska Fridens Torg samt Jiang Zemins pågående förföljelse av Falun Gong är de fruktansvärda resultaten av kommunistpartiets heretiska diktatur.

Å ena sidan stipulerar KKP i sin konstitution att "all makt i Folkrepubliken Kina tillhör folket". De organ genom vilka folket utövar den statliga makten är den Nationella folkkongressen och de lokala folkkongresserna på olika nivåer. "Ingen organisation eller enskild person får sätta sig över konstitutionen och lagen." [2] Å andra sidan stipulerar KKP:s stadgar att KKP är ledarskapets kärna i den kinesiska socialistiska kampen, åsidosättande både landet och folket. Ordföranden för den stående kommittén i den Nationella folkkongressen höll "viktiga tal" över hela landet, där han hävdade att den Nationella folkkongressen, såsom statsmaktens högsta organ, måste följa KKP:s ledarskap. Enligt KKP:s princip om "demokratisk centralism" måste hela partiet lyda partiets centralkomité. Vad den Nationella folkkongressen i grund och botten framhåller är generalsekreterarens diktatur, som i sin tur skyddas av lagstiftningen.

3. Våldsam hjärntvätt, tankekontroll och stram organisation - ingen möjlighet att dra sig ur

KKP:s organisation är extremt stram: man behöver referenser från två partimedlemmar för att beviljas inträde; en ny medlem måste svära evig lojalitet efter att ha blivit antagen; partimedlemmar måste betala medlemsavgifter, delta i organisationens aktiviteter och politiska studier i grupp. Partiorganisationen genomsyrar alla nivåer inom regeringen. KKP har basorganisationer i varje by, stadsdel och kvarter. KKP kontrollerar inte bara sina partimedlemmar och partiets affärer, utan även de som inte är medlemmar eftersom hela regimen måste "lyda under partiets ledarskap". Under de år då klasskamperna ägde rum visste "prästerna" inom KKP:s religion, det vill säga partisekreterare på olika nivåer, ofta inte vad de gjorde förutom att disciplinera människor.

Partimötenas ständiga "kritik och självkritik" tjänar som ett vanligt förekommande och oavbrutet sätt att kontrollera partimedlemmarnas sinnen. Under sin existens har KKP initierat en mängd politiska rörelser för att "rena partimedlemmarna", "räta upp partiatmosfären", "fånga förrädare", "rensa bort den antibolsjevikiska kåren (AB-kåren)" [3] och "disciplinera partiet", för att med jämna mellanrum testa "sinnet för partinaturen" – det vill säga att med våld och terror testa partimedlemmarnas hängivenhet till partiet och försäkra sig om att de ständigt håller sig i linje med partiet.

Att gå med i KKP är som att skriva under ett oåterkalleligt kontrakt där man säljer sin kropp och själ. Med partiregler som alltid står ovanför landets lagar kan partiet utesluta vilken partimedlem som helst efter behag, medan en enskild partimedlem inte kan dra sig ur KKP utan att råka ut för sträng bestraffning. Att begära utträde från partiet betraktas som illojalt och för med sig allvarliga konsekvenser. Under kulturrevolutionen, när KKP-kulten hade ett absolut envælde, var det allmänt känt att om partiet ville att du skulle dö, kunde du inte leva; om partiet ville att du skulle leva, kunde du inte dö. Om en person begick självmord betraktades det som att personen "fruktade folkets bestraffning för sitt brott" och hans anhöriga blev också anklagade och bestraffade.

Beslutsprocessen inom partiet fungerar som en svart låda eftersom de interna konflikterna inom partiet måste hållas absolut hemliga. Alla partiets dokument är konfidentiella. Av fruktan för att de kriminella handlingarna ska avslöjas hanterar KKP ofta oliktankande genom att anklaga dem för att "avslöja statshemligheter".

4. Uppmaningar om våld, blodbad och offer för partiet

Mao Zedong sade:

En revolution är ingen middagsbjudning och kan inte liknas vid att skriva en essä, måla en tavla eller brodera; det kan inte vara så raffinerat, så lugnt och stillsamt, så balanserat, vänligt, artigt, återhållsamt och ädelt. En revolution är en revolt, en våldshandling där en klass störtar en annan. [4]

Deng Xiaoping rekommenderade att "döda 200 000 människor i utbyte mot 20

Tabell 1. KKP:s religiösa karaktärsdrag

	Religionens grundformer	Motsvarande egenskaper hos KKP
1	Kyrka eller plattform (podium)	Alla nivåer i partikommittén; plattformen sträcker sig från partimöten till alla massmedier som kontrolleras av KKP
2	Doktriner	Marxism-leninismen, Mao Zedongs ideologi, Deng Xiaopings teorier, Jiang Zemin's "Tre representationer" och partikonstitutionen
3	Initieringsriter	Ceremonier där medlemmarna svär eder om evig lojalitet mot KKP
4	Förpliktelse mot endast en religion	En medlem får bara tro på kommunistpartiet
5	Präster	Partisekreterare och personal leder partiangelägenheter på olika nivåer
6	Gudsdyrkan	Förtal av alla gudar för att sedan etablera sig själv som en namnlös "gud"
7	Döden refereras till som "att stiga upp till himlen eller kastas ner i helvetet"	Döden benämns "att möta Marx"
8	Skrifter	Kommunistledarnas teorier och skrifter
9	Predikan	Olika sorters möten; tal av ledare
10	Skandera skrifter, studier eller korsförhör av skrifter	Politiska studier; regelbundna gruppmöten eller aktiviteter för partimedlemmar
11	Hymner (religiösa sånger)	Sånger som lovprisar partiet
12	Donationer	Obligatoriska medlemsavgifter; föreskriven allokering av regeringens budget, vilket innebär att folkets surt förvärvade pengar tillfaller partiet
13	Disciplinära bestraffningar	Partidisciplinen sträcker sig från "husarrest och granskning" och "uteslutning från partiet", till dödlig tortyr och till och med bestraffning av anhöriga och vänner

års stabilitet".

Jiang Zemin gav ordern: "Förgör dem [Falun Gong-utövare] fysiskt, förstör deras rykte och ruinera dem ekonomiskt."

KKP förordar våld och har dödat oräkneliga människor under sina tidigare politiska rörelser. Det lär människor att behandla fienden "kallt som den iskalla vintern". Den röda fanan sägs ha fått sin färg på grund av att den "färgats rött med martyrernas blod". Partiet dyrkar rött på grund av sin passion för blod och blodbad.

KKP visar upp "heroiska" exempel för att uppmuntra andra att offra sig för

partiet. När Zhang Side dog under arbetet med att framställa opium i en brännugn, lovordade Mao Zedong hans död med orden "stor som Taishan" [5]. Under de där vansinniga åren gav "modiga ord" som "frukta varken svårigheter eller döden" och "bittra uppförlingar stärker djärv beslutsamhet; vi vågar få solen och månen att lysa i nya skyar", näring åt ambitionerna i en tid då det var extremt ont om materiella förnödenheter.

I slutet av 1970-talet sände Vietcong trupper som störtade Röda khmerernas regim, vilken hade fostrats av KKP och begått avskyvärda brott. Fastän KKP var

rasande kunde det inte sända trupper till stöd för Röda khmererna, eftersom Kina och Kambodja inte gränsade till varandra. I stället startade KKP ett krig mot Vietnam längs den kinesisk-vietnamesiska gränsen för att bestraffa Vietcong med förevändningen "självförsvar". Tiotusentals kinesiska soldater offrade sålunda sitt blod och sina liv för denna kamp mellan kommunistiska partier. Deras död hade i själva verket ingenting att göra med territorier eller suveränitet. Ändå hedrade KKP, på ett skamligt sätt, flera år senare minnet av det meningslösa offrandet av så många naiva och lysande unga liv som "den revolutionära heroiska gnistan" och lånade vanvördigt sången "Det eleganta uppförandet som färgats med blod". 154 kinesiska martyrer dog 1981 för att återta berget Faka i Guangxi-provinsen, men KKP lämnade lättvindigt tillbaka det till Vietnam efter att Kina och Vietnam synat gränserna.

När den hejdlösa spridningen av SARS hotade människors liv i början av 2003, beordrade KKP snabbt in många unga kvinnliga sjuksköterskor. Dessa kvinnor stängdes sedan snabbt in på sjukhus för att ta hand om SARS-patienter. KKP placerar unga människor vid den farligaste frontlinjen för att skapa sin "ärorika image" av att "frukta varken svårigheter eller döden". KKP har dock ingen förklaring till var resten av de nuvarande 65 miljoner partimedlemmarna höll hus och hur de bidrog till partiets image.

5. Förneka tron på Gud och kväv den mänskliga naturen

KKP förordar ateism och hävdar att religion är ett "andligt opium" som kan förgifta folket. Det använde sin makt till att krossa alla religioner i Kina och upphöjde sedan sig självt som gud, vilket gav KKP-sekten absolut makt över landet.

Samtidigt som KKP saboterade religionen förstörde det också traditionell kultur. Det hävdade att tradition, moral och etik var feodalistiska, vidskepliga och reaktionära och utplånade dem i revolutionens namn. Under kulturrevolutionen visade sig fasansfulla och vitt förekommande fenomen som bröt mot kinesiska traditioner: makar och fruar angav varandra, studenter misshandlade sina lärare, fäder och söner vände sig mot varandra, rödgardister dödade urskillningslöst oskyldiga och rebeller misshandlade, vandaliserade och plundrade. Detta var den naturliga följden av KKP:s kvävande av den mänskliga naturen.

Efter att KKP etablerat sin regim tvingades etniska minoriteter att svära trohet till det kommunistiska ledarskapet och förstörde den rika och brokiga etniska kultur som hade skapats under historiens lopp.

Den fjärde juni 1989 massakrerade "Folkets befrielsearmé" många studenter i Peking. Det fick kineserna att fullständigt förlora hoppet om Kinas politiska framtid. Från den dagen skiftade hela befolkningen fokus till att tjäna pengar. Från 1999 och framåt har KKP brutalt förföljt Falun Gong och vänt sig emot "Sanning, Godhet och Tålmod" och därigenom orsakat en accelererande moralisk nedgång.

I början av detta århundradet inleddes en ny omgång av olagligt beslagtagande av mark [6] och konfiskering av finansiella och materiella tillgångar (initierat av korrumperade tjänstemän inom KKP i maskopi med profitjägare), som har gjort

många människor utblottade och hemlösa. Antalet människor som appellerar till regeringen för rättvisa har ökat dramatiskt och de sociala konflikterna har intensifierats. Storskaliga protester är vanliga, vilka polis och väpnade styrkor våldsamt trycker ner. "Republikens" fascistiska natur har blivit framträdande och samhället har förlorat sitt moraliska samvete.

Förr i tiden gjorde en brottsling ingen skada hos sina närmsta grannar, eller som talesättet säger, räven jagade långt från grytet. När människor nuförtiden vill lura någon väljer de hellre sina släktingar och vänner och kallar det för att "döda bekantskaper".

Förr värddade kineser dygd och kyskhet över allt annat, medan dagens människor gör narr av de fattiga men inte av de prostituerade. Historien om den mänskliga naturens och moralens förfall i Kina framstår tydligt i nedanstående ramsa:

På 50-talet hjälpte man varandra,

på 60-talet kämpade man mot varandra,

på 70-talet lurade man varandra,

på 80-talet brydde man sig bara om sig själv,

på 90-talet utnyttjade man vem man än mötte.

6. Militärt maktövertagande, monopolisering av ekonomin och vilda politiska och ekonomiska ambitioner

Det enda syftet med att bilda KKP var att ta makten genom väpnade styrkor för att sedan skapa ett system med statligt ägande, där staten har fullständiga monopol i en planekonomi. KKP:s vilda ambitioner överstiger vida ordinära ondskefulla sekters, vilka enbart samlar rikedomar.

I ett land med socialistiskt offentligt ägande som styrs av kommunistpartiet, kan partiorganisationer med stor makt, såsom partikommittéer och underavdelningar på olika nivåer, kontrollera eller äga den normala statliga infrastrukturen. De ägande partiorganisationerna kontrollerar statsmaskineriet och hämtar kapital direkt från regeringsbudgetar på olika nivåer. Liksom en vampyr har KKP sugit ut enorma rikedomar ur nationen.

II. Skadan som KKP-sekten har fört med sig

När man nämner incidenter som Aum-sektens dödande av människor med nervgasen sarin, "Solar Temple"-sektens "uppstigande till himlen" genom självmord eller de 900 anhängarna till Jim Jones "Folketempel" som tog livet av sig själva, darrar alla av rädsla och indignation. KKP är dock en kult som har begått tusenfalt värre brott och det har skadat oräkneliga liv. Det är på grund av att KKP har nedanstående unika egenskaper som vanliga sekter saknar.

Den ondskefulla sekten blev en statsreligion

I de flesta länder kan man, även om man inte följer majoritetens religion, fortfarande leva ett lyckligt liv utan att läsa dess litteratur eller lyssna till dess principer. I Kina däremot är det omöjligt att leva sitt

liv utan att ständigt utsättas för KKP-sektens doktriner och propaganda, eftersom KKP har gjort denna ondskefulla sekt till en statsreligion efter sitt maktövertagande.

KKP börjar med att ingjuta sin politiska predikan så tidigt som i lekskolan och grundskolan. Man kan inte gå vidare till högre utbildningar eller nå högre befordran inom arbetslivet utan att först ha klarat av en politisk granskning. Ingen av frågorna i den politiska granskningen tillåter självständigt tänkande. De som gör proven måste memorera standardsvaren som föreskrivs av KKP för att klara sig. De olyckligt lottade kineserna tvingas repetera KKP:s predikan redan från unga år och hjärtväta sig själva, om och om igen. När en kader befordras till en högre tjänst inom regeringen måste han delta i Partiskolan, oavsett om han är medlem i KKP eller inte. Han befordras inte förrän han klarar kraven för examen inom Partiskolan.

I Kina, där kommunistpartiet utgör statsreligionen, tillåts inte grupper med avvikande åsikter att existera. Till och med de "demokratiska partierna", vilka endast används av KKP som en politisk fasad, och den reformerade "Tre-självy kyrkan" (det vill säga egen administration, egen försörjning och egen spridning) måste formellt erkänna KKP:s ledarskap. Lojalitet mot KKP är främsta prioritet innan andra trossatser kan komma i fråga, enligt KKP:s mycket sektliknande logik.

Den sociala kontrollen drivs till sin ytterlighet

Denna ondskefulla sekt lyckades bli statsreligion på grund av att KKP hade fullständig social kontroll och berövade människor sin frihet. Denna slags kontroll är utan motstycke eftersom KKP frångöt människor deras rätt till privat egendom, en av frihetens grundpelare. Före 1980-talet kunde människor i tätorter och städer bara tjäna sitt levebröd genom att arbeta för partikontrollerade företag. Bönderna på landsbygden var tvungna att leva på den jordbruksmark som tillhörde partikommunerna. Ingen undkom KKP:s kontroll. I ett socialistiskt land som Kina förekommer kommunistpartiets organisationer överallt – från centralregeringen till gräsrotsnivå i samhället, inklusive byar och bostadskvarter. Genom partikommittéer och avdelningskontor på olika nivåer vidmakthåller KKP en absolut kontroll över samhället. En sådan strikt kontroll kväver fullständigt individuell frihet – möjligheten att röra sig fritt (bostadsregistreringssystem), yttrandefriheten (500 000 högeranhängare har förföljts genom historien för att de utövade yttrandefrihet), tankefrihet (Lin Zhao och Zhang Zhixin [7] avrättades för att de hyste tvivel avseende KKP) och friheten att inhämta information (det är förbjudet att läsa vissa böcker eller lyssna på "fiendens radiostationer"; att surfa på internet är också förknippat med övervakning och kontroll).

Man skulle kunna påstå att KKP numera tillåter privat ägande, men vi bör komma ihåg att denna policy med reformer och öppenhet kom till först efter att socialismen nått ett skede då människor inte hade tillräckligt med mat och landets ekonomi var på gränsen till kollaps. KKP var tvunget att backa ett steg för att rädda sig självt från undergång. KKP har dock aldrig släppt sin kontroll över folket, inte

ens efter reformen om öppenhet. Den pågående brutala förföljelsen av Falun Gong-utövare kunde bara ha ägt rum i ett land kontrollerat av kommunistpartiet. Om KKP, som det önskar, skulle bli en ekonomisk jätte, är det säkert att KKP skulle intensifiera kontrollen över det kinesiska folket.

Förespråkande av våld och förakt för livet

Nästan alla ondskefulla sekter kontrollerar sina anhängare eller svarar på externa påtryckningar med våld. Få har emellertid gått så långt i skrupelfritt våldsutövande som KKP. Inte ens det totala antalet dödsfall som orsakats av alla andra ondskefulla sekter i världen tillsammans kan jämföras med antalet människor som dödade av KKP. KKP-sekten ser mänskligheten endast som ett medel för att nå sitt mål; att döda är bara ännu ett medel. KKP har därför inga betänkligheter eller skrupler när det gäller att förfölja människor. Vem som helst, inklusive anhängare, medlemmar och ledare inom KKP, kan bli föremål för dess förföljelse.

KKP fostrade de Röda khmererna i Kambodja, ett typiskt exempel på kommunistpartiets brutalitet och förakt för livet. Det Pol Pot-ledda kommunistpartiet i Kambodja, inspirerat och väglett av Mao Zedongs lära, slaktade två miljoner människor under sin tre år och åtta månader långa regim – omkring en fjärdedel av detta lilla lands hela befolkning – för att "eliminera systemet med privat ägande". Av det totala antalet dödade var över 200 000 av kinesisk härkomst.

Som påminnelse om de brott som begicks av kommunistpartiet och för att hedra minnet av offren, har Kambodja byggt ett museum som dokumenterar och visar de Röda khmerernas illdåd. Museet är beläget i ett av Röda khmerernas före detta fängelser. Det var ursprungligen ett läroverk som gjordes om av Pol Pot till "S-21-fängelset", vilket användes särskilt för att hantera samvetsfångar. Många intellektuella satt fängslade där och torterades till döds. Utöver fängelsebyggnaderna och utställningen av olika tortyrredskap finns här också svartvita fotografier som visar offren innan de dödades. Många fasansfulla tortyrmetoder finns dokumenterade: halsar som skars av, borrhål i skallen, småbarn som kastades i marken och dödade etc. Samtliga tortyrmetoder lärdes enligt rapporter ut av "experter och professionella tekniker" som KKP skickade för att stödja de Röda khmererna. KKP utbildade till och med fotograferna som var specialiserade på att ta bilder, antingen för dokumentation eller som ren underhållning, av fångarna innan de avrättades.

Det var just i det här S-21-fängelset som en skallbormaskin uppfanns för att extrahera mänskliga hjärnor, vilka sedan användes för att laga näringsrik mat åt ledarna för Kambodjas kommunistparti. Samvetsfångarna bands fast vid en stol framför skallbormaskinen. Offret blev extremt skräckslett, eftersom en snabbt roterande borr gjorde hål i bakhuvudet och snabbt och effektivt sög ut hjärnan innan offret dog.

III. Kommunistpartiets onda sektnatur

Vad är det som gör kommunistpartiet så tyranniskt och så ondskefullt? När kommunistpartiets spöke kom till den här världen kom det med ett skrämmande uppdrag. *Det kommunistiska manifestet* har en mycket välkänd passus mot slutet:

Kommunisterna försmär att hemlighålla sina åsikter och avsikter. De förklarar öppet, att deras mål blott kan nås genom en våldsamt omstörtning av all hittillsvarande samhällsordning. Må de härskande klasserna darra för en kommunistisk revolution. Proletarierna har i den ingenting annat att förlora än sina bojor. Men de har en värld att vinna.

Det här spökets uppgift var att använda våld för att öppet utmana det mänskliga samhället, krossa den gamla världen, "eliminera privat ägande", "eliminera bourgeoisieens karaktär, oberoende och frihet", stoppa exploatering, eliminera familjer och låta proletarierna styra världen.

Detta politiska parti, vilket öppet står för att "slå, krossa och röva", inte bara förnekar att dess ståndpunkter är ondskefulla, utan deklarerar också själv rättfärdigt i *Det kommunistiska manifestet*: "Den kommunistiska revolutionen är den radikalaste brytning med de nedärvda egendomsförhållandena; inget under då att i dess utvecklingsgång radikalast brytes med de nedärvda idéerna."

Var kommer de traditionella begreppen ifrån? Enligt ateisternas naturlagar kommer de som en naturlig följd av naturens regelbundenhet och samhällets regelbundenhet samt är ett resultat av kosmos rörelser regelbundenhet. Enligt dem som tror på Gud är dock mänskliga traditioner och moralvärderingar givna av Gud. Oavsett ursprung är den mest grundläggande mänskliga moralen, normerna för uppförande och standarderna för att skilja på gott och ont relativt stabila; de har utgjort grunden för styrningen av mänskligt beteende och upprätthållandet av samhällsordningen i tusentals år. Skulle inte mänskligheten degenerera till djur om den förlorade sina rättesnören för moral och standarder för bedömning av gott och ont? När *Det kommunistiska manifestet* talar om den mest radikala brytning med de nedärvda idéerna, hotar det grunderna för normal existens i det mänskliga samhället. Kommunistpartiet var tvunget att bli en ondskefull sekt som för med sig förödelse till mänskligheten.

Hela *Det kommunistiska manifestet*, vilket framför de vägledande principerna för kommunistpartiet, är genomsyrt av extrema uttalanden men har inte en gnutta godhet eller tolerans. Marx och Engels ansåg att de funnit lagen för samhällsutveckling genom dialektisk materialism. Följaktligen ifrågasatte de med "sanningen" i sin hand allting och förnekade allting. De tvingade envist kommunismillusionen på folket och tvekade inte att förespråka användande av våld för att förstöra existerande samhällsstrukturer och kulturella grundvalar. Det som *Det Kommunistiska manifestet* förde med sig till det nyfödda kommunistpartiet var ett orättfärdigt spöke som motsätter sig himlens lagar, utrotar den mänskliga naturen och uppträder arrogant, ytterst själviskt och fullständigt ohämmat.

IV. Kommunistpartiets domedagslära – rädslan för partiets fall

Marx och Engels ingöt ett ondskefullt spöke i kommunistpartiet. Lenin grundade kommunistpartiet i Ryssland och med gement våld störtade han den övergångsregering som bildades efter Februarirevolutionen [8], han stoppade bourgeoisens revolution i Ryssland, tog över makten och skapade fotfäste för den kommunistiska sekten. Lenins framgång medförde dock inte att proletäerna vann hela världen. Tvärtom, som det första stycket i *Det kommunistiska manifestet* lyder: "Alla det gamla Europas makter har förbundit sig till en helig hetsjakt mot detta spöke ..." Efter att kommunistpartiet föddes stod det omedelbart inför en överlevnadskris och fruktade för sin övergång när som helst.

Efter Oktoberrevolutionen [9] gav de ryska kommunisterna, eller bolsjevikerna, folket varken bröd eller fred, bara hänsynslöst dödande. Fronten förlorade kriget och revolutionen försämrade ekonomin i samhället. Därför började folket revoltera. Inbördeskriget spred sig snabbt över hela landet och bönderna vägrade föres städerna med mat. Ett fullskaligt upplopp startade bland kosackerna vid floden Don; deras kamp mot Röda armén ledde till ett brutalt blodbad. Barbariet och brutaliteten i den slakt som utfördes i detta slag skildras i litteratur som Sjolochovs berättelser om floden Don, *Stilla flyter Don (Tikhii Don)*. Trupperna, som leddes av den före detta amiralen för Vita armén, Aleksandr Vailiyevich Kolchak och general Anton Denikin, störtade vid ett tillfälle nästan det Ryska kommunistpartiet. Till och med som nyfödd politisk kraft hade kommunistpartiet nästan hela landet emot sig, kanske på grund av att den kommunistiska sekten var alltför ondskefull för att vinna människors hjärtan.

Det kinesiska kommunistpartiets (KKP:s) erfarenhet liknade det Ryska kommunistpartiets. Ända från "Mari-incidenten" och "12 april-massakern" [10], till att ha blivit nedtryckta fem gånger i områden som kontrollerades av de kinesiska kommunisterna, och slutligen till att ha tvingats genomföra den 25 000 kilometer "Långa marschen" – stod KKP hela tiden inför en överlevnadskris.

KKP föddes fast beslutat att förgöra den gamla världen med alla medel. Det upptäckte att det stod inför ett allvarligt problem: att överleva - inte elimineras. Det har levt med en ständig fruktan för sitt eget fall. Att överleva har blivit den kommunistiska sektens viktigaste fråga, dess allt överskuggande fokus. Med den internationella kommunistalliansen i spillror har KKP:s överlevnadskris förvärrats. Sedan 1989 har dess rädsla för den egna domedagen blivit mer verklig allteftersom dess slut har närmast sig.

V. Den kommunistiska sektens högt skattade överlevnadsvapen – brutal kamp

Kommunistpartiet har ständigt betonat absolut lojalitet, organisatoriska principer och kadaverdisciplin. De som går med i KKP måste svära:

Jag vill gå med i det kinesiska kommu-

nistpartiet, stödja partiets konstitution, följa partiets regler, fullgöra mina förpliktelser som medlem, verkställa partiets beslut, strikt följa partiets disciplin, behålla partiets hemligheter, vara lojal mot partiet, arbeta flitigt, kämpa hela livet för kommunismen, vara redo att offra allting för partiet och folket och aldrig förråda partiet. (Se KKP:s konstitution, kapitel ett, artikel sex [2])

KKP kallar den här andan av sektlik hängivelse gentemot partiet för "partiets natur". En KKP-medlem förväntas vara redo att när som helst ge upp alla personliga trosuppfattningar och principer och fullständigt underkasta sig partiets och ledarens vilja. Om partiet vill att man ska vara snäll så ska man vara snäll; om partiet vill att man ska utföra onda gärningar, då ska man göra onda gärningar. Annars håller man inte måttet som partimedlem, och har inte visat en stark "partinatur".

Mao Zedong sade: "Marxistisk filosofi handlar om kamp." För att kunna befrämja och upprätthålla "partinaturen" förlitar sig KKP på mekanismen med periodiska kamper inom partiet. Genom att ständigt mobilisera brutala kamper inom och utom partiet har KKP eliminerat oliktankande och skapat den röda terrorn. Samtidigt rensar det hela tiden ut partimedlemmar, gör sina sektartade regler strängare och fostrar medlemmarnas "partinatur" för att stärka partiets stridskapacitet. Det här är ett värdefullt vapen som partiet utnyttjar till att förlänga sin fortlevnad.

Bland KKP:s ledare var Mao Zedong den skickligaste i att hantera det värdefulla vapnet brutal kamp inom partiet. Brutaliteten i en sådan kamp och illviljan i metoderna började så tidigt som på 1930-talet i områden som kontrollerades av de kinesiska kommunisterna, det så kallade "Sovjetområdet".

På 1930-talet initierade Mao Zedong fullskalig revolutionär terror i Sovjetområdet i Jiangxi-provinsen, känd som utrensningen av anti-bolsjevikiska, eller AB-kåren. Tusentals soldater ur Röda armén, parti- och ungdomsligamedlemmar och civila i de kommunistiska basområdena mördades brutalt. Incidenten orsakades av Maos despotiska kontroll. Efter att Mao upprättade Sovjetområdet i Jiangxi blev han snart utmanad av den lokala Röda armén och partiorganisationer i sydvästra Jiangxi, ledda av Li Wenlin. Mao tolererade ingen organiserad oppositionsmakt mitt framför näsan och använde sig av de mest extrema metoder för att trycka ner partimedlemmar som han misstänkte var oliktankande. För att skapa en hård atmosfär inför rensningen, drog han sig inte för att börja med de trupper som var direkt under hans kontroll. Från slutet av november till mitten av december gick Röda arméns första regemente igenom en "snabb militär utrensning". Organisationer med syfte att rensa ut kontrarevolutionärer bildades på precis varje nivå inom armén, inklusive divisioner, regementen, bataljoner, kompanier och plutoner, och de arresterade och dödade partimedlemmar som kom från jordägarfamiljer eller rika bönder eller de som klagade. Av drygt 40 000 soldater inom Röda armén utpekades på mindre än en månad 4 400 som AB-element, varav fler än 10 var kaptener (AB-kårens kaptener); samtliga avrättades.

Under den följande perioden började Mao bestraffa de oliktankande i Sovjetområdet. I december 1930 skickade han Li Shaojiu, generalsekreterare i Cen-

tralpolitiska enheten inom Röda arméns första regemente och ordförande för Utrensningskommittén, till staden Futian i Jiangxi-provinsen där kommunistregeringen hade sitt säte. Li Shaojiu arresterades medlemmar av Provinsaktionskommittén och åtta högre ledare inom den 20:e Röda armén, inklusive Duan Liangbi och Li Baifang. Han använde många grymma tortyrmetoder såsom att misshandla och bränna kroppen – de som torterades så hade skador överallt på sina kroppar, fingrarna var brutna, brännskador överallt och de kunde inte röra sig. Enligt dokumentation från den tiden skrek offren så högt att det skar genom luften; de grymma tortyrmetoderna var extremt omänskliga.

Den 8 december begav sig fruarna till Li Baifang, Ma Ming och Zhou Mian iväg för att besöka sina män i fängelset, men arresterades också som medlemmar av AB-kåren och torterades grymt. De misshandlades svårt, deras kroppar och konsorgan brändes och man skar i bröstet med knivar. Under den grymma tortyren erkände Duan Liangbi att Li Wenlin, Jin Wanbang, Liu Di, Zhou Mian, Ma Ming med flera var ledare för AB-kåren och att det fanns många AB-medlemmar i Röda arméns skolor.

Från den 7 december fram till kvällen den 12 december, på bara fem dagar, arresterade Li Shaojiu och hans medhjälpare över 120 påstådda medlemmar av AB-kåren och dussintals grova brottslingar i Futian; sammanlagt över 40 personer avrättades. Li Shaojiu grymma agerande utlöste slutligen "Incidenten i Futian" [11] den 12 december 1930, vilken förbluffade Sovjetområdet mycket. (Från *Historisk undersökning av Mao Zedongs utrensning av "AB-kåren" i Sovjetområdet, Jiangxi-provinsen* av Gao Hua)

Ända från Sovjetområdet till Yan'an förlitade sig Mao på sin teori och kamptaktik och eftersträvade ett etablerade gradvis ett enväldigt ledarskap inom partiet. Efter att Kommunistkina etablerades 1949 fortsatte de inre stridigheterna i partiet. Som exempel satte Mao Zedong igång en plötslig attack på Peng Dehuai och sparkade honom från hans position [12] under det åttonde plenumet vid KKP:s åttonde centralkommittémöte som hölls i Lushan 1959. Alla de topledare som deltog på konferensen ombads ta ställning; de få som vågade uttrycka en avvikande mening pekades alla ut som tillhörande Peng Dehuais partimotståndarblock. Under kulturrevolutionen bestraffades de gamla kadern i inom KKP:s centralkommitté efter en, men alla gav sig utan motstånd. Vem skulle våga säga emot Mao Zedong? Partiet har alltid betonat järnhård disciplin, lojalitet mot partiet, organisatoriska principer och har krävt absolut lydnad gentemot hierarkins ledare. Den här typen av inrotad partinatur har präglat de fortsatta ständiga politiska kamperna.

Under kulturrevolutionen drevs Li Lisan, en före detta KKP-ledare, till gränsen för vad han kunde uthärda. Han förhördes vid 68 års ålder i genomsnitt sju gånger per månad. Hans hustru Li Sha behandlades som "Sovjetrevisionistisk" spion och hade redan kastats i fängelse; ingen visste vart hon tagit vägen. Utan att se någon annan utväg och helt desperat begick Li självmord genom att ta en överdos sömnmedel. Innan Li Lisan avled, skrev han ett brev till Mao Zedong, vilket tydligt avspeglade "partinaturen", enligt vilken en partimedlem inte vågar ge upp, ens inför döden:

Ordförande,

Jag håller nu på att bli en förrädare till partiet genom att begå självmord och kan inte på något vis försvara mitt brott. En sak bara, ingen i hela min familj eller jag själv har någonsin samarbetat med fiendliga stater. Bara i den här saken ber jag centralregeringen att undersöka och granska fakta och dra slutsatser baserade på sanningen...

*Li Lisan
22 juni 1967 [13]*

Medan Mao Zedongs kampfilosofi slutligen drog in Kina i en exempellos katastrof, har den här typen av politiska kampanjer samt stridigheterna inom partiet, vilka "vart sjunde eller åttonde år är vittomfattande", säkerställt KKP:s överlevnad. Varje gång en kampanj ägde rum förföljdes en minoritet på 5 procent och de återstående 95 procenten förmåddes bli lydiga och trogna partiets grundlinje, och därigenom stärktes partiorganisationens sammanhållande kraft och destruktiva kapacitet. De här striderna eliminerade också de "vacklande" medlemmarna som inte ville svika sitt samvete, och attackerade alla krafter som vågade göra motstånd. Genom den här kampmekanismen har de partimedlemmar som har störst kampvilja och är bäst på att använda listmetoder tagit kontrollen. Skledarna inom partiet är alla oförskräckta personer med mängder av kamperfarenhet och fyllda av partianda. Sådan brutal kamp ger också dem som har upplevt den en "blodig läxa" och hjärtvänt med våld. Samtidigt ger den kontinuerligt ny energi till KKP, ökar dess kamplust ytterligare, säkerställer dess överlevnad och förhindrar att det blir till en återhållsam grupp som ger upp kampen.

Den här typen av partinatur som KKP kräver kommer just från dess onda sekt-natur. För att kommunistpartiet ska kunna förverkliga sina mål är det fast beslutat att med alla metoder bryta sig loss från alla traditionella principer och betrakta alla krafter som hindrar det som fiender. Det behöver därför utbildas och förslava alla sina medlemmar till att bli dess lydiga verktyg som inte har känslor, inte känner plikt mot sina nära, inte har egen tro. Denna KKP:s natur har sitt ursprung i dess hat mot det mänskliga samhället och dess traditioner, dess bedrägliga självuppskattning, och dess extrema självviskhet och förakt för andra människors liv. För att uppnå sina så kallade ideal använde kommunistpartiet våldsmetoder för att till varje pris slå sönder hela världen och eliminera alla oliktankande. En så ondskefull sekt skulle möta motstånd från människor med samveten, så för att få dem att tro på sin ondskefulla lära måste den eliminera människors samveten och barmhärtiga tankar. För att säkerställa sin överlevnad måste KKP därför först av allt utplåna människors samveten, deras barmhärtiga tankar och moralstandard, göra dem till tama slavar och verktyg. Enligt KKP:s logik sätts partiets liv och intressen före allt annat; man älsdosätter till och med alla partimedlemmars kollektiva intressen och sålunda måste varje enskild partimedlem vara beredd att göra uppoffringar för partiet.

När man ser på KKP:s historia och betraktar enskilda personer som behöll tänkesättet hos traditionellt intellektuella, såsom Chen Duxiu och Qu Qiubai, eller som

fortfarande brydde sig om människors intressen, såsom Hu Yaobang och Zhao Ziyang, eller som är beslutna att vara ärliga ämbetsmän och ge verklig hjälp till människor, såsom Zhu Rongji – oavsett hur mycket de bidrog till partiet och oavsett hur fria från personliga ambitioner de var, så blev de oundvikligen utrensade, äsidosatta eller begränsade av partiets intressen och disciplin.

Partiets natur som satt sig i ryggmärgen på dem efter flera års kamp fick dem ofta att kompromissa och ge upp i kritiska ögonblick, eftersom partiets överlevnad hade högst prioritet i deras undermedvetna. De skulle hellre offra sig själva och se på när de onda krafterna inom partiet härjade fritt, än våga utmana partiet med sina samvetsömma och barmhärtiga tankar. Detta är just resultatet av KKP:s kampmekanism: det förvandlar goda människor till verktyg som det utnyttjar, och utnyttjar partinaturen till att begränsa och till och med eliminera det mänskliga samvetet i största möjliga utsträckning. De dussintals ”linjekamper” som KKP förde blev fallet för fler än tio partiledare på högsta nivå eller för tilltänkta efterträdare; det slutade inte väl för någon av de högsta partiledarna. Fastän Mao Zedong hade varit kung i över 43 år sattes kort efter hans död hans hustru och brorson i fängelse, vilket synlades av hela partiet som en stor maoistisk seger. Är det komedi eller fars?

Efter att KKP gript den politiska makten genomfördes oupphörliga politiska kampanjer, från stridigheter inom partiet till kamper utanför partiet. Så var det under Mao Zedongs era och så är det fortfarande under post-Mao-eran med ”reformer och öppenhet”. På 1980-talet, när människor precis började få en liten gnutta frihet i tanken, inledde KKP kampanjen ”Opposition mot bourgeoisliberalismen” och föreslog ”Fyra grundläggande principer” [14] i syfte att upprätthålla sitt absoluta ledarskap. Studenterna som år 1989 fredligt bad om demokrati slogs ner med blodigt våld eftersom KKP inte tillåter demokratisträvanden. På 1990-talet kunde vi bevitna en snabb ökning av antalet Falun Gong-utövare, vilka tror på Sanning, Godhet och Tålmod, men de möttes av förföljelse i form av folkmord med början 1999, på grund av att kommunistpartiet inte kan tolerera den mänskliga naturen och barmhärtiga tankar. Det måste användas våld för att förstöra människors samveten och säkra sin egen makt. Efter att vi gått in på 2000-talet har Internet länkat samman världen, men KKP har spenderat stora penningssummor på att sätta upp nätverksblockader för att sätta dit frihetsaktivister eftersom det hyser stor rädsla för att människor ska få fri tillgång till information.

VI. Den ondskefulla sekten KKP:s degenerering

Den ondskefulla sekten KKP regerar i huvudsak i opposition mot den mänskliga naturen och himlens principer. Den är känd för sin arrogans, sin extrema självishet och sina hämningslösa handlingar. Den drar ständiga katastrofer över landet och folket, men ändå erkänner den aldrig sina misstag och den skulle aldrig avslöja sin sanna natur för folket. KKP har aldrig tvekat att ändra sina slagord och skyltar, vilka det ser som medel för upprätthållan-

de av sin kontroll. Det gör allt för att behålla makten utan någon som helst respekt för moral, rättvisa eller människoliv.

Institutionaliseringen och socialiseringen av den här ondskefulla sekten kommer oundvikligen att leda till dess fall. Till följd av centraliseringen av makten har den allmänna opinionen tystats och alla tänkbara kontrollmekanismer förstörts, så att det inte längre fanns någon kraft som skulle kunna hindra KKP från att glida in i korruption och upplösning.

Dagens kinesiska kommunistparti har blivit världens största regerande ”försörings- och korruptionsparti”. Enligt officiell statistik i Kina har åtta miljoner av de senaste 20 årens 20 miljoner tjänstemän, officerare eller kadrer i partiet eller regeringen, befunnits skyldiga till korruption och tukats eller straffats enligt partiets eller statens bestämmelser. Om man också räknar med de icke namngivna korrumperade tjänstemännen beräknas de korrumperade parti- och statstjänstemännen utgöra mer än två tredjedelar, av vilka bara en liten del har granskats och avslöjats.

Att skaffa sig materiella förmåner genom korruption och utpressning har blivit KKP:s starkaste sammanhållande faktor idag. De korrumperade tjänstemännen vet att de utan partiet inte skulle ha någon möjlighet att gå i maskopi för personlig vinning, och om partiet faller så skulle de inte bara förlora sin makt och sin position, utan även utsättas för granskning. I *Himlens raseri*, en roman som avslöjar hur tjänstemän inom KKP agerar bakom kulisserna, har författaren Chen Fang uttryckt partiets stora hemlighet genom att citera Hao Xiangshou, ställföreträdande chef för ett av kommunistpartiets kommunkontor: ”korruptionen har stabiliserat vår politiska makt”.

Det kinesiska folket ser klart: ”Om vi bekämpar korruptionen kommer partiet att falla; om vi inte bekämpar korruptionen kommer landet att gå under”. KKP kommer emellertid inte att riskera sin egen undergång för att bekämpa korruptionen. Vad det gör är att ta livet av några få korrumperade personer som ett symboliskt offer för sin images skull. Det förlänger sitt liv några år till på bekostnad av ett litet antal korrumperade element. De enda målen som KKP:s onda sekt har idag är att behålla sin makt och undvika undergång.

I dagens Kina har etik och moral degenererat till oigenkännlighet. Skräpprodukter, prostitution, droger, konspirationer mellan tjänstemän och gäng, organiserade brottsyndikat, spel, mutor – korruption av alla de slag råder. KKP har i stort sett ignorerat detta moraliska fall, medan många tjänstemän på hög nivå styr bakom kulisserna och pressar rädda människor på beskyddaravgifter. Cai Shaoping, en expert som studerar maffian och brottsyndikat vid Nanjings universitet, uppskattar att antalet medlemmar i brottsorganisationer i Kina uppgår till minst en miljon. Varje syndikatmedlem som tas tillfånga avslöjar alltid ett antal korrumperade kommunister med befattningar som regeringstjänstemän, domare eller poliser bakom kulisserna.

KKP är oroligt för att det kinesiska folket ska utveckla samvete och moral-känsla, så det vågar inte låta människor ha en tro på någon religion eller åtnjuta tankefrihet. Det använder alla sina resurser för att förfölja goda människor som har en tro, såsom de underjordiska kristna som tror på Jesus och Gud och Falun Gong-

utövare som försöker vara Sanna, Goda och Tålmodiga. Partiet hyser en rädsla för att demokrati ska sätta stopp för dess enpartistyre, så det vågar inte ge folket politisk frihet. Det agerar snabbt för att fängsla oberoende liberala och människorättsaktivister. Det ger dock folket en annan sorts frihet. Så länge man inte bryr sig om politik eller motsätter sig KKP:s ledarskap kan man hänge sig åt sina begär hur som helst, även om det innebär att man gör onda, elaka saker. Som följd förfaller partiet dramatiskt och samhällsmoralen i Kina genomgår en alarmerande snabb nedgång.

”Blockera vägen till himlen och öppna porten till helvetet” beskriver bäst hur KKP:s onda sekt idag har ödelagt det kinesiska samhället.

VII. Reflektioner över KKP:s onda styre

Vad är kommunistpartiet?

Denna till synes enkla fråga har inga enkla svar. Under förevändning att vara ”för folket” och förklätt till politiskt parti har kommunistpartiet verkligen bedragit miljontals människor. Ändå är det inte ett politiskt parti i gängse mening, utan en skadlig och ondskefull sekt besatt av ett ondskefullt spöke. Kommunistpartiet är ett levande väsen som manifesterar sig i den här världen genom partiorganisationerna. Det som verkligen styr partiet är det ondskefulla spöke som först besatte det och det är det ondskefulla spöket som bestämmer dess ondskefulla natur.

Kommunistpartiets ledare fungerar, medan de agerar som sektens gurus, bara som talesmän för det ondskefulla spöket och partiet. När deras vilja och avsikter ligger i linje med partiets och kan utnyttjas av det, kan de väljas som ledare. Men när de inte längre kan motsvara partiets behov, störtas de skoningslöst. Kampmekanismen inom kommunistpartiet säkerställer att bara den slugaste, ondskefullaste och hårdaste kan hålla sig stadigt kvar på positionen som partiets guru. Omkring ett dussin höga partiledare har råkat i onåd, vilket styrker påståendet. I själva verket går partiets topledare på en mycket tunn spänd lina. De kan endera avvika från partilinjen och skapa sig ett gott namn i historien, såsom Gorbatjov gjorde, eller bli partiets offer, som t ex många av partiets generalsekreterare.

Människorna är föremål för partiets förslavning och förtryck. Under partiets styre har folket inga rättigheter att ta avstånd från partiet. I stället tvingas de acceptera partiets ledarskap och fullgöra förpliktelsen att stödja partiet. De utsätts också för en typisk sektlik hjärntvätt under hot om tvång från partiet. KKP tvingar hela landet att tro på och stödja den ondskefulla sekten. Detta är högst ovanligt i världen idag och man måste erkänna KKP:s enastående skicklighet när det gäller sådant förtryck.

Partimedlemmarna är en fysisk massa som används till att förkroppsliga partiet. Många av dem är ärliga och goda och kan till och med vara rätt skickliga i sitt ofentliga liv. Det är de som KKP gärna rekryterar eftersom deras rykte och kompetens kan utnyttjas i partiets tjänst. För en anslutning till partiet arbetar många andra hårt och stödjer den ondskefulla varelsen, utifrån en längtan efter att bli tjänstemän

och få hög social status. Det finns även de som valde att gå med i partiet för att de vill åstadkomma någonting i sina liv och insåg att de under det kommunistiska styret inte kunde göra det utan att gå med i partiet. En del gick med i partiet för att de ville bli tilldelade en bostad eller bara ville förbättra sin image. Det finns sålunda både goda och dåliga människor bland de tiotals miljonerna partimedlemmar. Oavsett motiven har man frivilligt hängett sig åt partiet när man väl svurit trohet inför partiflaggan, vare sig det var av egen vilja eller ej. Man går därefter igenom hjärntvättprocessen genom att varje vecka delta i politiska studier, så ett avsevärt antal partimedlemmar saknar egna tankar och luras av partinaturens ”gemensamma tankar” så att de helt och hållet styrs av det ondskefulla spöket i KKP:s värdkropp. De här personerna kommer att fungera inom partiet liksom celler i människokroppen och arbeta oavbrutet för partiets existens, trots att de själva också utgör en del av den av partiet förslavade befolkningen. Än sorgligare är att när väl ”partinaturens” träldom lagts på någon så är den väldigt svår att avslägna. Så snart man visar sin mänskliga sida blir man utrensad eller förföljd. Man kan inte dra sig ur partiet på egen hand även om man vill, eftersom partiet, med dess policy om inträde – ja och utträde – nej, skulle betraktas som en förrädare. Det är skälet till att människor ofta visar upp en dubbelnatur: i deras politiska liv uppvisar de kommunistpartiets natur och i vardagslivet den mänskliga naturen.

Partikadrenna är en grupp som håller sig kvar vid makten bland partiets medlemmar. Även om de ställs inför valet mellan gott och ont och fattar egna beslut vid specifika tillfällen, tidpunkter och händelser, så måste de som helhet följa partiets vilja. Mandatet dikterar att ”hela partiet lyder under Centralkommittén”. Partikadrenna är ledare på olika nivåer; de är partiets ryggrad. Också de är bara partiets verktyg. De har också blivit bedragna, utnyttjade och attackerade under de gångna politiska rörelserna. KKP:s underliggande kriterium är till för att testa huruvida man följer rätt guru och är uppriktig i sin hängivelse.

Hur kommer det sig att människor förblir ovetande?

Kommunistpartiet har agerat illasinnat och grymt under sina drygt 50 års styre i Kina. Men varför har det kinesiska folket ingen realistisk förståelse beträffande KKP:s ondskefulla natur? Beror det på att kineser dumma? Nej. Kineserna hör till de visaste folken i världen och kan stoltsera med en rik traditionell kultur och ett 5 000-årigt arv. Ändå lever kineserna fortfarande under partiets styre, livrädda för att uttrycka sitt missnöje. Nyckeln ligger i den sinneskontroll som praktiseras av KKP.

Om kineserna åtnjöt yttrandefrihet och öppet kunde debattera KKP:s för- och nackdelar så kan man tänka sig att de för länge sedan hade genomskådat dess ondskefulla natur och gjort sig fria från den onda sektens inflytande. Olyckligtvis har kineserna inte haft någon yttrandefrihet eller rätt att tänka fritt på över ett halvsekel, alltsedan KKP:s maktövertagande. Syftet med förföljelsen mot högerelementen bland de intellektuella 1957 var att tygla yttrandefriheten och att kontrollera människors sinnen. I ett samhälle som så totalt saknar grundläggande friheter har de

flesta ungdomar som helhjärtat studerade Marx och Engels verk under kulturrevolutionen ironiskt nog stämpats som ett "anti-partigång" och har blivit förföljda. Att diskutera KKP:s för- och nackdelar kom inte på fråga.

Inte många kineser skulle ens komma på tanken att kalla KKP för en ond sekt. Om man emellertid gjorde ett sådant påstående så skulle de som har bott i Kina inte ha svårt att hitta starka bevis till stöd för resonemanget, utifrån såväl egna som anhörigas och vänners erfarenheter.

Det kinesiska folket har inte bara berövats tankens frihet, utan har också indoktrinerats med partiets undervisning och kultur. Allt som människor har fått höra har därför varit lovprisande av partiet och deras sinnen har utarmats på varanda tanke, utom idéer som stärker KKP. Ta till exempel massakern på Himmelska Fridens Torg. När skotten avlossades den fjärde juni 1989 sprang många instinktivt för att gömma sig i buskarna. Några ögonblick senare kom de trots riskerna modigt fram ur gömställen och sjöng "Internationalen" tillsammans. De här kineserna var verkligen modiga, oskyldiga och respektabla, men varför sjöng de "Internationalen", den kommunistiska hymnen, när de konfronterades med kommunisternas dödande? Orsaken är enkel. Efter utbildningen i partikulturen är kommunism det enda de beklagansvärda människorna känner till. De på Himmelska Fridens Torg kunde inga andra sånger än "Internationalen" och några till som också hyllar kommunistpartiet.

Vad finns det för utväg?

Det kinesiska kommunistpartiet går mot sin fullständiga undergång. Sorgligt nog försöker det fortfarande knyta samman sitt öde med den kinesiska nationen innan sitt fall.

Det döende KKP blir uppenbarligen allt svagare och dess kontroll över människors sinnen lättar. I takt med utvecklingen av telekommunikation och Internet har partiet allt svårare att kontrollera informationen och hindra människor från att uttrycka sig. Samtidigt som de korruperade tjänstemännen alltmer suger ut och förtrycker folket, börjar allmänheten vakna upp från sina illusioner om partiet, och många av dem har börjat utöva civil olydnad. KKP har inte bara misslyckats med att uppnå sitt mål om ökad ideologisk kontroll under förföljelsen av Falun Gong, utan har även gjort sig självt svagare, samtidigt som det avslöjar sin totala väpningslöshet. Det här utmärkta tillfället har fått människor att omvärdera KKP och har banat väg för att den kinesiska nationen ska kunna befria sig från den ideologiska träldomen och fullständigt bli kvitt kontrollen från det kommunistiska ondskefulla spöket.

Efter att det kinesiska folket har levt under KKP:s ondskefulla styre i över 50 år behöver de nu ingen våldsam revolution; de behöver snarare friköpa sina själar. Det kan åstadkommas genom självhjälp och första steget mot det målet är att bli medveten om partiets ondskefulla natur.

Den dagen kommer då folket förkastar de partiorganisationer som är kopplade till statsapparaten och låter samhällssystemen fungera självständigt, med stöd av samhällets solida krafter. När den diktatoriska partiorganisationen försvinner kommer regeringens effektivitet att förbättras och förstärkas. Den dagen väntar runt hörnet.

I själva verket fanns det redan på 1980-talet reformatorer inom partiet som förespråkade idén att "separera partiet från regeringen" i ett försök att utesluta partiet ur regeringen. Reformförsöken inifrån KKP visade sig otillräckliga och misslyckade eftersom ideologin om "partiets absoluta ledarskap" inte helt hade förkastats.

Partikulturen är en livsviktig miljö för den ondskefulla kommunistiska sekten. Att bryta KKP:s besittning av människors sinnen kan visa sig svårare än att rensa bort dess besittning av statsadministrationen, men detta andanröjande är det enda sättet att verkligen utrota kommunismens ondska. Det kan bara åstadkommas med hjälp av det kinesiska folkets egna ansträngningar. Med människornas sinnen rättvända och den mänskliga naturen återbördad till sitt ursprungliga tillstånd, kan allmänheten vinna tillbaka sin moral och lyckas med en förändring till ett anständigt icke-kommunistiskt samhälle. Bote-medlet mot den ondskefulla besittningen ligger i erkännandet av det ondskefulla spökets natur och skadlighet, att utrota det från människors sinnen och rensa bort det så att det inte har någon plats att gömma sig på. Kommunistpartiet betonar ideologisk kontroll eftersom det inte självt är någonting annat än en ideologi. Den ideologin kommer att upplösas när alla kineser i sina sinnen tar avstånd från de kommunistiska lögnerna, aktivt sopar undan partikulturen och befriar sina sinnen och liv från inflytandet från den kommunistiska ondskefulla sekten. När människor räddar sig själva kommer KKP att sönderfalla.

Nationer som regeras av kommunister förknippas med fattigdom, diktatur och förföljelse. Det finns mycket få sådana nationer kvar och där ingår Kina, Nordkorea, Vietnam och Kuba. Dagarna är räknade för dessa regimer.

Med det kinesiska folkets visdom, inspirerat av den kinesiska nationens historiska glansdagar, kommer ett Kina som är befriat från kommunismens ondskefulla besittning att bli en lovande nation.

Slutsats

Det kinesiska kommunistpartiet tror inte längre på kommunismen. Dess själ är död, men skuggan lever kvar. Den har bärvt kommunismens "skinn", men manifesterar fortfarande den ondskefulla sektens natur: arrogans, extrem självskhet och att hänge sig åt hämningslöst förstörande. KKP har ärvt kommunismens förnekande av himmelsk lag och avståndstagande från den mänskliga naturen.

Idag fortsätter KKP att styra Kina med de kampmetoder som det lärt sig behärska genom åren, med hjälp av sitt finmaskiga organisatoriska system hopkopplat med regeringsformen "partibesittning", liksom ondskefull propaganda som fungerar som statsreligion. Kommunistpartiets sex utmärkande drag, vilka beskrivits tidigare, placerar avgjort dagens KKP under definitionen "ondskefull sekt"; det gör inget gott, bara ont.

När det närmar sig döden ökar denna kommunistiska onda sekt takten på korruptionen och degenereringen. Vad som är mest bekymmersamt är att den envist gör vad den kan för att dra den kinesiska nationen med sig ner i en avgrund av korruption och degenerering.

Kineserna behöver hjälpa sig själva; de behöver tänka efter och de behöver skaka av sig KKP.

Anmärkningar

[1] "Leoparden är död men skinnen finns fortfarande kvar" kommer från den forntida kinesiska profetian i dikten *Plommonblom* av Shao Yong (1011-1077). Med leopard avses här det geografiska område som utgjordes av det gamla Sovjetunionen, vilket faktiskt till formen påminner om en springande leopard. När Sovjetunionen föll löstes det kommunistiska systemets själ upp och bara "skinnen" (formen) fanns kvar, vilket det kinesiska kommunistpartiet ärvde.

[2] *Folkrepubliken Kinas konstitution* (officiell översättning till engelska, 1999).

[3] *Händelsen med "AB-kären"* syftar på anti-bolsjevikisk operation år 1930, när Mao beordrade dödandet av tusentals partimedlemmar, Röda armésoldater och oskyldiga civila i Jiangxi-provinsen i ett försök att befästa sin makt i de KKP-kontrollerade områdena.

[4] *Från Maos "Rapport om en undersökning av bonderörelsen i Hunan"* (1927).

[5] *Berget Tai (Taishan)* är det första av fem kända berg i Shandong-provinsen i Kina. Det har funnits på FN:s världsarvslista sedan 1987.

[6] *Jordfördelningsrörelsen* handlar om en mörk sida av de ekonomiska reformerna i Kina. På liknande sätt som under den industriella revolutionen i England (1760-1850), har jordbruksmark i dagens Kina avsatts för skapandet av olika ekonomiska zoner på alla nivåer (kommun, stad, provins och stat). Till följd av avsättandet av mark har kinesiska bönder förlorat sin mark. I städerna tvingades de som bodde i äldre städer och stadsdelar ofta att flytta för att ge plats för kommersiell utveckling med minimal kompensation för de drabbade. För mer information, se: <http://www.uglychinese.org/enclosure.htm>.

[7] *Lin Zhao*, en universitetsstudande från Peking med journalistik som huvudämne, klassades som högrelement 1957 för sitt oberoende tänkande och sin frispråkiga kritik av kommuniströrelsen. Hon anklagades för att ha konspirerat för att störta folkets demokratiska diktatur och arresterades 1960. År 1962 dömdes hon till 20 års fängelse. Hon dödades av KKP den 29 april 1968 som kontra-revolutionär.

Zhang Zhixin var en intellektuell som torterades till döds av KKP under kulturrevolutionen för att ha kritiserat

Maos misslyckande med Det stora språnget och för att ha varit frispråkig och berättat sanningen. Fängelsevakter klädde av henne många gånger, handfångslade henne med händerna på ryggen och kastade i henne i männens celler och lät manliga fångar begå gängvåldtäkt tills hon blev galen. Fängelset befarade att hon skulle skrika slagord för att protestera när hon avrättades så de skar av henne halsen innan avrättningen.

[8] *Februarirevolutionen* avser den ryska bourgeoisens revolution i februari 1917, vilken störtade tsaren från tronen.

[9] *Oktoberrevolutionen*, även kallad den bolsjevikiska revolutionen, leddes av Lenin och ägde rum i oktober 1917. Under revolutionen mördades revolutionärerna från kapitalistklassen, vilka hade störtat tsaren, och därigenom ströps den ryska bourgeoisens revolution.

[10] *Både Mari-incidenten och Tolfte april-massakern* avser Kuomintang's attacker mot KKP. Mari-incidenten inträffade den 21 maj 1927, i Changsha i Hunan-provinsen. Tolfte april-massakern inträffade den tolfte april 1927 i Shanghai. I båda fallen attackerades eller dödades några KKP-medlemmar och pro-KKP-aktivister.

[11] *Liu Di*, en politisk officer i 20:e Röda armén, som anklagades för att vara medlem av "AB-kären", ledde en revolt i Futian och anklagade Li Shaoji för att vara kontrarevolutionär. De tog kontrollen över staden Futian och släppte över 100 personer som arresterats för att tillhöra "AB-kären" och ropade slagordet "Ner med Mao Zedong".

[12] *Peng Dehuai* (1898-1974): general och politisk ledare i Kommunistkina. Peng var överbefälhavare under Koreakriget, vice premiärminister i Rådsförsamlingen, medlem av Politbyrån och försvarsminister mellan 1954 och 1959. Han avsattes från sina officiella poster efter att ha motsatt sig Maos vänsterpolitik under KKP:s plenum i Lushan 1959.

[13] *Från Li Lisan*: den person som det hölls fyra minneshögtider för.

[14] *De fyra principerna* är: den socialistiska vägen, proletariatets diktatur, KKP:s ledarskap samt marxism-leninismen och Mao Zedongs tankar.

9. Nionde kommentaren

Om det kinesiska kommunistpartiets skurknatur

Förord

Kommuniströrelsen som har basunerats ut i över ett sekel har bara förorsakat mänskligheten krig, fattigdom, brutalitet och diktatur. Efter att Sovjetunionen och de östeuropeiska kommunistpartierna kollapsade i slutet av 1900-talet gick detta skamliga drama som skadar mänskligheten in i sin slutfas. Ingen, från den vanliga medborgaren till kommunistpartiets generalsekreterare, tror längre på myten om kommunismen.

Den kinesiska kommunistregimen kom varken till genom något "gudomligt mandat" [1] eller genom demokratiskt val. Idag, när dess ideologi har raserats, står legitimiteten i dess styre inför en aldrig tidigare skadad utmaning.

Det kinesiska kommunistpartiet (KKP) är ovilligt att följa de historiska strömningarna och lämna den historiska scenen. Istället tar det till de hänsynslösa metoder som utvecklats under decennier av politiska kampanjer, för att återupprätta sin maniska kamp för legitimitet och blåsa liv i sitt slocknade mandat.

KKP:s politik med reformer och öppenhet döljer en desperat ambition att bibehålla sin grupps intressen och totalitära makt. Trots hårda restriktioner har de ekonomiska landvinningar som uppnåtts genom det kinesiska folkets hårda arbete under de senaste 20 åren, inte förmått KKP att lägga ner slaktarkniven. Snarare stal partiet framstegen och använde dem för att bekräfta sitt styre och gjorde sitt oförfärdiga skurkbeteende ännu mer bedrägligt och missledande. Det mest skrämmande är att partiet gör allt det kan för att förstöra hela landets moralgrund och försöker, i varierande grad, att göra varje kines till intrigmakare, för att skapa en miljö som underlättar för partiet att "hänga med i tiden".

I detta historiska skede är det särskilt viktigt för oss att tydligt förstå varför kommunistpartiet agerar som ett gäng skurkar och se klart dess skurknatur. På så sätt kan Kina uppnå varaktig fred och stabilitet och snarast möjligt gå in i en era fri från kommunistpartiet och skapa en framtid med en förnyad blomstrande nation.

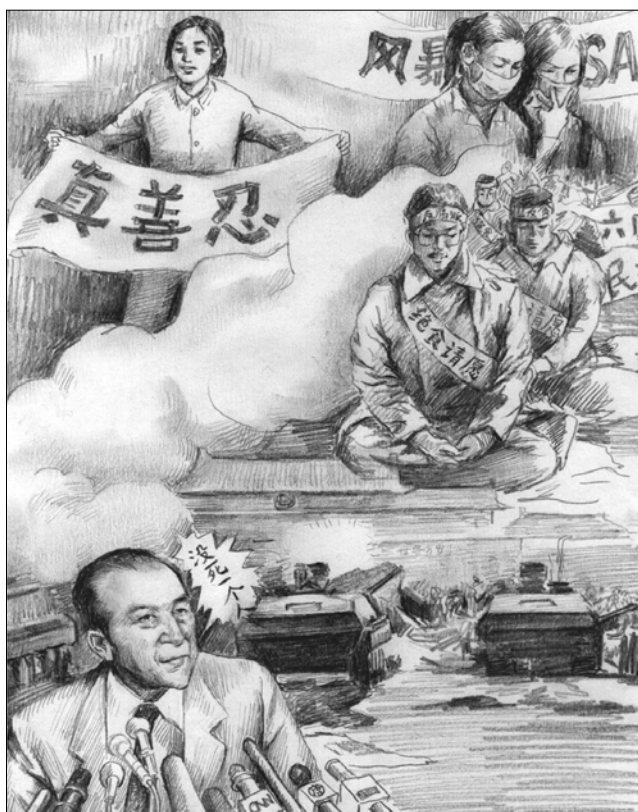
I. Kommunistpartiets skurknatur har aldrig förändrats

Vem är KKP:s reformer till för?

När det kinesiska kommunistpartiet genom historien har stött på kriser har det uppvisat vissa tecken på förbättring, vilka förlett människor att göra sig illusioner om partiet, illusioner som gång på gång och utan undantag har krossats. KKP eftersträvar idag kortsiktiga fördelar och har därigenom satt upp en show om ekonomisk blomstring som åter har fått människor att tro på fantasiföreställningar om partiet. De grundläggande konflikterna mellan partiets, landets och folkets intressen blir dock avgörande för att denna falska blomstringsperiod inte kommer att bestå. De "reformer" som KKP har utlovat fyller bara ett syfte, att upprätthålla partiets styre. Reformerna är kraftlösa och skapar förändringar på ytan men inte på djupet. Under den skeva utvecklingen jäser en stor social kris. När krisen väl bryter ut kommer landet och befolkningen än en gång att lida.

I och med ledarskiftet deltog KKP:s nya ledargeneration inte i den kommunistiska revolutionen och har därmed allt mindre auktoritet och trovärdighet när det gäller att leda landet. I denna legitimitetskris har KKP:s beskydd av partiets intressen mer och mer blivit till den grundläggande garantin för att upprätthålla personliga intressen inom partiet. KKP:s natur är självisk. Den har ingen självbehärskning. Förhoppningar om att ett sådant parti skulle hänga sig åt att fredligt utveckla landet är rent önsketänkande.

Begrunda vad kommunistpartiets språk för *Folkets dagblad* sade i en förstasidesartikel den 12 juli 2004: "Den historiska dialektiken har lärt partiets medlemmar följande: det som ska förändras, det måste förändras, annars följer förfall; det som inte ska förändras måste förbli oförändrat, annars leder det till självutplåning."

Vad är det som ska förbli oförändrat? *Folkets dagblad* förklarar: "Partiets grundlinje med 'ett centrum, två grundsatser' måste stå stabilt i hundra år utan något vacklande." [2]

Människor förstår inte nödvändigtvis vad "centrum" och "grundsatser" står för, men alla vet att kommunistpartiets beslutssamhet att bibehålla diktaturen och sina kollektiva fördelar aldrig förändras. Kommunismen har besegrats över hela jorden och är dömd att dö ut. Men ju mer korrupt något blir, desto mer destruktivt blir det i sin dödsstrid. Att diskutera demokratiska framsteg med kommunistpartiet är som att be tigrar ömsa skinn.

Vad skulle Kina göra utan kommunistpartiet?

Alltmedan KKP försvagas har människor förväntat sig att det onda KKP-spöket, med skurkaktiga och ständigt föränderliga medel, under årtionden har ingjutit sina vidriga element i varje aspekt av vanliga människors liv.

När Mao Zedong dog grät många kineser bittert framför hans porträtt och undrade: "Vad ska Kina göra utan ordförande Mao?" Mer än 20 år senare, när KKP har förlorat sin legitimitet att styra landet, gör kinesiska mediers propaganda ironiskt nog ännu en gång människor bekymrade: "Vad skulle Kina göra utan kommunistpartiet?"

I praktiken har KKP:s helt genomgripande politiska kontroll trängt in i den kinesiska kulturen och det kinesiska tankandet så djupt att också de kriterier som det kinesiska folket använder för att bedöma partiet är märkta av partiet, eller till

och med kommer ifrån partiet. Om partiet i det förfallna kontrollerade människor genom att ingjuta sina faktorer i dem, så har det nu kommit för att skörda vad det har sät. Eftersom det som ingjutits i människors sinnen har sammansmält med och blivit till deras celler tänker människor enligt kommunistpartiets logik och bedömer rätt och fel utifrån dess situation och ur dess perspektiv. När det gäller KKP:s dödande av demonstrerande studenter på Himmelska Fridens Torg den fjärde juni 1989 säger vissa människor: "Om jag vore Deng Xiaoping skulle jag också kuva protesterna med stridsvagnar." Under förföljelsen av Falun Gong säger en del: "Vore jag Jiang Zemin skulle jag också eliminera Falun Gong." När det gäller förbudet mot yttrandefrihet säger en del: "Om jag vore KKP skulle jag göra likadant." Sanning och samvete har försvunnit, kvar finns bara kommunistpartiets logik. Detta är en av de vidrigaste och mest skoningslösa metoder som partiet har använt, i enlighet med sin hänsynslösa natur. Så länge det moraliska gift som partiet ingjutit i människors sinnen finns kvar, så kan det fortsätta att samla energi för att upprätthålla sitt orättfärdiga liv.

"Vad skulle Kina göra utan KKP?" Detta tänkesätt passar perfekt för partiets syfte att få människor till att tänka i enlighet med dess egen logik.

Kina tog sig igenom sin 5 000-åriga civilisations historia utan kommunistpartiet. Inget land i världen skulle stoppa den sociala utvecklingen bara för att en specifik regim föll. Efter decennier av kommuniststyre inser människor inte längre detta faktum. Partiets långvariga propaganda har lärt folket att se partiet som sin moder.

Partiets allestädes närvarande politik har gjort människor oförmögna att föreställa sig hur de skulle leva utan KKP.

Kina föll inte samman utan Mao Zedong. Skulle Kina kollapsa utan KKP?

Vad är den verkliga orsaken till kaoset?

Många människor är medvetna om och ogillar KKP:s machiavelliska beteende och föraktar dess kamper och bedrägerier. Men samtidigt räds de förvirringen som skapas genom dess politiska kampanjer och fruktar att kaos åter ska hemsöka Kina. Så fort partiet hotar folket med "kaos" skräms de följaktligen till att tyst acceptera dess styre och känner sig hjälplösa mot dess despotiska makt.

I själva verket är det kommunistpartiet med sina mångmiljonhövdate trupper och beväpnade polis som är den egentliga källan till kaoset. Vanliga medborgare har varken anledningar eller resurser till att skapa det. Bara kommunistpartiets förtryck kan vara hänsynslöst nog att bringa landet i kaos vid minsta antydning till förändring. Slogans som "Stabiliteten är överordnat allt annat" och "Nypa knopparna av alla instabila element" har blivit KKP:s teoretiska grund för att förtrycka människor. Vem är den största orsaken till instabilitet i Kina? Är det inte partiet som specialiserat sig på tyranni? Partiet hetsar fram tumult och utnyttjar sedan det kaos som det skapat för att undertrycka folket. Detta är ett vanligt skurkbeteende.

II. KKP offrar den ekonomiska utvecklingen

Tar åt sig äran för det som uppnåts genom människors hårda arbete

KKP hävdar sin legitimitet genom att peka på de senaste 20 årens ekonomiska utveckling. I själva verket har dock utvecklingen åstadkommit genom det kinesiska folkets egna ansträngningar efter att KKP:s bojor lossats något. Framstegen har därför inget med partiets egna insatser att göra. Partiet hävdar emellertid att det självt har åstadkommit denna ekonomiska utveckling och begär att folket ska vara tacksamma för den, som om inga av framstegen skulle ha kunnat ske utan partiet. Vi vet alla att många icke-kommunistiska länder i själva verket uppnått snabbare ekonomisk tillväxt för länge sedan.

De Olympiska guldmedaljörerna förväntas tacka partiet. Partiet tvekar inte att använda den falska bilden av "en stor idrottsnation" för att lovprisa sig självt. Kina led en hel del av SARS-epidemin, men *Folkets Dagblad* rapporterade att Kina besegrat viruset genom att "förbita sig på partiets grundläggande teori, grundläggande linje, grundläggande princip och grundläggande erfarenhet". Uppskjutningen av Kinas rymdskepp Shenzhou-V förverkligades av skickliga yrkesmän inom astronautisk vetenskap och teknologi, men kommunistpartiet använde det som ett bevis för att endast det kunde leda det kinesiska folket in i skaran av världens mäktiga länder. Beträffande Kinas värdskap för de Olympiska spelen 2008, vilket i själva verket var en fredsinvit från västländerna för att uppmuntra

Kina att förbättra de mänskliga rättigheterna, så utnyttjas det av KKP för att ytterligare hävda sin legitimitet och som en förvandling för att förtrycka det kinesiska folket. Kinas "stora marknadspotential", som många utländska investerare är ute efter, bygger på konsumtionen hos Kinas 1,3 miljarder människor. Kommunistpartiet tar åt sig äran för denna potential och utnyttjar den som ett skarpladdat vapen för att tvinga västländer till samarbete med KKP-regimen.

KKP tillskriver de reaktionära krafterna och enskilda individers bakomliggande motiv allt negativt, medan allt gott tillskrivs partiets ledarskap. Partiet drar nytta av varje enskilt framsteg för att stärka sin legitimitet och ställa sig självt i en bättre dager. Även de misstag som partiet begår kan vändas till något "gott" för att tjäna dess syften. Till exempel, när sanningen om den otyglade AIDS-spridningen inte längre kunde döljas skapade partiet plötsligt ett nytt förhållningssätt. Det mobiliserade noggrant sin propagandamaskin och använde sig av alltifrån välkända skådespelare till partiets generalsekreterare för att porträttera KKP, den huvudsakliga syndaren, som en välsignelse för patienter, en förgörare av AIDS och en sjukdomsbekämpare. När det stod inför denna allvarliga fråga om liv och död var allt kommunistpartiet kunde tänka på hur det skulle använda situationen för att förhärliga sig självt. Bara en så ondsint intrigmakare som KKP är kapabel till ett så hänsynslöst beteende som att ta åt sig äran och kränka respekten för människoliv.

Ekonomiska nackdelar orsakade av kortsiktig agerande

Inför en allvarlig "legitimitetskris" tog kommunistpartiet till reformer och öppenhet under 1980-talet för att behålla sin makt. Iver efter snabb framgång har placerat Kina i ett ogynnsamt läge, som ekonomerna kallar "efterslätrarens förbannelse".

Idén om "efterslätrarens förbannelse", eller "efterslätrarens fördel" som en del andra lärda kallar det, syftar på det faktum att underutvecklade länder, som kom i gång med utvecklingen sen, kan imitera de utvecklade länderna i många avseenden. Imiterandet kan ta två former: att ta efter det sociala systemet eller att ta efter teknologiska och industriella modeller. Att kopiera ett socialt system är oftast svårt, eftersom systemreformer skulle hota starka personliga intressen hos vissa sociala eller politiska grupper. Därför är underutvecklade länder benägna att kopiera de utvecklade ländernas teknologier. Även om teknologisk imitation kan skapa kortsiktig ekonomisk tillväxt kan den också skapa många dolda risker och till och med leda till misslyckande i den långsiktiga utvecklingen.

Det är just denna "efterslätrarens förbannelse", vägen mot misslyckande, som KKP har följt. Under de två senaste decennierna har Kinas "teknologiska imitation" lett till vissa framsteg, vilka partiet har tillskrivit sig självt för att påvisa sin legitimitet och fortsätta att motsätta sig politiska reformer som skulle undergräva partiets intressen. Därigenom har landets långsiktiga intressen offrats.

Ett smärtsamt pris för KKP:s ekonomiska utveckling

Alltmedan kommunistpartiet ständigt skryter om sina ekonomiska framsteg, rankas Kinas ekonomi idag på en lägre nivå i världen än under Qianlongs regeringstid (1711-1799) i Qingdynastin. Under Qianlongperioden uppgick Kinas bruttonationalprodukt (BNP) till 51 procent av världens samlade BNP. När Sun Yat-sen grundade Republiken Kina (d v s Kuomintang- eller KMT-perioden) 1911 uppgick Kinas BNP till 27 procent av världens samlade BNP. Fram till 1923 sjönk procentandelen men låg ändå på tolv procent. När kommunistpartiet tog makten 1949 var andelen 5,7 procent, men år 2003 uppgick Kinas BNP till mindre än 4 procent av världens samlade BNP. Till skillnad från Kuomintangperiodens ekonomiska nedgång, som orsakades av flera årtionden med krig, har den ihållande ekonomiska nedgången under kommunistpartiets styre skett i fredstid.

För att idag skapa legitimitet åt sitt maktinnehav eftersträvar KKP ivrigt snabb framgång och omedelbara vinster. De lama ekonomiska reformer som partiet introducerat för att skydda sina intressen har varit mycket kostsamma för landet. Den snabba ekonomiska tillväxten under de senaste 20 åren har till stor del skapats genom överutnyttjande av, eller till och med förstörelse av resurser och har uppnåtts på bekostnad av miljöförstöring. En anseelig del av Kinas BNP har uppnåtts genom att offra framtida generationers möjligheter. År 2003 bidrog Kina med mindre än fyra procent av världsekonomin, men landets konsumtion av stål, cement och annat material uppgick till en tredjedel av världens totala konsumtion. [3]

Från 1980-talet fram till slutet av 1990-talet ökade ökenutbredningen i Kina från drygt 1 000 till 2 460 kvadratkilometer. Mängden odlingsbar mark per invånare minskade från ca: två mu 1980 till 1,43 mu 2003 [4]. Den omfattande ökningen i avsättande av mark för utvecklingsprojekt har gjort att Kina förlorat 100 miljoner mu odlingsbar mark på bara några år. Den beslagtagna marken används dock bara till 43 procent. För närvarande är den totala mängden avloppsvatten 43,95 miljard ton, vilket överskrider miljöns kapacitet med 82 procent. I de sju stora flodsystemen är 40,9 procent av vattnet otjänligt som dricksvatten till människor och bop. 75 procent av sjöarna är förorenade, vilket i sin tur medför olika grad av övergödning. [5] Konflikten mellan människa och natur i Kina har aldrig varit så intensiv som idag. Varken Kina eller dess omvärld tål en så ohälsosam tillväxt. Människor är omedvetna om den överhängande ekologiska krisen eftersom de har blivit vilseledda av stora löneförhöjningar och flotta bostäder. När tiden väl kommer för naturen att göra upp räkningen med mänskligheten kommer emellertid konsekvenserna att bli katastrofala för Kina.

Som en jämförelse kan nämnas att Ryssland sedan det övergav kommunismen har genomfört ekonomiska och politiska reformer parallellt. Efter en kort period av vända har man slagit in på en snabb utvecklingsväg. Mellan 1999 och 2003 ökade Rysslands BNP med sammanlagt 29,9 procent. Befolkningens levnadsstandard har höjts avsevärt. Västerländska affärskretsar har inte bara börjat diskutera det "ryska ekonomiska fenomenet" utan

också börjat göra storskaliga investeringar i denna nya "hot spot". Rysslands placering på listan över de attraktivaste investeringsländerna steg från 17:e plats 2002 till 8:e 2003 och tog sig då för första gången upp bland topp tio.

Till och med Indien, som de flesta kineser anser vara ett fattigt land fyllt av etniska konflikter, har haft en avsevärt påskyndad utveckling och uppnått en ekonomisk tillväxthastighet på 7-8 procent per år sedan 1991 års ekonomiska reformer. Indien har ett relativt komplett rättssystem i en marknadsekonomi, ett sunt ekonomiskt system, ett välutvecklat demokratiskt system och människorna är ganska lugna till sinnes. Landet har uppmärksammat internationellt för sin stora utvecklingspotential.

Kinas kommunistparti däremot, har enbart engagerat sig i en ekonomisk reform utan att genomföra några politiska reformer. Under den tillfälliga falska ekonomiska blomstringen hindrade partiet den naturliga valmöjligheten när det gäller "utvecklingen av sociala system". Det är denna ofullständiga reform som skapat en ökande obalans i det kinesiska samhället och skärpt sociala konflikter. De ekonomiska vinningar som uppnåtts av folket skyddas inte av stabila sociala system. I processen med privatisering av de statsägda egendomarna har dessutom makthavarna inom KKP utnyttjat sina positioner för att fylla sina egna fickor.

Kommunistpartiet lurar bönderna gång på gång

Kommunistpartiet förlitade sig på bönderna för att nå makten. Landsortsbefolkningen i de KKP-kontrollerade områdena offrade allt de hade för partiet under dess tidiga uppbyggnadsfas. Men efter att partiet fick kontroll över landet har bönderna blivit allvarligt diskriminerade.

Efter att KKP bildat regering skapade det ett mycket orättvist system: boende-registreringssystemet. Systemet delade obligatoriskt in människor i landsorts- respektive icke-landsortsbefolkning och skapade en orimlig uppdelning och motsättning inom landet. Bönderna har ingen sjukvårdsförsäkring, ingen arbetslöshetskassa, ingen ålderspension och kan inte ta banklån. Bönderna är den fattigaste klassen i Kina, men också den grupp som bär den tyngsta skattebördan. Bönder måste betala till obligatorisk understödskassa, allmän välfärdskassa och administrationskassa, extra utbildningsavgift, födelsekontrollavgift, avgift för hemvärnets organisation och träning, landsvägsbyggnadsavgift och militärserviceavgift. Förutom alla dessa avgifter måste de också lämna en del av den spannmål de producerar till staten, betala jordbruksskatt, markskatt, en speciell lokal produktionsskatt och slaktskatt, plus flera andra uppbörder. Befolkningen som inte bor på landsbygden betalar inte någon av dessa skatter eller avgifter.

I början av 2004 utfärdade Kinas premiärminister Wen Jiabao "Dokument nr 1" som fastslog att Kinas landsbygd stod inför sin svåraste period sedan början av den ekonomiska reformen 1978. Inkomsterna för de flesta bönder hade stagnerat eller till och med minskat. De hade blivit fattigare och inkomstkyllan mellan stads- och landsbygdsbefolkning fortsatte att vidgas.

På en trädplantage i östra Sichuanpro-

vinsen fördelade de högre myndigheterna 500 000 yuan (ungefär 460 000 SEK) till ett skogsplanteringsprojekt. Ledarna för trädplantagen stoppade först 200 000 yuan i egna fickor, innan de fördelade resterande 300 000 yuan till trädplantering. Men eftersom varje administrationsnivå som pengarna skulle passera tog en del av dem, blev det till slut mycket lite kvar till de lokala bönder som utförde själva trädplanteringen. Regeringen behövde inte oroa sig för att bönderna skulle vägra att arbeta i projektet på grund av otillräcklig finansiering. Bönderna var så utarmade att de skulle arbeta för en mycket låg lön. Det är därför som produkter som tillverkas i Kina är så billiga.

Utnyttjar ekonomiska intressen för att sätta press på västländer

Många tror att handel med Kina kommer att främja mänskliga rättigheter, yttrande-frihet och demokratiska reformer i Kina. Efter mer än ett decennium står det klart att detta antagande bara är önsketänkande. En jämförelse mellan principerna för att göra affärer i Kina och i Väst erbjuder ett enkelt exempel. Västländernas ärlighet och öppenhet är i Kina ersatt med svågerpolitik, mutor och förskingring. Många västerländska företag har gjort sig till stora syndare genom att ytterligare förvärra korruptionen i Kina och vissa företag hjälper till och med kommunistpartiet att dölja sina brott mot mänskliga rättigheter och att de förföljer sitt folk.

KKP betar sig som maffian genom att spela ut "ekonomikortet" i utrikesdiplomatin. Huruvida Kinas kontrakt för flygplanstillverkning ges till Frankrike eller USA beror på vilket land som håller tyst om partiets hantering av mänskliga rättigheter. Många västerländska affärsmän och politiker drivs och kontrolleras av ekonomisk vinning från Kina. Vissa nordamerikanska IT-företag har försett KKP med specialprodukter avsedda att blockera Internet. Vissa webbplatser på Internet har gått med på att censurera sig och filtrera bort information som partiets ogillar, för att få tillträde till den kinesiska marknaden.

Enligt uppgifter från Kinas handelsdepartement hade landet vid utgången av april 2004 mottagit 990 miljarder amerikanska dollar i utländska investeringar genom olika kontrakt. Att detta är en enorm "blodtransfusion" med utländskt kapital till partiets ekonomi är uppenbart. Men i investeringsprocessen förde det utländska kapitalet inte med sig några grundläggande principer såsom demokratibegreppet, frihet och mänskliga rättigheter till det kinesiska folket. KKP utnyttjar i sin propaganda det villkorlösa samarbetet från utländska investerare och regeringar och smickret från vissa länder. Genom att dra nytta av Kinas ytliga ekonomiska blomstring har tjänstemän inom kommunistpartiet utvecklat en stor skicklighet i att spela under bordet med affärsintressen för att fördela statens resurser och blockera politiska reformer.

III. KKP:s hjärntvättstekniker utvecklas från "oförstådda" till "raffinerade"

Man hör ofta människor säga: "Jag vet att KKP ljög för ofta i det förgångna, men denna gång talar det sanning." Ser man tillbaka så är detta ironiskt nog vad människor sagt varje gång efter att partiet gjort ett stort misstag i det förflutna. Detta speglar förmågan att använda lögnen för att lura människor som partiet skaffat sig under decennier.

Människor har utvecklat en viss motståndskraft mot partiets storslagna historier. Som svar på det har partiets fabrikationer och propaganda blivit alltmer subtila och "professionella". KKP:s lögnen har utvecklats från tidigare propaganda i slagordsstil till att bli alltmer raffinerade och subtila. Särskilt under den informationsblockad som partiet har byggt upp över hela Kina hittar partiet på historier som, för att vilseleda allmänheten, delvis är baserade på fakta, vilket är ännu mer skadligt och bedrägligt än storslagna historier.

Den engelskspråkiga tidskriften *China-scope* publicerade i oktober 2004 en artikel som analyserar fall där KKP använt minutiösa metoder för att skapa lögnen för att dölja sanningen. När SARS bröt ut i Kina 2003 misstänkte omvärlden att det fanns dold information om epidemin i Kina, men ändå vägrade partiet gång på gång att erkänna detta. För att ta reda på om partiet sagt sanningen i sina rapporter om SARS läste artikelförfattaren alla de drygt fyrahundra rapporter om SARS som publicerats på *Xinhua*s webbplats, från inledningen av epidemin till april 2003.

Dessa rapporter berättade följande: Så fort SARS uppträdde mobiliserade regeringen på central och lokal nivå experter för att ge lämplig vård till patienter, vilka senare skrevs ut från sjukhuset då de tillfrisknade. Som reaktion på bråkmakare som uppmantat människor att hamstra varor för att slippa gå ut när sjukdomen bredde ut sig, spilde regeringen ingen tid när det gällde att stoppa rykten och vidta åtgärder för att hindra deras spridning, så att den sociala ordningen effektivt kunde säkras. Trots att ett mycket litet antal antikrafter utan grund misstänkte att den kinesiska regeringen mörklade fakta, trodde de flesta länder och människor inte på dessa rykten. Den stundande Guangzhou-mässan skulle ha det största deltagandet någonsin från företag runt om i världen. Turister utifrån bekräftade att det var ofarligt att resa i Kina. Särskilt fastslog experter från WHO [som bedragits av KKP] offentligt att den kinesiska regeringen hade varit samarbetsvillig och vidtagit lämpliga åtgärder för att ta itu med SARS, så att det inte skulle bli några problem. Och specialister gav klartecken till fältundersökningar i Guangdong-provinsen [eftersom mer än tjugo dagars fördröjning].

De över fyrahundra artiklarna gav författaren intrycket att KKP under dessa fyra månader hade varit öppet, hade tagit ansvar för allmänhetens hälsa och hade övertygat allmänheten om att det inte dolt någonting. Den 20 april 2003 tillkännagav dock rådsförsamlingens informationskontor på en presskonferens att SARS verkligen hade brutit ut i Kina och medgav således indirekt att regeringen hade mörklagt

epidemin. Först då insåg författaren sanningen och förstod de vilseledande och skurkaktiga metoder som partiet använt sig av. Dessa har också "följt tidsutvecklingen".

Vid det allmänna valet i Taiwan använde KKP samma subtila och "raffinerade" tillvägagångssätt. Det uppgav att ett presidentval skulle leda till katastrof: ökning av självmordstalen, börs kollaps, ökning av "besynnerliga sjukdomar", mental-sjukdomar, utvandring av öns invånare, familjefejder, en hjärtlös livshållning, avmatning på marknaden, urskillningslöst skjutande på gatorna, protester och demonstrationer, belägring av presidentbyggnaden, social oro, politisk fars och så vidare. Partiet fyllde dagligen fastlandskinesers tankar med dessa idéer i ett försök att få dem att själva dra slutsatsen att allt detta elände är de katastrofala följderna av ett val och att Kina aldrig bör hålla ett demokratiskt val.

Beträffande Falun Gong har KKP uppvisat skicklighet på en ännu högre nivå av luredrejeri för att snärja Falun Gong. Partiets iscensättningar har fortsatt att komma den ena efter den andra. Det är inte konstigt att så många kineser har blivit lurade. Partiets skurkaktiga propaganda har varit så vilseledande att offren villigt trott på lögnerna och trott att de besitter hela sanningen.

KKP:s hjärntvättpropaganda har under de sista årtionena blivit alltmer raffinerad och subtil i sitt bedrägeri, vilket är en naturlig förlängning av dess skurknatur.

IV. KKP:s hyckleri med mänskliga rättigheter

Från att ta makten för att skapa demokrati till diktatoriskt styre och hyckleri med mänskliga rättigheter

"I en demokratisk nation skall högsta makten ligga i folkets händer, vilket är i linje med himlens och jordens principer. Om en nation hävdar att den är demokratisk trots att den högsta makten inte ligger hos folket, då är den definitivt inte på rätt väg och kan endast anses som en avvikelse och denna nation är inte en demokratisk nation... hur skulle demokrati vara möjligt utan att partiets värde avslutas och utan ett val. Återlämna folkets rättigheter till folket!"

Låter detta citat som taget ur en artikel skriven av "utländska fiender" med avsikt att slå ned på kommunistpartiet? Uttalandet är faktiskt taget från en artikel den 27 september 1945 i *Xinhua Ribao*, KKP:s officiella dagliga organisationstidning.

KKP som trumpetat ut "allmänna val" och krävt "återlämna folkets rättigheter till folket" har behandlat "allmän rösträtt" som tabu alltsedan det tillskansade sig makten. Folket som skulle vara "herrar över och ägare av staten" har överhuvudtaget ingen rätt att fatta egna beslut. Det finns inte ord för att beskriva partiets skurknatur.

Om man tror att gjort är gjort och att den onda sekten KKP, som har blomstrat genom dödande och regerat landet genom lögnen, kommer att börja reformera sig självt, bli välvilligt och vilja "återlämna makten till folket", då misstar man sig. Låt oss se vad partiets språkrör *Folkets Dagblad* sade den 23 november 2004, 60

år efter det offentliga uttalandet ovan: "en orubblig kontroll av ideologin är den fundamentala ideologiska och politiska grunden för befästande av partiets styre."

Nyligen föreslog KKP en så kallad ny "Tre-nej-princip", [6] där den första är "utveckling utan diskussioner". "Utveckling" är bluff, medan "inga diskussioner" som betonar "en röst, ett säte" är partiets verkliga syfte.

När Jiang Zemin år 2000 tillfrågades av den välkände CBS-korrespondenten Mike Wallace om varför Kina inte hade infört allmänna val, svarade, Jiang Zemin: "Det kinesiska folket har alldeles för låg utbildning."

Redan den 25 februari 1939 basunerade KKP emellertid ut i *Xinhua Ribao*: "De (Kuomintang) anser att demokratisk politik i Kina inte är något som ska förverkligas idag, utan om några år. De hoppas att demokratisk politik dröjer tills kunskaps- och utbildningsnivån hos det kinesiska folket når upp till nivån i de borgerliga demokratiska länderna i Europa och Amerika... men bara under det demokratiska systemet kommer det att bli lättare att utbilda och träna folket."

Den hycklande motsättningen mellan det som *Xinhua Ribao* sade 1939 och det Jiang Zemin sade år 2000 visar den sanna bilden av KKP:s orättfärdiga natur.

Efter massakern på Himmelska Fridens Torg 1989 steg KKP åter in på världsarenan med ett bedrägligt människorättsregister. Historien gav partiet ett val: Antingen kunde det respektera sitt folk och verkligen bättra sig när det gällde mänskliga rättigheter, eller också kunde det fortsätta att kränka mänskliga rättigheter i Kina samtidigt som det, för att undvika internationellt fördömande, inför omvärlden låtsades respektera dem.

KKP valde olyckligtvis, utan att tveka och i överensstämmelse med sin despotiska natur, den andra vägen. Det samlade och understödde ett stort antal skrupelfria men begävarade personer inom vetenskap och religion och gav dem direktiv att publicera vilseledande propaganda utomlands för att lansera KKP:s påhittade framsteg inom mänskliga rättigheter. Det kokade ihop en rad missriktade rättigheter som till exempel "överlevnadsrätten" eller "rätten till mat och logi". Argumentet var följande: När folk är hungriga, har de då inte rätt att yttra sig? Även om de hungriga inte kan yttra sig, skulle det vara tillåtet för dem som har ätit sig mätta att tala för de hungriga? Partiet försökte också vilseleda det kinesiska folket och västerländska demokratier genom att spela på detta med mänskliga rättigheter och skrämt hävda att "nu är den bästa perioden för Kinas mänskliga rättigheter."

Artikel 35 i Kinas konstitution stipulerar att medborgare i Folkrepubliken Kina har yttrande-, tryck-, mötes-, förenings-, protest- och demonstrationsfrihet. Kommunistpartiet leker helt enkelt med ord. Under KKP:s styre har oräkeliga människor berövats rätten till trosfrihet, yttrandefrihet, publiceringsrätt, rätten till sammankomst och rätten till rättsligt försvar. Partiet har till och med gett order om att vädjan till högre myndigheter ska anses olaglig för vissa grupper. Vid fler än ett tillfälle under 2004 har några grupper ansökt om att få demonstrera i Peking. Istället för att ge sitt godkännande arresterade regeringen de sökande. Policyn "ett land, två system" för Hongkong, som bekräftas genom KKP:s konstitution, är också ett

trick. Partiet talar om att det inte ska bli några förändringar i Hongkong på femtio år, trots att det försökt förändra de två systemen till ett genom att försöka införa tyrannisk lagstiftning. *Basic Law artikel 23*, bara fem år efter Hongkongs återförening med Kina. [7]

Kommunistpartiets nya illavarslande trick är att använda ett "mjukt språkbruk" för att dölja omfattningen av sin massiva övervakning och kontroll. Kineserna verkar nu uttrycka sina åsikter friare och dessutom har Internet gjort det möjligt för nyheter att spridas snabbare. Partiet hävdar att det nu tillåter yttrandefrihet och ett ganska stort antal människor tror att det är så. Detta är en illusion. Det är inte så att partiet har blivit välvilligt; snarare är det så att partiet inte kan stoppa den sociala och teknologiska utvecklingen. Låt oss titta på den roll som KKP spelar beträffande Internet: Det blockerar webbsidor, filtrerar information, övervakar chatrum, kontrollerar e-post och kriminaliserar internetanvändare. Allt det gör är regressivt till sin natur. Med hjälp av några kapitalister som inte bryr sig om mänskliga rättigheter eller sitt samvete, har KKP:s polis idag försetts med högteknologiska system för att inifrån patrullbilar kunna övervaka internetanvändares varje steg. När vi betraktar partiets förfall – att det begär ogärningar mitt på ljusa dagen – när det gäller global utveckling i riktning mot demokratisk frihet, hur kan vi förvänta oss att partiet gör några framsteg beträffande mänskliga rättigheter? KKP sade det självt: "Det lättas upp utåt, men stramas åt inåt." Partiets hänsynslösa natur har aldrig förändrats.

För att skapa en bra bild av sig självt vid FN:s Kommission för mänskliga rättigheter iscensatte KKP 2004 en serie aktiviteter för att ge stränga straff till dem som kränkte mänskliga rättigheter. Dessa tilldragelser var emellertid enbart avsedda för utlänningars ögon och saknade substans. Det beror på att i Kina är den största människorättsförbrytaren kommunistpartiet självt, såväl som dess förre generalsekreterare Jiang Zemin, förre sekreteraren i Politik- och rättskommittén Luo Gan, ministern Zhou Yongkang och vice ministern Liu Jing vid Allmänna säkerhetsdepartementet. Att anlita dessa människor för att slå ner brott mot mänskliga rättigheter är som när en tjuv skriker "fånga tjuven".

En jämförelse kan göras med en serie-våldtäktsman som utom synhåll från allmänheten brukar angripa tio flickor om dagen. När det sedan är för mycket folk i närheten, då angriper han bara en flicka inför åskådarna. Kan våldtäktsmannen sägas ha förändrats till det bättre? Att han går från att angripa i kulisserna till att våldföra sig offentligt bevisar bara att våldtäktsmannen är än mer usel och skamlös än tidigare. Våldtäktsmannens natur har inte förändrats överhuvudtaget. Det som har förändrats är att det inte längre är lika lätt för honom att begå brotten.

KKP är precis som den här serievåldtäktsmannen. Partiets diktatoriska natur och dess instinktiva rädsla för att förlora makten för med sig att det inte respekterar människornas rättigheter. De mänskliga, materiella och ekonomiska resurser som har använts för att dölja dess brott mot mänskliga rättigheter överträffar med bred marginal dess ansträngningar att verkligen förbättra mänskliga rättigheter. Att partiet hängivit sig åt hänsynslösa massakrer och

förföljelse över hela Kina är det kinesiska folkets största olycka.

Att använda lagvägen för att begå skumma handlingar bakom en fin fasad

För att skydda speciella gruppers privata intressen har kommunistpartiet å ena sidan avlägsnat sin tidigare fasad och fullständigt övergett arbetare, bönder och den breda massan, och å andra sidan utvecklat sina bedrägliga och skurkaktiga metoder och "följt med i tiden" när allt mer av dess människorättsbrott exponerats för världssamfundet. Partiet har använt populärt vokabulär såsom "rättssäkerhet", "marknaden", "för folket" och "reformer" för att förvirra människor. Partiet kan inte förändra sin ondskefulla natur även om det klär upp sig i "västerländsk kostym". En sådan image är bara ännu mer vilseledande än ett KKP "i Mao-kostym". I George Orwells *Djurfarmen* (1945), lärde sig grisarna att stå och gå på två ben. Den nyförvärvade färdigheten gav en ny bild av grisarna, men förändrade inte deras grislatur.

A. Att skapa olika lagar och föreskrifter i strid med den kinesiska konstitutionen

Lagar och föreskrifter som står i strid med konstitutionen förs vidare till rättsprätthållande instanser på olika nivåer, där de utgör den "rättsliga grunden" för att hindra folkets försök att stoppa förföljelse, bli fria och försvara mänskliga rättigheter.

B. Icke-politiska problem hanteras med politiska metoder

Ett vardagligt samhällsproblem upphöjs till "tävlan med partiet om massorna", "att leda partiet och landet mot undergång", "kaos" och "fientliga styrkor". En icke-politisk fråga politiseras avsiktligt, så att partiet kan använda sina politiska rörelser som propagandaredskap för att framkalla folkets hat.

C. Politiska frågor hanteras med icke politiska metoder

KKP:s senaste påhitt för att attackera demokratiförespråkare och fritt tänkande intellektuella, är att gillra fallor för att kunna sätta dem i fängelse. Sådana fallor kan vara falska anklagelser om civilrättsliga lagöverträdelse såsom prostitution och skattesmitning. Angriparna håller en låg profil för att undvika fördömanden från utomstående grupper. Dessa brott räcker för att förstöra de anklagades rykten och används också för att förödmjuka offren offentligt.

Den enda förändringen, om någon, i KKP:s skurknatur, är att den har blivit än mer anstötlig och omänsklig.

KKP håller över en miljard människor som gisslan med sin förvrängda logik

Tänk er att en liderlig förbrytare bröt sig in i ett hem och våldtog en flicka. Vid rättegången försvarar han sig med argumentet att han inte mördade offret utan bara våldtagit henne. Eftersom mord är värre än våldtäkt påstår han att han är oskyldig och borde släppas omedelbart. Han säger

också att folket borde berömma honom för att han bara våldtagit och inte mördat.

Denna logik låter absurd. KKP:s logik för att försvara massakern på Himmelska Fridens Torg den fjärde juni 1989 är dock exakt densamma som den här förbrytarens. Partiet har hävdat att "kuvandet av studenterna" avvärjde potentiella "inre oroligheter" i Kina. För att förhindra "inre oroligheter" var kuvandet av studenterna därför försvarbart.

"Våldtäkt eller mord, vilket är bäst?" En förbrytare som i domstol frågar domaren det, visar med sin fråga hur skamlös han är. När det gäller massakern på Himmelska Fridens Torg hade KKP och dess grupp på liknande sätt ingen tanke på om de var skyldiga till mord. Istället frågade de samhället vilket som var bäst – "kuvandet av studenterna eller inre oro som kan leda till inbördeskrig?"

Kommunistpartiet har kontroll över hela statsmaskineriet och alla propagandamedel. Med andra ord hålls de 1,3 miljarder kineserna som gisslan av KKP. Med de 1,3 miljarder människorna i gisslan kan partiet alltid argumentera med sin "gisslanteori" att om de inte kuvar en särskild grupp människor så kommer hela nationen att uppleva kaos eller katastrof. Genom att använda detta som ursäkt kan partiet förtrycka vilken individ eller grupp som helst efter behag och dess förtryck kan alltid rättfärdigas. Med sådana bedrägliga argument och vilseledande resonemang, finns det något som är mer kriminellt och skamlöst i världen än KKP?

Morot och piska – från att skänka "frihet" till att trappa upp förtrycket

Många kineser tycker att de har mer "frihet" nu än tidigare, så de håller hoppet uppe om partiets förbättring. Faktum är att den grad av frihet som människor "förärrats" beror på KKP:s krisuppfattning. Partiet skulle göra vad som helst för att slå vakt om sina kollektiva intressen, såsom att ge folket så kallad demokrati, frihet eller mänskliga rättigheter.

Under KKP:s ledning skyddas emellertid inte den så kallade "friheten" som skänkts av partiet genom någon lagstiftning. Sådan "frihet" är enbart ett verktyg för att bedra och kontrollera folket under den internationella demokratitrenden. I grund och botten står denna "frihet" i oförenlig konflikt med KKP:s diktatur. När en sådan konflikt är bortom partiets toleransnivå kan det omedelbart ta tillbaka all "frihet". Under partiets historia finns flera perioder då det gått att yttra sig relativt fritt, men som sedan alltid följts av perioder med strikt kontroll. Ett sådant cykliskt mönster löper genom partiets historia och visar dess orättfärdiga natur.

Om man i dagens internetålder besöker KKP:s officiella webbplatser för *Xinhua* eller *Folkets Dagblad*, finner man ganska många rapporter som innehåller negativ information om Kina. För det första beror detta på att det nu för tiden finns väldigt mycket dåliga nyheter i omlopp i Kina och nyhetsbyrån måste rapportera dessa nyheter för att kunna förbli trovärdig. För det andra sammanfaller ständpunkterna i sådana rapporter med partiets intressen, det vill säga, "smärre kritik erbjuder betydelsefull hjälp". Rapporterna skyller alltid orsaken till de dåliga nyheterna på vissa individer som inte har något att göra med partiet, medan de ger partiet äran för lös-

ningarna. KKP kontrollerar skickligt vad som ska rapporteras och vad som inte ska rapporteras, hur mycket som ska rapporteras och huruvida de ska använda kinesiska medier eller KKP-kontrollerade medier utomlands för att rapportera det.

KKP är mycket skickligt i att omvandla dåliga nyheter till något som kan åstadkomma det önskvärda resultatet att vinna människors hjärtan. Många unga i Kina anser att partiet nu tillåter en hög grad av yttrandefrihet och har följaktligen förhoppningar och är tacksamma mot partiet. De är offer för orättfärdiga statligt kontrollerade mediers "raffinerade" strategier. Genom att skapa en kaotisk situation i det kinesiska samhället och sedan ge det viss mediaexponering, kan KKP dessutom övertyga folket om att endast KKP kan kontrollera ett sådant kaotiskt samhälle och kan således manipulera människorna till att stötja partiets styre.

Vi skall därför inte felaktigt tro att kommunistpartiet har förändrats av sig självt, även om vi ser en del tecken på att den förbättrar de mänskliga rättigheterna. När partiet historiskt kämpade med att störta Kuomintangregeringen låtsades det som om det stred för demokrati för nationen. KKP:s skurkaktiga natur är sådan att inga löften från KKP är tillförlitliga.

V. Aspekter av KKP:s skurknatur

KKP säljer ut nationens landområden av fåfånga och föröder landet under sken av "nationell enighet"

"Befria Taiwan" och "Ena Taiwan" [med Folkrepubliken Kina] har varit KKP:s propagandaslogans under de sista decennierna. Genom denna propaganda har partiet agerat som nationalistiskt och patriotiskt. Bryr sig partiet verkligen om okränkbarheten för nationens landområden? Inte alls! Taiwan är endast ett historiskt problem orsakat av kampen mellan KKP och Kuomintang (KMT) och det är ett medel som partiet använder för att angripa sin motståndare och vinna människors stöd.

I början när KKP upprättade det "kinesiska Sovjet" under partiets styre, fastslog paragraf 14 i dess grundlag att "alla etniska grupper och provinser inom Kina kan kräva självständighet". För att rätta sig efter Sovjetunionen var KKP:s slogan vid den tiden "Skydda Sovjet". Under det kinesisk-japanska kriget var partiets främsta mål att ta chansen att självt växa, snarare än att bekämpa de japanska inkräktarna. År 1945 gick den sovjetiska Röda Armén in i nordöstra Kina och rånade, mördade och våldtog, men partiet yttrade inte ett ord av ogillande. På liknande sätt var KKP återigen tyst när Sovjetunionen stödde att Yttre Mongoliet skulle bli självständigt från Kina.

Isletut av 1999 undertecknade KKP och Ryssland det kinesisk-ryska gränsavtalet, i vilket KKP accepterade alla de ojämlika överenskomelserna mellan Qing-dynastin och Ryssland som gjordes över 100 år tidigare, och sålde därmed ut ett landområde på över en miljon kvadratkilometer till Ryssland, ett område lika stort som flera dussin Taiwan. År 2004 undertecknade KKP och Ryssland ett kinesisk-ryskt tilläggsavtal om östra gränsen och Kina uppges då ha förlorat suveräniteten över halva ön Heixiazhi i Heilongjiangprovin- sen till Ryssland igen.

Angående andra gränsfrågor, såsom Nansha-öarna och ön Diaoyu, bryr sig partiet inte det minsta om detta eftersom dessa frågor inte påverkar dess kontrollmakt. KKP har slagit på trumman för att "Förening Taiwan", vilket bara var en rökrida och en bedräglig metod för att sporra till blind patriotisk och hålla allmänhetens uppmärksamhet borta från inrikeskonflikter.

Politiska skurkar utan några moraliska betänkligheter

En regering borde alltid vara övervakad. I demokratiska länder är maktspredning plus yttrandefrihet och pressfrihet bra mekanismer för övervakning. Religios tro ger ytterligare moralisk självkontroll.

Kommunistpartiet förespråkar ateism; följaktligen finns det inte någon gudomlig natur som kan lägga moraliska band på dess beteende. KKP styr genom diktatur, därför finns det ingen lag som tyglar det politiskt. Som resultat är partiet fullständigt hänsynslöst och otyglat när det agerar utifrån sin tyranniska och skurkaktiga natur. Vem, enligt partiet självt, övervakar det? "KKP övervakar sig självt!" Detta är den slogan som partiet använt sig av för att i decennier lura människor. Från "självkritik" i tidiga dagar till "självbevakning", "självfulländning av partiets ledarskap" till senare tiders "självintensifiering av partiets styrande kapacitet". Partiet betonar den superkraft det har för så kallad "självförbättring". Partiet inte bara säger det utan går verkligen till handling, som t ex att etablera "Den centrala disciplinära granskningskommittén" och "Byrån för vädjanden" och liknande. Dessa organisationer är endast prydnader som förvirrar och vilseleder människor.

Utan moraliska och rättsliga tyglar är KKP:s "självförbättring" likvärdigt med det traditionella kinesiska talesättet "demoner uppstår i ens eget hjärta". Det är bara den ursäkt som partiet använder för att undgå extern bevakning och vägra häva förbudet mot fri press och fria politiska partier. Politiska skurkar använder sig av detta knep för att lura folket och för att skydda KKP:s makt och den styrande gruppens intressen.

Kommunistpartiet är expert på politiskt intrigerande. "Folkets demokratiska diktatur", "Demokratisk centralism", "Politiskt samråd" och så vidare, är samtliga falska intriger. Förutom när det gäller "diktatur" så är de alla lögnen.

KKP bedriver taktikspel – alltifrån det falska motståndet mot japansk invasion till bedräglig "anti-terrorism"

Kommunistpartiet har alltid hävdat att det har lett det kinesiska folket i att slå tillbaka de japanska inkräktarna. Men många historiska arkiv avslöjar att partiet avsiktligt undvek sammandrabbningar under det kinesisk-japanska kriget. Tvärtom fördrojde KKP den anti-japanska insatsen för att öka på sin egen styrka, alltmedan KMT var upptagna av striderna mot japanerna.

De enda större strider som KKP utkämpade var "striden vid Pingxing-passet" och "De hundra regementenas strid". Under "striden vid Pingxing-passet" var KKP inte alla den ledare eller den dominerande styrka som deltog och tog befälet. Istället överföll partiets trupper bara den

japanska underhållsarmén från ett bak håll. Beträffande "De hundra regementenas strid" trodde partiets inre cirkel att deltagandet i den skulle gå emot partiets strategiska policy. Efter dessa två slag deltog Mao och hans KKP-arméer inte i några fler allvarliga sammandrabbningar och inte heller producerade de några kinesisk-japanska krigshjältar liknande Deng Cunrui under kriget mot KMT 1948 eller Huang Jiguang under Koreakriget. Endast ett fåtal höga befälhavare i KKP dödades på det anti-japanska slagfältet. Än i dag har partiet inte ens kunnat offentliggöra en siffra över sina förluster under det kinesisk-japanska kriget, och inte heller kan man i Kinas vidsträckt territorium hitta särskilt många minnesmärken över KKP-hjältar i det kinesisk-japanska kriget.

Vid den tiden etablerade KKP:n "gränsområdesregering" i Shaanxi-, Gansu- och Ningxia-provinserna, långt från krigsfronten. Om man skulle använda dagens terminologi så sysslade KKP med "ett land två system", eller "två Kina" inom Kina. Även om KKP:s befälhavare inte saknade passion för att göra motstånd mot japanerna, så deltog inte dess höga ledare med rent uppsåt i kampen under det kinesisk-japanska kriget. Istället vidtog de åtgärder för att skydda sina tillgångar och använde kriget som en möjlighet att stärka sig själva. När Kina och Japan återupptog diplomatiska förbindelser 1972 råkade Mao säga sanningen till den japanske premiärministern Kakuei Tanaka, att KKP måste tacka Japan, eftersom partiet inte skulle ha fått makten i Kina utan det kinesisk-japanska kriget.

Det ovan nämnda är sanningen om KKP:s vilseledande anspråk på att ha lett det kinesiska folket till att utihärdas åtta års krig mot japanerna och slutligen avgå med segern.

Över ett halvt århundrade senare, efter 11-septemberattacken i USA, har globalt fokus lagts på att förhindra terrorism. Återigen använder sig KKP av bedrägliga strategier som liknar dem som användes under det kinesisk-japanska kriget. Genom att använda sig av anti-terrorisom som förtecken har partiet satt terroriststämpeln på många religiösa utövare, oliktänkande och grupper som är engagerade i etniska eller territoriella konflikter. Med den internationella kampen mot terrorismen som täckmantel har kommunistpartiet iscensatt våldsamma förföljelser.

Den 27 september 2004 citerade nyhetsbyrån Xinhua tidningen Xinjing som ska ha sagt att av alla provinser och städer i Kina kan Peking komma att etablera den första anti-terroristbyrån. Några utländska medier som är positivt inställda till KKP hade till och med som huvudrubrik att "610-byrån har anslutit sig till anti-terroristinsatserna" ("610-byrån" är ett nätverk av statliga byråer som etablerats särskilt för att förfölja Falun Gong-utövare), och hävdade att anti-terroristbyrån skulle fokusera på att attackera terroristorganisationer, inklusive Falun Gong.

KKP sätter etiketten "terrorist" på människor som är obehäpnade, som inte slår tillbaka när de blir misshandlade eller förtalade och som fredligt vädjar för sin trosfrihet. KKP har utnyttjat anti-terrorismlikmatet och mobiliserat sin välutrustade "särskilda anti-terroriststyrka" för att bedriva massiv förföljelse mot denna försvarslösa grupp av fredliga människor. Vidare har partiet i anti-terrorisomens namn sökt undandra sig internationell uppmärksamhet och fördömande för sin förföljelse av Falun Gong. De slags bedrägerier som har använts idag skiljer sig inte från dem som användes av KKP under det kinesisk-japanska kriget och de är ett skamligt sätt att behandla en sådan allvarlig sak som de internationella åtgärderna mot anti-terroris-

smhet och fördömande för sin förföljelse av Falun Gong. De slags bedrägerier som har använts idag skiljer sig inte från dem som användes av KKP under det kinesisk-japanska kriget och de är ett skamligt sätt att behandla en sådan allvarlig sak som de internationella åtgärderna mot anti-terroris-

Låtsas vara uppriktig och samtycker utåt men motsätter sig i hemlighet

Kommunistpartiet tror inte på sina egna lärosatser men tvingar andra att tro på dem. Detta är en av de mest lömska metoderna som används av KKP-sekten. Partiet vet att dess doktriner är falska och att tanken om socialismen är osann. Partiet tror inte på dessa doktriner men tvingar folket att tro på dem. Om man inte tror på dem så blir man förföljd. KKP har skamlöst fört in sådan bedräglig ideologi i konstitutionen för att den ska utgöra den kinesiska statens grundval.

I verkliga livet finns ett intressant fenomen. Många tjänstemän på högre nivå förlorar sina positioner i maktkamper på Kinas politiska arena på grund av korruption. Men dessa är just de personer som vid officiella sammankomster förespråkar ärlighet och osjälviskhet, medan de ägnar sig åt mutbrott, korruption och andra dekadenta aktiviteter bakom kulisserna. Många så kallade "folkets tjänare" har fallit på detta sätt, såsom den förra guvernören i Yunnanprovinnsen, Li Jiating; partisekreteraren i Guizhouprovinnsen, Liu Fangren; partisekreteraren i Hebeiprovinnsen, Cheng Weigao; ministern för Mark och tillgångar, Tian Fengshan och ställföreträdande guvernören i Anhui-provinnsen, Wang Huaizhong. Om man granskar deras anföranden så finner man att de utan undantag har gett sitt stöd till anti-korruptionskampanjer och upprepade gånger enträget uppmanat sina underordnade att uppföra sig hederligt, trots att de själva förskingrat tillgångar och tagit mutor.

Fastän KKP har befordrat många exemplariska kadrer och ofta dragit idealistiska och flitiga människor till partiet för att förhöja dess image är det uppenbart för alla till vilket allvarligt tillstånd moralen i dagens Kinas har sjunkit. Varför har partiets propaganda för "andlig civilisation" inte haft någon verkan?

I själva verket spred kommunistpartiets ledare tomma ord när de förkunnade "kommunismens moraliska kvalitet" eller slagorden "Tjåna folket". Skillnaden mellan kommunistledarnas handlingar och ord kan spåras hela vägen tillbaka till grundaren Karl Marx. Marx hade en utomäktenskaplig son, Lenin fick syfilis från prostituerade, Stalin åtalades för att ha tilltvungit sig ett sexuellt förhållande med en sångerska, Mao Zedong själv hängav sig åt sina lustar, Jiang Zemin är löskäftig, den rumänske kommunistledaren Ceausescu gjorde hela sin familj omätligt rik, den kubanske kommunistledaren Castro gömmer hundratals miljoner dollar i utländska banker och Nordkoreas demoniske mördare Kim Il Song och hans barn för ett dekadent och slösaktigt liv.

Vanliga människor i Kina avskyr de tomma politiska studietimarna som är en del av deras vardag. Alltmer kommer de med undanflykter när det gäller politiska angelägenheter, eftersom alla känner till att de är till för att lura människor. Men inte någon, varken talarna eller åhörarna

vid dessa politiska möten, skulle säga det öppet. Detta är en öppen hemlighet. Människor kallar detta fenomen "genuint hyckleri". KKP:s högljudda idéer, antingen de "Tre representationerna" för flera år sedan, eller senare "Förbättrande av förmågan att regera", eller dagens "Tre hjärtan" – "värma, stabilisera och vinna folkets hjärtan" – allt har varit strunt. Vilket styrande parti skulle inte representera det bästa för folket? Vilket styrande parti skulle inte bry sig om förmågan att regera? Vilket styrande parti handlar inte om att vinna folkets hjärtan? Vilket parti som helst som inte bryr sig om dessa frågor skulle snart avlägsnas från den politiska arenan. Men partiet behandlar sådana onödiga slogans som svårbegripliga, djupa teorier och kräver att de studeras över hela landet.

När hyckleri successivt har ingjutits i en dryg miljard människors tänkande och vanor och har blivit till partikulturen blir det ett falskt, pretentiöst och meningslöst samhälle. När det inte finns någon ärlighet och inte något förtroende i samhället hamnar det i ett kristillstånd. Varför har KKP skapat dessa förhållanden? Tidigare var det för sin ideologiska skull; nu är det av egen nytta. Partimedlemmarna vet att de hycklar, men de hycklar ändå. Om partiet inte befrämjade sådant skulle det inte kunna trakassera människor. Det skulle inte kunna få människor att följa partiet och vara rädda för det.

Att eliminera samvetet och offra rättvisan för partiets intressen

I boken *Angående kommunistpartiets moraliska utveckling* lade Liu Shaoqi [8] särskilt ut texten om behovet "för partimedlemmar att inordna sina personliga intressen i partiets intressen". Bland partiets medlemmar har det aldrig saknats rättträdiga människor som bryr sig om landet och dess folk och inte heller har det saknats ärliga tjänstemän som verkligen har tjänat folket. Men i KKP:s maskineri av egenintresse kan dessa tjänstemän inte överleva. Ständigt pressade av att "lata mänskligheten underkasta sig partinaturen" tycker de ofta att det är omöjligt att fortsätta eller riskerar att bli avlägsnade från sina ställningar, eller ännu värre, att bli korrumperade.

Kineserna har själva erfärit och grundligt fått känna på partiets brutala regim och har utvecklat en djup rädsla för partiets våldsamhet. Därför vågar inte människor hålla på rättvisan och tror inte längre på de himmelska lagarna. Först överlämnar de sig till KKP:s makt. De blir gradvis okänsliga och likgiltiga när det gäller angelägenheter som inte berör dem själva. Till och med deras logiska tankande har medvetet gett efter för partiets brutala regim. Det här är en följd av KKP:s mafianatur.

KKP manipulerar nationalistiska känslor för att uppvigla massorna

KKP använder slagord såsom "patriotism" och "nationalism" för att hetsa och driva på människor. De är inte bara partiets främsta stridsrop, utan också dess ofta utfärdade order och väl beprövade strategier. En del kineser utomlands, som under årtionden inte har vågat återvända till Kina för att leva där, kanske läser den

nationalistiska propagandan i *Folkets Dagblads* utländska upplaga och inspireras till att bli mer nationalistiska än de kineser som bor i Kina. Manipulerade av partiet blev kineser, som inte vågar säga "nej" till någon KKP-policy, modiga nog att storma USA:s ambassad och konsulat i Kina, där de kastade ägg och stenar, brände bilar och USA-flaggor, allt under "patriotismens" fana.

Närhelst kommunistpartiet stöter på en viktig fråga som kräver massornas lydnad, använder det sig av "patriotism" och "nationalism" för att med kort varsel mobilisera människor. Partiet har alltid – också när det gäller frågor relaterade till Taiwan, Hongkong, Falun Gong, kollisionen mellan ett amerikanskt spionplan och ett kinesiskt stridsflygplan – använt en metod med kombinerad aggressiv terror och kollektiv hjärntvätt och på detta sätt fört människor till ett krigsliknande sinness tillstånd. Denna metod liknar den som användes av tyska fascister.

Genom att blockera all annan information har KKP:s hjärntvätt varit otroligt framgångsrik. Även om det kinesiska folket inte tycker om KKP så tänker det på det förvridna sätt som ingjuts av partiet. Som exempel uppgjordes många människor under det USA-ledda kriget i Irak av att se de dagliga analyserna på CCTV. [9] De kände ett starkt hat, hämndlystnad och en önskan att slåss, medan de samtidigt svor över ännu ett krig.

Skamlöshet – placerar partiet framför landet och tvingar människor att betrakta fienden som sin far

En av de fraser som KKP ofta använder för att hota människor är "förintelsen av partiet och landet", där det alltså placerar partiet framför landet. Deras princip för byggandet av landet är: "det skulle inte finnas något nytt Kina utan KKP." Från barnsben fick människor lära sig att "lyssna till partiet" och "att uppföra sig som partiets snälla barn". De sjöng lovsånger till partiet: "Jag betraktar partiet som min mor". "Åh, partiet, min kära mor", "Partiets räddande nåd är djupare än oceanen", "Kärleken till min far och mor kan inte överträffa kärleken till partiet". [10] De skulle "gå för att slåss vart-hän partiet än pekar". När partiet erbjöd katastrofhjälp skulle folket "tacka partiet och regeringen" – först "partiet" och sedan "regeringen". En militär slogan säger att "partiet befäller över gevären". Till och med när kinesiska experter försökte designa uniformen åt domarna i rätten satte de dit fyra gyllene knappor på uniformens halslinning. Dessa knappor är uppradade uppifrån och ner för att symbolisera partiet, folket, lagen och landet. Detta säger att även om du är en domare så kommer partiet att för alltid ha en ställning ovanför lagen, landet och folket.

Partiet har blivit det högsta i Kina och landet har omvänt blivit partiets underordnade. Landet existerar för partiet och partiet sägs förkroppsliga folket och vara symbolen för landet. Kärleken till partiet, partiledarna och landet har blandats samman, vilket är den grundläggande orsaken till att patriotismen i Kina har blivit snedvriden.

Under det diskreta men ihållande inflytandet från KKP:s undervisning och propaganda började många människor, partimedlemmar eller inte, förväxla partiet

med landet, oavsett om de är medvetna om det eller inte. De har kommit att acceptera att "partiets intressen" står över allt och alla och att instämma i att "partiets intressen är desamma som folkets och landets intressen". Detta resultat av KKP:s indoktrinering har skapat ett klimat där partiet kan förråda de nationella intressena.

Spela "gottgörelsespelet" och få brott att framstå som "storartade prestationer"

KKP har begått många misstag under historiens gång, men det har alltid lagt skulden på vissa individer eller grupper genom "gottgörelse och rehabilitering". Detta har inte bara gjort offren djupt tacksamma mot partiet, utan också tillåtit partiet att fullständigt undandra sig allt ansvar för sina kriminella gärningar. Partiet påstår sig vara "inte bara orörd för att göra misstag, utan också bra på att korrigera dem" [11] och detta har blivit partiets magiska dryck med vilken det gång på gång undkommer straffbarhet. På detta sätt förblir KKP evigt "storartat, ärofyllt och korrekt".

En dag kanske KKP kommer att besluta sig för att gottgöra massakern på Himmelska Fridens Torg och för att återupprätta Falun Gongs rykte, men detta är endast machiavellisk taktik som partiet använder i ett desperat försök att förlänga sitt slocknande liv. Partiet kommer aldrig att ha modet till självreflektion, att avslöja sina egna brott och betala för sina egna synder.

VI. KKP uppvisar sin skurkaktiga natur när det använder statsterrorism i sina ansträngningar att eliminera "Sanning, Godhet, Tålmod"

Den falska "självränningen" på Himmelska Fridens Torg" som iscensattes av KKP-sekten kan räknas som århundradets största lögn från KKP. För att kunna slå ner Falun Gong var regeringen så pervers att den förledde fem människor till att låtsas vara Falun Gong-utövare och iscensatte deras fejkade självränning på Himmelska Fridens Torg. Följden blev att vissa av dem blev ihjälslagna på plats eller dödade efteråt. Uppspelning i slow-motion av den video om självränningen som visades av CCTV, visar tydligt att Liu Chunling, en av självränarna, dog efter att ha blivit nedslagen med stor kraft på platsen av en polis. Andra brister i filmen är Wang Jingdongs sätt att sitta, den oskadade plastflaskan (som uppgavs vara fylld med bensin) mellan hans knän efter att elden hade släckts, samtalen mellan en läkare och det yngsta offret Liu Siying och närvaron av kameramän som var redo att videofilma scenen. Dessa och andra fakta är tillräckliga bevis för att självränningshändelsen var ett bedrägeri som uppsåtligt konstruerades av Jiang Zemins orättfärdiga regim för att kunna sätta dit Falun Gong. [12]

KKP har använt föraktliga och grymma metoder i sin uttalade kampanj för att utplåna Falun Gong. Det har tillskansat sig nationens ekonomiska resurser som ackumulerats under de gångna tjugo åren av reformer och begynnande öppenhet. Det har

mobiliserat partiet, regeringen, militären, polisen, spioner, utländska diplomater och diverse andra regerings- och frivilligorganisationer. Det har manipulerat systemet av global mediabevakning, och infört en strikt informationsblockad med punktmarkering av enskilda och högteknologisk övervakning. Det har gjort allt detta för att förfölja en fredlig grupp människor som håller fast vid Falun Gong, en traditionell kinesisk qigong-metod för förädling av kropp, sinne och moral i enlighet med principerna sanning, medkänsla och tolerans. Sådan brutal förföljelse av oskyldiga människor för deras övertygelses skull avslöjar KKP:s degenererade natur.

Inte någon förbrytare i historien har ljugit så lömskt och så fullständigt som Jiang Zemin och KKP. De använder sig av en mängd lögn, var och en avsedd att rikta in sig på och manipulera människors olika uppfattningar och åsikter, så att de lätt kan luras till att tro på lögnerna och så att partiet kan framkalla hat mot Falun Gong. Tror du på vetenskap? Partiet säger att Falun Gong är vidskeplighet. Finner du politik motbjudande? Partiet säger att Falun Gong engagerar sig i politik. Avundas du människor som blir rika i Kina och utomlands? Partiet säger att Falun Gong samlar förmögenheter. Är du emot organisationer? Partiet säger att Falun Gong har en stram organisation. Är du trött på personkulturer som har funnits i Kina i flera årtionden? Partiet säger att Falun Gong utövar mental kontroll. Är du en hängiven patriot? Partiet säger att Falun Gong är anti-Kina. Är du rädd för kaos? Partiet säger att Falun Gong stör stabiliteten. Undrar du om Falun Gong faktiskt upprätthåller Sanning, Medkänsla och Tålmod? Partiet säger att Falun Gong varken är sanningsenliga, medkännande, eller tålmodiga. Det gör till och med logiska kullerbyttor och påstår att medkänsla kan framkalla begär att döda.

Kan du lita på att regeringen inte skulle hitta på sådana lögn? KKP hittar på lögnerna som är större och mer chockerande, från självmord till självränning, från att mörda anhöriga till seriemord – så många lögnerna att man finner det svårt att inte tro på dem. Sympatiserar du med Falun Gong? Partiet sammankopplar dina politiska värderingar med förföljelsen av Falun Gong och degraderar dig, avskedar dig eller tar bort din bonus om Falun Gong-utövare från ditt ansvarsområde vädjar i Peking. Du tvingas således att bli en fiende till Falun Gong.

KKP har kidnappat oräknliga Falun Gong-utövare och tagit dem till hjärntvättsskolor i ett försök att tvinga dem att ge upp sin upprätta övertygelse, ta avstånd från Falun Gong och lova att sluta med utövningen. KKP använder diverse olika onda metoder för att övertala dem, använder deras anhöriga, anställningen och utbildningen för att pressa dem, ut-sätter dem för flera olika grymma tortyrmetoder och till och med straffar deras familjemedlemmar och kollegor. Falun Gong-utövare som framgångsrikt har hjärntvättats används i sin tur för att plåga och hjärntvätta andra. Det illvilliga partiet insisterar på att förvandla goda människor till demoner och tvingar dem att vandra en mörk väg till livets slut.

VII. Den skurkaktiga socialismen med "kinesiska karaktärsdrag"

Termen "kinesiska karaktärsdrag" används för att dölja KKP:s brott. Partiet hävdar hela tiden att det har nått framgång i Kinas revolution tack vare "integreringen av marxism-leninismen med den kinesiska revolutionens konkreta verklighet". Partiet har ofta missbrukat termen "karaktärsdrag" som ett ideologiskt stöd för sin oberäknliga och skurkaktiga policy.

Nyckfulla och vilseledande metoder

Under den vilseledande fasaden av "kinesiska karaktärsdrag" är det som KKP har åstadkommit inget annat än absurditeter.

Målet med KKP:s revolution var att förverkliga allmänt ägande av produktionsmedlen och det har lurat många ungdomar att gå med i partiorganisationen för de kommunistiska idealen och sammanhållningen. Många av dem förrådde till och med sina egendomsägande familjer. Men 83 år efter att partiet uppstod har kapitalismen återvänt och har nu blivit en del av själva partiet, som ursprungligen höll upp jämlikhetens fana.

Bland partiledarnas barn och anhöriga finns idag många nya kapitalister med förmögenheter, och många partimedlemmar har strävat efter att komma in i den här gruppen av nyrika. I revolutionens namn eliminerade partiet jordägare och kapitalister och stal deras egendom. Nu har KKP:s nya "kungahus" istället blivit ännu rikare kapitalister genom förskingring och korruption. De som följde partiet i de tidiga revolutionerna suckar nu: "Om jag då känt till dagens situation så skulle jag inte ha följt dem." Efter flera årtionden av svett och kamp upptäcker de helt enkelt att deras bröders och faders egendom, såväl som deras egna liv, har tillägnats sekten KKP.

KKP talar om att den ekonomiska basen bestämmer *överbyggnaden*. [13] I själva verket bestäms den pressande överbyggnaden av den byråkratiska ekonomiska basen vilken består av korrupta tjänstemän. Att förtrycka folket har därför blivit KKP:s grundläggande politik.

Ett annat orättfärdigt karaktärsdrag hos KKP visar sig i att man ändrar definitioner på kulturbegrepp och sedan använder dessa omarbetade definitioner för att kritisera och kontrollera människor. Ett sådant exempel är begreppet "parti". Sedan forna tider har fenomenet med att bilda partier funnits, både hemma och utomlands. Bara kommunistpartiet utövar makt bortom partikollektivet. Om man går med i partiet kommer det att kontrollera varje del av ens liv, däribland samvete, försörjning och privatliv. När det får politisk makt, kontrollerar partiet samhället, regeringen och statsapparaten. Det bestämmer allt, från så viktiga saker som vem som ska bli landets ordförande eller försvarsminister eller vilka bestämmelser och föreskrifter som ska antas, till små frågor som var man ska bo, vem man får gifta sig med och hur många barn man får ha. KKP har uppåddat alla tänkbara kontrollmetoder.

I dialektikens namn har kommunistpartiet helt förstört det filosofiskt holistiska tänkandet, förmågan till urskiljning samt

modet att utforska. KKP talar om "utdelning efter arbetsinsats" och att "låta några personer bli rika först", men i själva verket blir detta en process av "utdelning efter makt". Partiet använder kamouflaget "tjåna folket helhjärtat" för att lura dem som håller fast vid dessa ideal, för att sedan totalt hjärntvätta och kontrollera dem, gradvis förändra dem till fogliga verktyg som "helhjärtat tjänar partiet" och inte vågar tala för folket.

Ett skurkparti med "kinesiska kännemärken"

Genom att använda en princip som värderar partiets intressen över alla andra hänsynstaganden, har KKP förvrängt det kinesiska samhället med en ond sekts metoder och skapat en verkligt grotesk varelse i hela mänskligheten. Denna varelse skiljer sig från alla andra stater, regeringar eller organisationer. Dess princip är att inte ha någon princip; det finns ingen uppriktighet bakom dess leende. Godhjärtade människor kan emellertid inte förstå sig på KKP. Baserat på universell moralstandard kan de inte föreställa sig att ett sådant ondskefullt väsen kan representera ett land. Med förevändningen "kinesiska karaktärsdrag" har KKP etablerat sig bland världens nationer. De "kinesiska karaktärsdragen" har blivit en förmildrande omskrivning för "KKP:s skurkaktiga kännetecken".

Med de "kinesiska karaktärsdragen" omvandlades Kinas lamslagna kapitalism till "socialism"; "arbetslöshet" blev till "väntan på anställning"; "att vara arbetslös" blev till "ledig"; "fattigdom" blev till "socialismens inledande skede"; mänskliga rättigheter, yttrandefrihet och trosfrihet reducerades till rätten att överleva.

Den kinesiska nationen står inför en aldrig tidigare skådad moralisk kris

I början av 1990-talet fanns det ett populärt talesätt i Kina som lød: "jag är en skurk och jag är inte rädd för någon". Detta är den beklagliga konsekvensen av flera årtionden av KKP:s orättfärdiga styre – att ha fört in korruption i nationen. I sällskap med den kinesiska ekonomins falska blomstring finns den snabbt sjunkande moralen i alla samhällsområden.

Folkets representanter i Kina talar ofta om ämnet "ärlighet och förtroende" under Folkkongressens möten. I antagningsprov till högskolan krävs det att studenterna skriver uppsats om ärlighet och förtroende. Detta visar bristen på ärlighet och förtroende och den sjunkande moralen har blivit en osynlig men alltså närvarande kris i det kinesiska samhället. Korruption, förskingring, falska produkter, lurandejeri och illvilliga och degenererade sociala normer har blivit vardagsmat. Det finns inte längre något grundläggande förtroende människor emellan.

För dem som påstår sig vara nöjda med en förbättrad levnadsstandard, är inte stabilitet i deras liv deras viktigaste angelägenhet? Vilken är den viktigaste faktorn i social stabilitet? Det är moral. Ett samhälle med degraderad moral kan omöjligt ombesörja säkerhet och trygghet.

Fram till idag har KKP förföljt nästan alla traditionella religioner och har avvecklat systemet med traditionella värderingar. Det hänsynslösa sätt på vilket partiet roffar åt sig förmögenheter och

lurar människor har sipprat ned över hela samhället och korruperat hela samhället och lett dess folk till skurkaktighet. Partiet, vilket styr med oärliga metoder, behöver i grunden också ett korrupt samhälle och en miljö för att kunna överleva. Det är därför som partiet gör allt för att dra ner människor till dess egen nivå och försöker att i varierande utsträckning omvända det kinesiska folket till intrigmakare. Det är så KKP:s bedrägliga natur utrotar den moralgrund som sedan länge har hållit det kinesiska folket uppe.

Slutsats

"Det är lättare att ändra på floder och berg än att ändra sin natur." [14] Historien har visat att varje gång KKP släpper efter när det gäller trälldom och bojar så innebär det inte att överge dem. Efter Den stora svälten på tidigt 1960-tal antog kommunistpartiet programmet "Tre friheter och ett kontrakt" (San Zi Yi Bao) [15] med målet att återställa jordbruksproduktionen, men man hade ingen avsikt att ändra kinesiska bönders "slavstatus". "Ekonomiska reformer" och "liberalisering" under 1980-talet avhöll inte partiet från att år 1989 höja slaktarkniven mot sitt eget folk. KKP kommer i framtiden att fortsätta med att ändra sin fasad men kommer inte att ändra sin orättfärdiga natur.

En del kanske tycker att det förgångna tillhör det förgångna, att situationen har förändrats och att dagens KKP inte är som det var tidigare. Vissa är kanske nöjda med den falska fasaden och till och med felaktigt tror att partiet har förbättrats, att det är i en process av reformering eller har för avsikt att förbättra sig. De förtränger kanske ständigt svåra minnen från det förgångna. Allt detta ger bara partiets kriminella grupp tillfälle att leva vidare och fortsätta hota mänskligheten.

Alla kommunistpartiets ansträngningar går ut på att få människor att glömma. All folks kamp går däremot ut just på att påminna.

Faktum är att KKP:s historia är en historia som har kapat bort människors minnen, en historia där barnen inte vet vad deras föräldrar egentligen har upplevt, en historia där hundratals miljoner medborgare har levit i den enormt kvalfyllda konflikten mellan att svära åt KKP och hopp om kommunismens förverkligande.

När det ondskefulla kommunistspöket kom till människovärlden etablerade kommunismen sin makt genom uppror bland samhällets avskum och genom revolution av ligister. Genom blodbad och tyranni har det etablerat och upprätthållit despotism i form av "partibesittning". Genom att använda den så kallade "kampideologin" som är anti naturen, anti himlens lagar, anti mänsklig natur och anti universum, har det förstört mänskligt samvete och välvilja och förstört traditionell civilisation och moral. Det har använt blodiga massakrer och påtvingad hjärntvätt för att etablera en ond kommunistsekt, och har skapat en nation av förvanskade sinnen för att kunna styra landet.

Genom KKP:s historia har det funnits våldsamma perioder då den röda terrorn nådde sin topp och svåra perioder när KKP med nöd och näppe undgick slutet. Varje gång tillgrep partiet fullt ut sina sluga metoder för att undkomma kriser, men bara för att ge sig in i nästa omgång med våld och fortsätta bedra det kinesiska folket.

När människor kan inse KKP:s skurk-

aktiga natur och motsätter sig att låta sig luras av dess falska fasad, så kommer det att vara slutet för partiet och dess skurknatur.

I jämförelse med Kinas 5 000-åriga historia har KKP:s 55-åriga styre bara varat ett ögonblick. Innan KKP:s tillblivelse hade Kina skapat den mest magnifika civilisationen i mänsklighetens historia. Partiet utnyttjade tillfället med Kinas inrikesproblem och utländsk invasion till att bringa den kinesiska nationen i kaos. Det har tagit tiotals miljoner liv, förstört oräkneliga familjer och offrat de ekologiska förutsättningar som Kinas överlevnad är beroende av. Vad som är ännu mer förödande är den nära förestående förintelsen av Kinas moraliska grund och rika kulturtraditioner.

Hur kommer Kinas framtid att se ut? I vilken riktning kommer Kina att gå? Sådana allvarliga frågor är för komplicerade för att diskuteras med några få ord. En sak är dock säker: om det inte blir något återuppbyggande av nationens moral, inget återställande av harmoniska förhållanden mellan människan och naturen och mellan människor, himlen och jorden, om det inte finns någon tro eller kultur för en fredlig samexistens mellan människor, så kan den kinesiska nationen omöjligen ha en ljus framtid.

Med flera årtionden av hjärntvätt och förtryck har KKP ingjutit sitt tänkesätt och sina normer på gott och ont i kinesernas liv. Detta har fått människor att acceptera och identifiera sig med partiets skeva teori och svek och bli till en del av dess falskhet, och därmed tillhandahålla den ideologiska grogrunden för partiets existens.

Att eliminera ur våra liv de orättfärdiga doktrinerna som ingjutits av KKP, att klart se partiets ytterst samvetslösa natur och att återupprätta den mänskliga naturen och samvetet – detta är det första och nödvändiga steget på vägen mot en smidig övergång till ett samhälle fritt från kommunistpartiet.

Huruvida den här vägen kan beträdas stadigt och fredligt beror på de förändringar som görs i varje kinesisk medborgares hjärta. Fastän partiet verkar förfoga över alla resurser liksom över våldsmaskineriet i landet, om varje medborgare tror på sanningens kraft och skyddar moralen, så kommer det ondskefulla KKP-spöket att förlora grunden för sin existens. Alla resurser kan åter med en gång hamna i händerna på dem som är rättskaffens. Det är då som Kina kommer att återfödas.

Endast utan det kinesiska kommunistpartiet kommer det att bli ett nytt Kina.

Endast utan det kinesiska kommunistpartiet har Kina hopp.

Utan det kinesiska kommunistpartiet kommer det upprätta och godhjärtade kinesiska folket att återuppbygga Kinas historiska storslagenhet.

Anmärkningar

[1] Enligt traditionella konfucianska tankar härskar kejsare eller kungar i enlighet med mandat från himlen och för att ges en sådan befohgenhet måste deras moral motsvara detta det högsta ansvar. Från Mencius kan man finna en liknande tanke. I versen *Vem beviljar monarken hans makt?* besvarade Mencius frågan om vem som beviljade kejsare Shun land och makten att styra, med orden: "Det kom från himlen." Tanken om maktens gudomliga ursprung kan också hittas i västerländsk kristen tradition. Till exempel finner man i *Bibeln*, Romarbrevet 13:1: "Låt varje själ vara undersått till de högre makterna. För det finns ingen makt utom den av Gud givna: Makterna som finns är förordnade av Gud."

[2] Ett centrum refererar till ekonomiskt utveckling, medan de två grundläggande punkterna är: upprätthåll de fyra grundläggande principerna, (socialistisk väg, proletariats diktatur, KKP:s ledarskap, marxism-

lenismen och Maos tankar) och fortsatt med politiken med reformer och öppenhet.

[3] Uppgifterna kommer från en rapport från nyhetsbyrån *Xinhua*, den fjärde mars 2004.

[4] *Mu* är en ytenhet som används i Kina. En *mu* är 1/16 hektar.

[5] Uppgifterna finns i en rapport från nyhetsbyrån *Xinhua*, den 29 februari 2004.

[6] De "Tre nej-principerna" har förekommit förr. År 1979 föreslog Deng Xiaoping "Tre nej-principer" för att uppmuntra människor att tala ut om sina åsikter: Ingen brännmärkning, inget attackerande och ingen klagan på misstag. Detta borde påminna människor om hur Mao på liknande sätt på 1950-talet uppmuntrade intellektuella, vilket följdes av brutal förföljelse av dem som höjde sina röster. Dessa föreslagna "Tre nej" syftar numera på "Utveckling utan diskussioner, framåtskridande utan kamp och framsteg utan någon belägenhet i att släpa efter".

[7] *Hongkongs Basic Law*, Artikel

23, föreslogs år 2002 av regeringen i Hongkong, efter påtryckningar från Peking. Artikel 23 skulle innebära en allvarlig nedmontering av frihet och mänskliga rättigheter i Hongkong och underminering av principen "ett land två system" som utlovades av KKP. Artikel 23 mötte globalt motstånd och upphävdes slutligen 2003.

[8] *Liu Shaoqi*, ordförande i Kina mellan 1959 och 1968, betraktades som efterföljare till Mao Zedong. Under Kulturrevolutionen (1966-1976), blev han förföljd som en förrädare, spion och avfälling. Han dog 1969 efter att utsatts för övergrepp i KKP:s fångenskap.

[9] CCTV (China Central Television) ägs och styrs av Centralregeringen. Det är det största TV-bolaget i Kina.

[10] Dessa citerade fraser är alla titlar på sånger som skrevs och sjöngs under Maos era på 1960-talet och det tidiga 1970-talet.

[11] Mao sade en gång att vi är rädda för att göra misstag, men mindre bekymrade över att korrigera dem.

[12] För en detaljerad analys av självbränningsvideon, se: <http://www.falungonginfo.net/referensmaterial.php>; <http://www.clearharmony.net/articles/200109/1165.html>

[13] Överbyggnaden, när det handlar om marxistisk samhällsteori, syftar på samspelet mellan mänsklig subjektivitet och samhällets materiella innehåll.

[14] Detta är ett kinesiskt ordspråk som bekräftar beständigheten i ens natur. Ordspråket har också översatts som "Räven kan byta sitt skinn men inte sina vanor".

[15] Den ekonomiska reformpolitiken, känd som "Tre friheter och ett kontrakt" (San Zi Yi Bao) föreslagna av Liu Shaoqi, dåvarande president i Kina. Programmet stipulerade odlingslotter för privat bruk, fria marknader, att företaget har hela ansvaret för sina egna vinster och förluster, och fastställande av produktionskvoter utifrån hushållens förutsättningar.

Läs "Nio kommentarer om kommunistpartiet"

www.ninecommentaries.com

"Nio kommentarer om kommunistpartiet" finns även som bok. Beställ den engelska versionen på: www.broadbook.com Svensk version kommer snart.

"Efter kommunistregimernas fall i Sovjetunionen och Östeuropa för mer än ett decennium sedan, möter den internationella kommuniströrelsen förakt världen över. Det är bara en tidsfråga innan det kinesiska kommunistpartiet (KKP) faller."

Utdrag ur introduktionen till "Nio kommentarer om kommunistpartiet"

Lite fakta om:
Epoch Times SVERIGE
THE EPOCH TIMES INTERNATIONAL

Vårt uppdrag

The Epoch Times är en oberoende röst som finns både i tryckta versioner och på internet. Vi rapporterar ansvarsfullt och sanningsenligt, med ambitionen att ge läsaren möjlighet att förbättra sitt liv och öka sin förståelse och respekt för grannen i huset intill såväl som för människor jorden runt. I vårt sätt att arbeta och i våra rapporter står vi för universella mänskliga värderingar, rättigheter och friheter. Vi är ett företag som i första hand ser till läsarnas intresse.

Vilka vi är

The Epoch Times är ett privatägt medieföretag. Huvudkontoret finns i New York, men vårt nätverk av lokala reportrar världen runt skriver artiklar som är lokala men också globalt relevanta. Vårt oberoende gör att vi kan rapportera med brett perspektiv och presentera ett brett register av åsikter.

Vårt syfte

Under en tid när världen förändras allt snabbare behöver människor korrekt information för att förstå händelser och trender. Vi strävar efter att påverka människors liv i positiv riktning genom att hjälpa dem att förstå världen och sig själva samt respektera och uppskatta varandra. Vi rapporterar om händelser och lyfter fram åsikter som det ej skrivs om någon annanstans.

Ett huvudtema för *The Epoch Times* är bevakningen av Kina. Idag vänder sig världens blickar allt mer mot denna oroliga gigant som genomgår enorma förändringar. Företagsledare, politiker och världsmedborgare önskar att bättre förstå vad som händer i Kina. Genom de rapporter som görs till den kinesiskspråkiga utgåvan av *The Epoch Times* har vi möjlighet att bistå med väl underbyggda artiklar som ingen annan har.

Våra värderingar

En av människans fundamentala rättigheter är rätten att bli hörd. Vi står för och försvarar pressfrihet, yttrandefrihet och mötesfrihet. Vi är också starka förespråkare för trosfrihet och för alla mänskliga rättigheter för alla människor.

Vi försöker tala för dem som är förtryckta och på grund av detta inte kan föra sin egen talan. Vi talar till motståndarna och försöker visa på deras mänskliga gemensamma drag och väcka den medkänsla som kan hjälpa dem att i grunden respektera andra människors rättigheter.

Vi arbetar för att kunna berätta vardagliga historier från vår tid, inte för att de är sensationella för stunden utan för att de har en bestående betydelse. Vi ser på mänsklighetens förflutna och dess framtid i långsiktigt perspektiv.

Vår historia

Den svenska editionen av *Epoch Times* lanserades på internet i januari 2006. Den möter ett växande behov av oberoende

rapporterade och publicerade nyheter samt berättar historier i vilka människor finner djup och mening.

The Epoch Times finns i många av världens länder och betjänar på flera olika språk en bred, internationell läsekrets. Den engelska utgåvan lanserades i september 2003 på internet och i augusti 2004 som tryckt tidning i New York.

Den kinesiska utgåvan av *Epoch Times* publicerades som ett svar på det växande behovet av o censurerad bevakning av händelser i Kina. Den första tidningsutgåvan publicerades i New York i maj 2000 och hemsidan lanserades i augusti 2000. Lokala utgåvor publicerades av regionala kontor växte snart fram och gjorde *The Epoch Times* till den största kinesiska tidningen utanför Kina och Taiwan.

The Epoch Times fortsätter att utöka sin nyhetsbevakning och sin tidningsdistribution i allt fler regioner och med utgåvor på allt fler språk. Vi ser ljuset på framtiden.

Var med och se oss växa!

Utgiven av:
Epoch Times Sverige – Dajiyuan Sverige Media

E-post: kontakt@epochtimes.se
Webb: www.epochtimes.se
Epoch Times Sverige välkomnar nyhetstips, opinionsinlägg och kommentarer till webbtidningen: www.epochtimes.se
Vi förbehåller oss rätten att redigera insänt material.

© Epoch Times Sverige 2007